This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 08161781 7

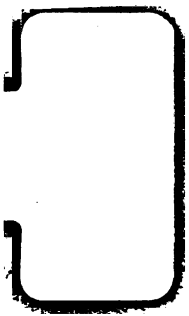

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDAR.

THE

WORKS OF PINDAR;

WITH

VARIOUS READINGS, NOTES, AND EMENDATIONS,

BY

ALEXANDER NEGRIS.

EDINBURGH:

THOMAS CLARK, 38 GEORGE STREET.

LONDON:

SIMPKIN & MARSHALL; WHITTAKER & CO.; RICHTER & CO.;
BLACK & ARMSTRONG;
OXFORD, TALBOYS & CO.; CAMBRIDGE, DEIGHTON; ETON, WILLIAMS;
DUBLIN, MILLIKEN & SON; CURRY & CO.;
PARIS, BAUDRY; LEIPZIG, FLEISHER; LEYDEN, LUCHTMANS;
BRUSSELS, HAUMAN & CO.; BOSTON, HILLIARD & CO.

MDCCCXXXV.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ

ΜΕΤΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ,

ΔΙΟΡΘΟΥΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΕΓΡΗ.

ΕΝ ΕΔΙΝΑΠΟΛΕΙ,

ΠΑΡΑ ΘΩΜΑΙ ΚΑΡΚΙΩ.

ΑΙΩΛΕ.

347501

Ἐκ τῆς τυπογραφίας Δουκᾶ τοῦ Στεφανίδου,
τυπογράφου τοῦ ἐν Ἐδιναμπόλει Πανεπιστημίου.

★ Hon. Joseph H Choate,
Mar. 1905

PREFACE.

So much labour and erudition have been already expended upon PINDAR, that some may be disposed to think the sources of information at last exhausted, and that we cannot reasonably hope to make any further advances, either in purifying his text, or elucidating his meaning. It must indeed be allowed, that the unwearied labours of the later German Editors, especially of Böckh, one of the most distinguished scholars of modern times, have rendered important service in removing many of the errors and obscurities which darkened the beauties of Pindar; and yet the intelligent admirers of the Poet will scarcely deny, that the text still required to be subjected to the process of critical emendation.

The Editor trusts that he has not been altogether unsuccessful in his endeavours to remove at least some of the blemishes which disfigure the pages of former editions, and that the text now presented to the public will be found to approximate somewhat nearer than any that has preceded it, to the purity of the original.

Böckh's scheme of the metres has in general been adopted; but, for the information of the reader, the old division has at the same time been indicated, by inserting commas in the Tables of Scansion, which at once point out the number of lines contained in each Ode.

The Editor may here be permitted to express his opinion, that Pindar ought to hold a prominent place in every course of classical education. Some of the other ancient poets may be allowed to equal him in beauty or sublimity, but in moral dignity he undoubtedly soars above them all: and there can be no doubt that it is the prevalence of virtuous and noble sentiments, even more than purity of style or splendour of imagination, that ought to form the chief recommendation of a book intended for the instruction or delight of the youthful mind. It was to facilitate the study, and thereby to extend the knowledge of this noble Poet, that the present Edition was undertaken. If, by means of the improved text with which the scholar is now furnished, the former purpose shall in any degree be effected, the Editor cannot doubt that the latter will at no distant period follow as a natural result. He will consider his present labours as fully rewarded, if he shall find that they have been instrumental in exciting in others that admiration of the Theban Bard, with which he has himself been inspired from his earliest years; and he can assure the lovers of Greek literature, that the exertion necessary to surmount the difficulties, which the study of Pindar presents, will be amply compensated by the exquisite pleasure which an intimate acquaintance with his works is calculated to impart.

EDINBURGH,
September 5, 1835.

ΠΙΝΔΑ'ΡΟΥ ΓΕ'ΝΟΣ.

ΠΙ'ΝΔΑΡΟΣ ὁ ποιητὴς Θηβαῖος ἦν ἐκ Κυνοσκεφαλῶν (κώμη δέ ἐστι Θηβαϊκὴ), υἱὸς Δαϊφάντου, κατὰ δ' ἑνίους Παγώνδα. ἔνιοι δὲ Σκοπελίνου αὐτὸν γενεαλογοῦσι· τινὲς δὲ τὸν Σκοπελῖνον πατρωὸν αὐτοῦ γενέσθαι, καὶ αὐλητὴν ὄντα τὴν τέχνην διδάξαι αὐτόν· ὑπὸ πολλοῦ καμάτου εἰς ὕπνον κατενεχθῆναι, κομωμώνου δὲ αὐτοῦ μέλισσαν τῷ στόματι προσκαθίσασαν κηρία ποιῆσαι. οἱ δέ φασιν ὅτι ὄναρ εἶδεν ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλῆρες εἶναι αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἐπὶ ποιητικὴν ἐτράπη. διδάσκαλον δὲ αὐτοῦ 'Αθήνησιν οἱ μὲν 'Αγαθοκλέα, ὡ δὲ 'Απολλόδωρον λέγουσιν· ὃν καὶ προϊστάμενον κυκλίων χορῶν ἀποδραμόντα πιστεῦσαι τὴν διδασκαλίαν τῷ Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι, τὸν δὲ εὖ διακοσμήσαντα διαζήτητον γενέσθαι. ἔρεισμα δὲ τῆς 'Ελλάδος εἰπὼν 'Αθήνας ἐζημιώθη ὑπὸ Θηβαίων χιλίας δραχμὰς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ 'Αθηναῖοι. ἦν δὲ οὐ μόνον εὐφυὴς ποιητὴς, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος θεοφιλής. ὁ γοῦν Πὰν ὁ θεὸς ὤφθη μεταξὺ τοῦ Κιθαιρῶνος καὶ τοῦ 'Ελικῶνος ᾄδων παιᾶνα Πινδάρου· διὸ καὶ ᾆσμα ἐποίησεν εἰς τὸν θεὸν, ἐν ᾧ χάριν ὁμολογεῖ τῆς τιμῆς αὐτῷ· οὗ ἡ ἀρχή· "Πὰν, Πὰν, 'Αρκαδίας μελέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ." ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὄναρ ἐπιστᾶσα αὐτῷ ἐμέμψατο ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν· ὁ δὲ εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή· "Πότνια θεσμοφόρε χρυσανίου." ἀλλὰ καὶ βωμὸν ἀμφοτέρων τῶν θεῶν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ἰδίας ἱδρύσατο. Παυσανίου δὲ τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως ἐμπιπρῶντος τὰς Θήβας, ἐπέγραψέ τις τῇ οἰκίᾳ·

"Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ παίετε."

καὶ οὕτω μόνη ἀπόρθητος ἔμεινεν, καὶ ἔστι τὸ νῦν ἐν Θήβαις πρυτανεῖον. ἀλλὰ καὶ ἐν Δελφοῖς ὁ προφήτης, μέλλων κλείειν τὸν νεών, κηρύσσει καθ' ἡμέραν " Πίνδαρος ὁ μουσοποιὸς παρίτω πρὸς τὸ " δεῖπνον τῷ Θεῷ." καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη, ὡς αὐτός φησι· " Πενταετηρὶς ἑορτὰ βουπομπὸς, ἐν ᾗ πρῶτον εὐνά- " σθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις." λέγεται δὲ, Θεωροῖς ἀποῦσιν εἰς Ἄμμωνος, αἰτῆσαι Πίνδαρος τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον, καὶ ἀποθανεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ. ἐπέζαλε δὲ τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἧ νεώτερος πρεσβυτέρῳ. τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηται ἀμφότεροι πράξεων. καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε· καὶ Πίνδαρος μέ- μνηται τῆς Κάδμου βασιλείας. ἀλλὰ καὶ ἀμφότεροι παρὰ Ἱέρωνι τῷ Συρακουσίων τυράννῳ γεγένηνται. γήμας δὲ Μεγάκλειαν τὴν Λυσιθέου καὶ Καλλίνης, ἔσχεν υἱὸν Δαίφαντον, ᾧ καὶ δαφνηφορικὸν ᾆσμα ἔγραψεν· καὶ θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὔμητιν. γέγραφε δὲ βιβλία ἑπτὰ καὶ δέκα· Ὕμνους, Παιᾶνας, Διθυράμβων β', Προσοδίων β'· φέρεται δὲ καὶ Παρθενίων β' καὶ γ', ὃ ἐπιγράφει Κεχωρισμένων Παρθενίων· Ὑπορχημάτων β', Ἐγκώμια, Θρήνους, Ἐπινίκων δ'. φέρεται δὲ ἐπίγραμμα ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ τόδε·

Ἦ μάλα Πρωτομάχα τε καὶ Εὔμητις λιγύφωνοι
Πινδάρου ἔκλαυσαν θυγατέρες πενυταί·
Ἀργόθεν ἦμος ἵκοντο νομίζουσ' ἐνδόθι πρωσσοῦ
Λείψαν' ἀπὸ ξυίνης ἁθρόα πυρκαϊῆς.

ΠΙΝΔΑ'ΡΟΥ ΓΕ'ΝΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΘΕ'Ν ΠΑΡΑ' ΘΩΜΑ˜ ΤΟΥ˜ ΜΑΓΙ'ΣΤΡΟΥ.

ΠΙ'ΝΔΑΡΟΣ τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαϊφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ Σκοπελίνου φασίν· οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαίφαντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δὲ, Παγωνίδα καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κυνοκεφαλῶν. ἡ δὲ Μυρτὼ ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ, τῷ αὐλητῇ, ὃς τὴν αὐλητικὴν διδάσκων τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἕξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ, τῷ Ἑρμιονεῖ, μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγεγένηται αὐτῷ· καὶ τέθνηκεν ὅτε καὶ τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας δύο, Πολύμητιν καὶ Πρωτομάχην. κατῴκει δὲ τὰς Θήβας, πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα, ὧν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραφε. νεώτερος δὲ ἦν Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν Ξέρξου κατάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι, ὡς καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ λαμβάνειν, καὶ τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίνδαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαί ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα, καὶ χαίρειν ᾄδοντα τοῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι, Βοιωτοὺς ἐμπρήσαντες καὶ Θήβας, ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτοῦ, θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόνδε τὸν στίχον·

" Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ κὰν στέγαν μὴ παίετε."

ὅπερ καὶ Ἀλέξανδρον μετὰ ταῦτα φασὶ πεποιηκέναι. καὶ γὰρ οὗτος, ἐμπρήσας τὰς Θήβας, μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς ποιήμασιν, "Ὦ παλαίπωροι Θῆβαι" καὶ "Μεγαλοπόλιες "Ἀθῆναι," ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δὲ αὐτῷ ἑπταικαίδεκα βιβλία, ὧν τέσσαρα, ἡ λεγομένη Περίοδος, Ὀλυμπιονῖκαι, Πυθιονῖκαι, Νεμεονῖκαι, Ἰσθμιονῖκαι.

Ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια ἀγὼν εἰς τὸν Δία, τὰ Πύθια ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὰ Νέμεα ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία, τὰ δὲ Ἴσθμια ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα· τὰ δὲ ἔπαθλα τούτων, ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μέντοι τῶν ἄλλων οὐ χρεία νῦν ἐστι λέγειν, καὶ τὰ ἐπιβάλλοντα τούτοις ὕστερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ περὶ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν οὖν ταῦτα εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ Πέλοπος ἀναφέρουσιν· ἄλλοι δέ φασιν ὡς οὕτως αἰσχρὰν οὖσαν τὴν θέσιν οὐκ ἂν διεφύλαξαν· ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν· ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει, ἐνδοξοτέρους κοσμῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθηρε, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολὺν στρατὸν, τόν τε Αὐγείαν φονεύει, καὶ τὴν Ἦλιν παραστησάμενος, καὶ πολλὰ λάφυρα συναναγαγών, ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν, ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διαμεῖναι. ἀλλ' οὐδὲ αὕτη ἔμεινεν ἡ θέσις ἐπὶ τῆς συμβάσης αὐτῆς δυσχερείας· ὑπόμνησις δὲ ἦν. ἀλλ' Ἰφιτός τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς Κιρραίους πολεμήσαντες (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὴν πάραλον τῆς Φωκίδος λῃσταὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὁ μὲν Ἰφιτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος· καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὴν θέσιν συνέβη.

Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἔξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονὼς, ἢ, ὥς τινες, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀξίωνος ἄρχοντος κατὰ ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἀπροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. ὁ δὲ ἐπινίκιος, οὗ ἡ

ἀρχὴ, " Ἄριστον μὲν ὕδωρ," προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικὰ, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο. γέγραπται δὲ Ἱέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας), ὃς καὶ κτίστης Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ οὗτος ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κέλητι.

ΆΛΛΩΣ

ΈΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΆΔΑ.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαιφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός· γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ΄. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Δαίφαντος, θυγατέρες δὲ Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. συνέζη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν νέ. ἔγραψε δ' ἐν βιβλίοις ιζ΄, Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμοὺς, Βακχικὰ, Δαφνηφορικὰ, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους, Διθυράμβους, Σκολιὰ, Ἐγκώμια, Θρήνους, Δράματα τραγικὰ ιζ΄, Ἐπιγράμματα ἐπικὰ, καὶ καταλογάδην Παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Καὶ ἕτερος Πίνδαρος Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικὸς, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου.

Τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, καὶ, πλὴν ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν, τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσασθαι καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἐκγόνους τοῦ Πινδάρου, φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Ἀλεξάνδρου, ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΓΕΝΟΣ

ΔΙΑ' ΣΤΙΧΩΝ ΗΡΩΙΚΩΝ.

Πίνδαρον ὑψαγόρην Καδμηΐδος οὔδει Θήβης
Κλειδίκη εὐνηθεῖσα μενεπτολέμῳ Δαΐφάντῳ
Γείνατο ναιετάουσα Κυνὸς Κεφαλῇ παρὰ χώρῳ,
Οὐκ οἶόν γ' ἅμα τῷ καὶ Ἐρείτιμον, εἰδότα Ἠῆρην,
Εἰδότα πυγμαχίην τε παλαισμοσύνην τ' ἀλεγεινήν.
Τὸν μὲν ὅτε κνώσσοντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ
Εἰσέτι παιδίον ὄντα, μέλισσά τις ὡς ἐπὶ σίμβλῳ
Χείλεσι νηπιάχοισι τιθαιζώσσουσα ποτᾶτο.
Τῷ δὲ λιγυρθόγγων ἐπέων μελέων θ' ὑποθήμων
Ἔπλετο δῖα Κόρινna, θεμείλια δ' ὤπασε μύθων
Τὸ πρῶτον· μετὰ τὴν δ' Ἀγαθοκλέος ἔμμορεν αὐδῆς,
Ὅς τε ῥά οἱ κατέδειξεν ὁδὸν καὶ μέτρον ἀοιδῆς.
Εὖτε δ' Ἀλεξάνδροιο Φιλιππιάδαο μενοινῇ
Καδμείων ἀφίκοντο Μακηδόνες ἄστεα πέρσαι,
Πινδαρέων μεγάρων οὐχ ἥψατο θεσπιδαὴς πῦρ.
Ἀλλὰ τὸ μὲν μετόπισθεν ἔτι ζώοντι δ' ἀοιδῷ
Φοῖβος ἄναξ ἐκέλευσε πολυχρύσου παρὰ Πυθοῦς
Ἥϊα καὶ μέθυ λαρὸν ἀεὶ Θήβηνδε κομίζειν.
Καὶ μέλος, ὡς ἐνέπουσιν, ἐν οὔρεσιν ἠΰκερως Πὰν
Πινδάρου αἶψα ἄειδε, καὶ οὐκ ἐμέγηρεν ἀείδων.
Ἦμος δ' ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρέσταν
Αἰναρέταιι Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,
Τῆμος ἔτι ζώεσκεν, ὅτ' Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.

Τῷ Τιμοξείνη παρελέξατο δῖα γυναικῶν,
Ἡ τέκεν Εὔμητιν μεγαλήτορα καὶ Δαΐφαντον,
Πρωτομάχην δ' ἐπὶ τοῖσιν. ἔμελψε δὲ κῦδος ἀγώνων
Τῶν πισύρων, μακάρων παιήονας, ἀνδράσι θρήνους,
Καὶ μέλος ὀρχηθμοῖσι, θεῶν τ' ἐρικυδέας ὕμνους,
Ἠδὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικάων.
Τοῖος ἐὼν καὶ τοῖα πορὼν καὶ τόσσα τελέσσας,
Κάτθανεν ὀγδώκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν.

ΠΙΝΔΑ΄ΡΟΥ ΄ΑΠΟΦΘΕ΄ΓΜΑΤΑ.

Πίνδαρος, ὁ μελοποιὸς, ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, "Τί πρίονος ὀξύτε-
"ρον," εἶπε, "Διαβολή."

Παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς καὶ ἐρωτώμενος τί φίλτατόν ἐστι θύ-
σαν τῷ Ἀπόλλωνι, εἶπε, "Παιᾶνα."

Ἐρωτηθεὶς πάλιν διὰ τί Σιμωνίδης φερὸς τοὺς πυράννους ἀπεδήμησεν εἰς Σικελίαν, αὐτὸς δὲ οὐ θέλει· "Ὅτι βούλομαι" εἶπεν
"ἐμαυτῷ ζῆν, οὐκ ἄλλῳ."

Ἐρωτηθεὶς διὰ τί τῷ εὖ πράττοντι τὴν θυγατέρα οὐ δίδωσιν, οὐ μόνον δεῖσθαι φησὶν εὖ πράττοντος, ἀλλὰ καὶ πράξοντος εὖ.

Ἐρωτηθεὶς πάλιν ὑπό τινος διὰ τί μέλη γράφων οὐκ ἐπίσταται ᾄδειν, εἶπεν· "Καὶ γὰρ οἱ ναυπηγοὶ, σηδάλια κατασκευάζοντες,
"κυβερνᾶν οὐκ ἐπίστανται."

Τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη ἀτελῆ σοφίας θρέπτειν καρπόν.

ΠΙ'ΝΑΞ

ΤΩ͂Ν

ΕΙ'ΔΩ͂Ν ΚΑΙ' 'ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙ'ΩΝ.

'ΟΛΥΜΠΙΟΝΙ͂ΚΑΙ.

1. 'ΙΕ'ΡΩΝΙ ΣΤΡΑΚΟΤΣΙ'Ωι, Κίλητι ..... Διλίδι 1
2. ΘΗ'ΡΩΝΙ 'ΑΚΡΑΓΑΝΤΙ'ΝΩι, Ἅρματι 8
3. ΘΗ'ΡΩΝΙ 'ΑΚΡΑΓΑΝΤΙ'ΝΩι, Εἰς Θοιξίνια 15
4. ΨΑΥ'ΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ'Ωι, Ἵπποις 19
5. ΨΑΥ'ΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ'Ωι, 'Αγήνῃ 22
6. 'ΑΓΗΣΙ'Αι ΣΤΡΑΚΟΤΣΙ'Ωι, 'Αγήνῃ 25
7. ΔΙΑΓΟ'ΡΑι 'ΡΟΔΙ'Ωι, Πύκτῃ 32
8. 'ΑΛΚΙΜΕ'ΔΟΝΤΙ ΑΙ'ΓΙΝΗ'ΤΗι, Παιδὶ Παλαιστῇ 39
9. 'ΕΦΑΡΜΟ'ΣΤΩι 'ΟΠΟΥΝΤΙ'Ωι, Παλαιστῇ 45
10. 'ΑΓΗΣΙΔΑ'ΜΩι ΛΟΚΡΩ7 'ΕΠΙΖΕΦΥΡΙ'Ωι, Παιδὶ Πύκτῃ 52
11. 'ΑΓΗΣΙΔΑ'ΜΩι ΛΟΚΡΩ7 'ΕΠΙΖΕΦΥΡΙ'Ωι, Παιδὶ Πύκτῃ 54
12. 'ΕΡΓΟΤΕ'ΛΕΙ 'ΙΜΕΡΑΙ'Ωι, Δολιχοδρόμῳ 61
13. ΞΕΝΟΦΩ͂ΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙ'Ωι, Σταδιοδρόμῳ καὶ Πεντάθλῳ 63
14. 'ΑΣΩΠΙ'ΧΩι 'ΟΡΧΟΜΕΝΙ'Ωι, Παιδὶ Σταδιῖ7 70

ΠΥΘΙΟΝΙ͂ΚΑΙ.

1. 'ΙΕ'ΡΩΝΙ ΑΙ'ΤΝΑΙ'Ωι, Ἅρματι 73
2. 'ΙΕ'ΡΩΝΙ ΣΤΡΑΚΟΤΣΙ'Ωι, Ἅρματι 80
3. 'ΙΕ'ΡΩΝΙ ΣΤΡΑΚΟΤΣΙ'Ωι, Κίλητι 87
4. 'ΑΡΚΕΣΙΛΑ'Ωι ΚΥΡΗΝΑΙ'Ωι, Ἅρματι 94
5. 'ΑΡΚΕΣΙΛΑ'Ωι ΚΥΡΗΝΑΙ'Ωι, Ἅρματι 113
ΞΕΝΟΚΡΑ'ΤΕΙ 'ΑΚΡΑΓΑΝΤΙ'ΝΩι, Ἅρματι 120
ΜΕΓΑΚΛΕΙ͂ 'ΑΘΗΝΑΙ'Ωι, Τεθρίππῳ 123
'ΑΡΙΣΤΟΜΕ'ΝΕΙ ΑΙ'ΓΙΝΗ'ΤΗι, Παλαιστῇ 125

9. ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΤΡΗΝΑΙΩι, Ὁπλιτοδρόμῳ .....Σιλίδι 131
10. ΙΠΠΟΚΛΕΑι ΘΕΣΣΑΛΩῖ, Παιδὶ Διαυλοδρόμῳ 139
11. ΘΡΑΣΤΑΔΑΙΩι ΘΗΒΑΙΩι, Παιδὶ Σταδιεῖ 144
12. ΜΙΔΑι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι, Ἀὐλητῇ 149

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ.

1. ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι, Ἵπποις 151
2. ΤΙΜΟΔΗΜΩι ΑΘΗΝΑΙΩι, Παγκρατιαστῇ 156
3. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗι ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παγκρατιαστῇ 158
4. ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παιδὶ Παλαιστῇ 163
5. ΠΥΘΕΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παιδὶ Παγκρατιαστῇ 168
6. ΑΛΚΙΜΙΔΗι ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παιδὶ Παλαιστῇ 173
7. ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παιδὶ Πυγμάχῳ 178
8. ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Σταδιεῖ 185
9. ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι, Ἅρμασι 189
10. ΘΕΙΑΙΩι ΑΡΓΕΙΩι, Παλαιστῇ 194
11. ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑι ΤΕΝΕΔΙΩι, Πεντάθλῳ 201

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

1. ΗΡΟΔΟΤΩι ΘΗΒΑΙΩι, Ἅρμασι 205
2. ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι, Ἅρμασι 210
3. ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι, Παγκρατίῳ 214
4. ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παγκρατίῳ 220
5. ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παγκρατίῳ 224
6. ΣΤΡΕΨΙΑΔΗι ΘΗΒΑΙΩι, Παγκρατίῳ 229
7. ΚΛΕΑΝΔΡΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι, Παγκρατίῳ 233

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ .....Σιλ. 239
ΥΜΝΟΙ 240
ΠΑΙΑΝΕΣ 242
ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ 243
ΠΡΟΣΟΔΙΑ 246
ΠΑΡΘΕΝΙΑ 248
ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ 249
ΕΓΚΩΜΙΑ .....δ. 3
ΣΚΟΛΙΑ .....δ. 4
ΘΡΗΝΟΙ 7. 9
ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ .....8.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ.

ΕΙΔΟΣ ά.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩι,

ΚΕΛΗΤΙ.

Στροφαί.

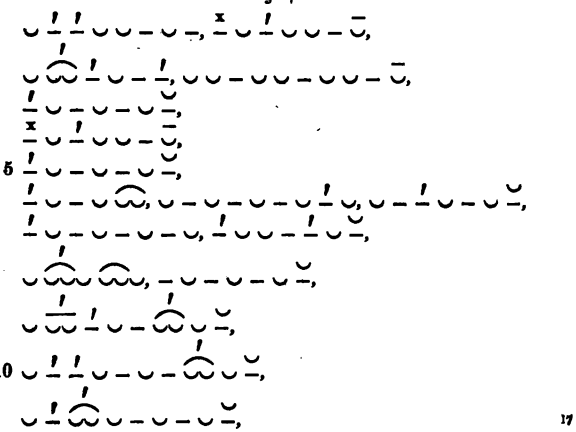

Ἐπῳδοί.

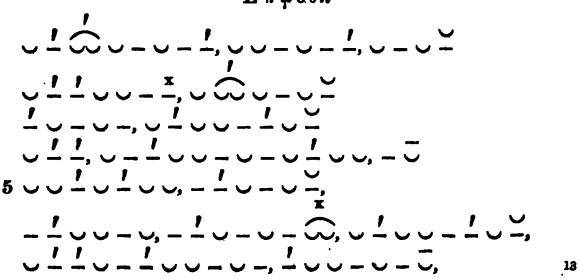

Στροφὴ ά.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
Ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
Εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν
Ἐλδεαι, φίλον ἦτορ,
Μηκέθ' ἁλίου σκόπει
Ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἀμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον
ἐρήμας δι' αἰθέρος·
Μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·
Ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
Σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
Μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν,

Ἀντιστροφὴ ά.

Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
Μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
Οἷα παίζομεν φίλαν
Ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν
ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου
Λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
Νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν·
Ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο, δέμας
Ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
Κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

6. φαεινὸν 10. ἱκόμενοι

Ἐπῳδὸς ά.

Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα. λάμπει δέ οἱ κλέος
Ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
Τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο γαιάοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ,
Ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.
Ἦ θαύματα πολλὰ, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτιν
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον
Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι·

Στροφὴ β'.

Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
Ἐπιφέροισα τιμὰν, καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
Ἔμμεναι τοπολλάκις.
Ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
Μάρτυρες σοφώτατοι.
Ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά·
μείων γὰρ αἰτία.
Υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ', ἀντία προτέρων, φθέγξομαι,
Ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
Ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
Ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
Τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,

Ἀντιστροφὴ β'.

Δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις,

24. Παῤ εὐάνορι -- 28. βροτῶν φρένας
37-38. πατὴρ ἐς εὐνομώτατον Ἔρανον, 41. χρυσέαισί τ' ἀν'

Ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
Ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
Ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῶὖτ' ἐπὶ χρέος·
Ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον·
Ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
Ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
Μαχαίρᾳ τάμον κάτα μέλη,
Τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν
Σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπῳδὸς β'.

Ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν· ἀφίσταμαι.
Ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους.
Εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ
Ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
Μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν
Ἄταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον,
Τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν, εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Στροφὴ γ'.

Ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
Μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις

49. κατὰ 53. κακαγόρως. 57. τάν οἱ

Ἁλίκεσσι συμπόταις
Νέκταρ ἀμβροσίαν τε
Δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
Θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν
ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν
Μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
Πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
Λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
Ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Ἀντιστροφὴ γ'.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν
Σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἷος ἐν
ὄρφνᾳ,
Ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ
Πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.
Τῷ μὲν εἶπε· "Φίλια δῶρα Κυπρίας, ἄγ', εἴ τι, Πο-
σείδαον, ἐς χάριν
" Τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
" Ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
" Ἐς Ἅλιν, κράτει δὲ πέλασον.
" Ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
" Ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπῳδὸς γ'.

" Θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ
φῶτα λαμβάνει.

64. λασίμιν ἴρδων, 66. αὖθις 74. ποσὶ

" Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον
" Γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν,
" Ἁπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
" Ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι."
Ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατ' ὧν ἔπεσι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς
Ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον, πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Στροφὴ δ'.

Ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον·
Τέκε τε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
Νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
'Αγλααῖσι μέμικται,
'Αλφεοῦ πόρῳ κλιθεὶς,
Τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ· τὸ δὲ κλέος
Τηλόθεν δέδορκε τᾶν 'Ολυμπιάδων ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται,
'Ακμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
Ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
Ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

'Αντιστροφὴ δ'.

'Αέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν
Ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι

84. οὑτοσὶ ἆθλός γ'
86. ἔπεσσι.
87. δίφρον χρύσεον, ἐν πτεροῖσίν τ'
89. Τέκε δὲ
99. ἀεὶ

Κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ
Αἰολῇδι μολπᾷ
Χρή· πέποιθα δὲ ξένον
Μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἢ δύναμιν κυριώτερον,
Τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
Θεὸς, ἐπίτροπος ἐὼν, τεαῖσι μήδεται,
Ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἱέρων,
Μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίπαι,
Ἔτι γλυκυτέραν κεν ἕλπομαι

Ἐπῳδὸς δ'.

Σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων,
Παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὢν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει·
Ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται
Βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
Εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις
Ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ.

101. ἱππικῷ 110. κλιΐξειν

ΕΙΔΟΣ β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι,

ΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

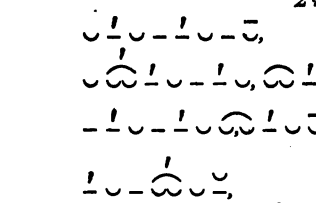

Ἐπῳδοί.

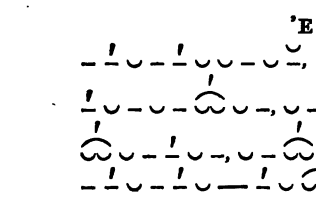

Στροφὴ ά.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
Τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;

Ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης
Ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
Γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
Εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

Ἀντιστροφὴ ά.

Καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ,
Ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
Ὀφθαλμὸς, αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων
Γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
Ἀλλ', ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων,
Ἀέθλων τε κορυφὰν, πόρον τ' Ἀλφεοῦ, ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,
Εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

Ἐπῳδὸς ά.

Λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων,
Ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν, ἀποίητον οὐδ' ἂν
Χρόνος, ὁ πάντων πατὴρ, δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
Λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
Ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
Παλίγκοτον δαμασθὲν,

6. Γιγωνητέον ὅπι, δίκαιον ξένοι,

Στροφὴ β'.

Ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ
Ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πένθος δὲ πιτνεῖ βαρὺ
Κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
Ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ
Κεραυνοῦ τανύθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δέ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
Καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

Ἀντιστροφὴ β'.

Λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ
Μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίστον ἄφθιτον
Ἰνοὶ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι βροτῶν γε κέκριται
Πεῖρας οὔ τι θανάτου,
Οὐδ' ἀσύχιμον ἀμέραν ὁπότε, παῖδ' ἁλίου,
Ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν· ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
Εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

Ἐπῳδὸς β'.

Οὕτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον
Τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
Ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
Ἐξ οὗ περ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς

30. βροτῶν κέκριται 38. Λάϊον

Συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν
Παλαίφατον τέλεσσεν.

Στροφὴ γ΄.

Ἰδοῖσα δ᾽ ὀξεῖ Ἐριννὺς
Ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον.
Λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπόντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις
Ἐν μάχαις τε πολέμου
Τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις·
Ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου
Ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

Ἀντιστροφὴ γ΄.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς
Γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι δ᾽ ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκαδρόμων
Ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν,
Πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυσφρόνων.
Ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν
Καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,

Ἐπῳδὸς γ΄.

Ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτήτυμον
Ἀνδρὶ φέγγος· εἰ δέ μιν ἔχει τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
Ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ᾽ αὐτίκ᾽ ἀπάλαμνοι φρένες

42. Πέφνεν ἑοῖ 46. ἔχοντα ῥίζαν πρέπει 55. ἀλαθινὸν

Ποινὰς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
Ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις, ἐχθρᾷ
Λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

Στροφὴ δ'.

Ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
Ἴσα δ' ἐν ἀμέραις ἄλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον
Ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες
ἐν χερὸς ἀκμᾷ,
Οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
Κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
Θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται
Αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
Ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
Ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν·
ἔνθα μακάρων
Νᾶσος ὠκεανίδες
Αὖραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
Τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
Ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις,

Ἐπῳδὸς δ'.

Βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος·
Ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,

63. Ἐσλοὶ νίμονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἀλκᾷ χειρῶν,
71. Νᾶσον. 72. περιπνέουσιν· 74. καὶ στεφάνας, — καὶ πέφαλὰς,

Πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
Λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

Στροφὴ έ.

Ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας
Ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη
Ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
Φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τόπαν ἑρμηνέων
Χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι
Παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὣς, ἄκραντα γαρύετον

Ἀντιστροφὴ έ.

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
Ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν
Ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας οἴστοὺς ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις,
Αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
Τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ἑτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
Εὐεργέταν πραπίσιν, ἀφθονέστερόν τε χέρα,

85. τὸ πᾶν 87. γαρύμεν

'Επῳδὸς έ.

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος
Οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
Τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
'Εργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
'Εκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν,
Τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

97. ἰσθλῶν καιροῖς

ΕΙΔΟΣ γ'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι,

ΕΓΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Στροφαί.

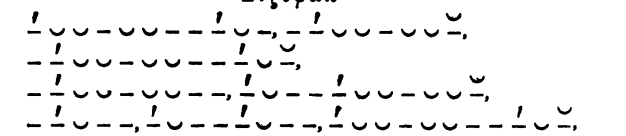

Ἐπῳδοί.

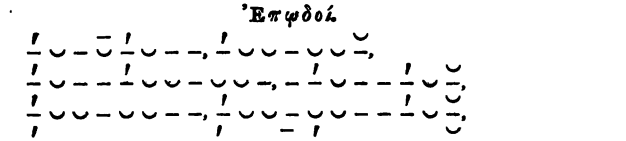

Στροφὴ ά.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν, καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
Κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων, εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
Ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ', οὕτω τοι παρίστα μοι νεοσίγαλον εὐρόντι τρόπον
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

4. δ' οὕτω τοι παρίστω

Ἀντιστροφὴ ά.

Ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
Πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
Φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοᾶν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμίξαι πρεπόντως, ἅ τε Πίσα με γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο
Θεύμοροι νίσσονθ' ἑπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί,

Ἐπῳδὸς ά.

Ὦι τινι, κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας,
Ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
Ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας,
Μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων.

Στροφὴ β'.

Δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις, Ἀπόλλωνος θεράποντα, λόγῳ,
Πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
Ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
Ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἀγισθέντων, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
Ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

13. βάλοι 15-16. ἄθλων, Δᾶμον..... θεράποντα. ἴσγι 18. ἀρετᾶς.

Ἀντιστροφὴ β'.

Καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
Θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ·
Ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
Τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου.
Δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν'

Ἐπῳδὸς β'.

Ἰστρίαν νιν· ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ
Δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν,
Εὖτέ μιν, ἀγγελίαις Εὐρυσθέος, ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
Χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἄν ποτε Ταϋγέτα
Ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν·

Στροφὴ γ'.

Τὰν μεθέπων ἵδε κἀκείναν χθόνα πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα
Ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
Τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
Ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται
Σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας.

23. ἵθαλλε 24. ἵδεξε 25. πορεύειν 30. ἱμεράν· 35. διδύμοις

Ἀντιστροφὴ γ΄.

Τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν, Οὐλυμπόνδ' ἰὼν, θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
Ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι, καὶ ῥιμφαρμάτου
Διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὢν πὰρ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος, εὐϊππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι πλείσταισι βροτῶν
Ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ἐπῳδὸς γ΄.

Εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.
Εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
Νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
Οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
Καὶ σόφοις. οὔ μιν διώξω· κεινὸς εἴην.

38. ὃν πα 44. σταλᾶν. 45. οὐ μὴν

ΕΙΔΟΣ δ'.

ΨΑΤΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι,

ΤΙΠΠΟΙΣ.

Στροφαί.

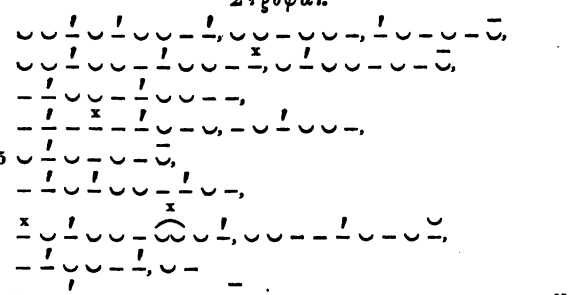

Ἐπῳδός.

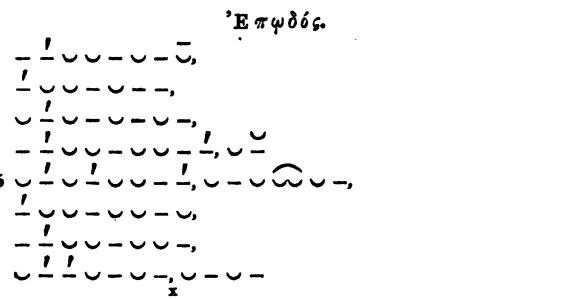

Στροφή.

'Ελατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ·
τεαὶ γὰρ Ὧραι
Ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔ-
πεμψαν
Ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
Ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
Ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί.
'Αλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
Ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμ-
βρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,

'Αντιστροφή.

Χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος
γὰρ ἵκει
'Οχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος
ὄρσαι
Σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
Εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί μιν αἰνέω, μάλα μὲν
Τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
Χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
Καὶ πρὸς ἁσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τε-
τραμμένον.
Οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
Διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος,

7. ἠνεμόεσσαν .... ὀβρίμου, 10. ἥκει 15. ξεινίαις

Ἐπῳδός.

Ἄπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
Ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
Χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
Εἶπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών·
" Οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
" Χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον."
Φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
Πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἀλικίας
Ἐοικότα χρόνον.

22. Χαλκεΐοισι 26. ἀνδράσι

ΕΙ΄ΔΟΣ έ.

ΨΑΥ΄ΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ΄Ωι,

'ΑΠΗ΄ΝΗι.

Στροφαί.

x – – ⏑ ⏑ – – ⏑, ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ –,
x – – ⏑ ⏑, – ⏑ ⏑ – ⏑⏑ –, – ⏑ – ⏑ – ⏑̄,
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ –, – ⏑ – ⏑ – ⏑̄, 7

'Επῳδοί.

x – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑, – ⏑ – ⏑ – ⏑, – ⏑̄
x – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑, – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –, – ⏑ – ⏑ – ⏑̄, 5

Στροφὴ ά.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν
Τῶν Οὐλυμπίᾳ, 'Ωκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γε-
λανεῖ
'Ακαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε
δῶρα·

'Αντιστροφὴ ά.

Ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον,
5 Βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγί-
σταις,
Ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμπταμέροις ἁμίλ-
λαις,

4. Καμαρίνα,

'Επῳδὸς ά.

Ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἄβρὸν
Νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν νέοικον ἔδραν.

Στροφὴ β'.

Ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων
Σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλὰς, ἀείδει μὲν ἅλσος ἁγνὸν
Τὸ τεὸν, ποταμόν τε Ὤανον, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

'Αντιστροφὴ β'.

Καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατὸν,
Κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἅλσος,
'Απ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

'Επῳδὸς β'.

Αἰεὶ δ', ἀμφ' ἀρεταῖσι, πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον
Κινδύνῳ κεκαλυμμένον· εὖ δ' οἱ ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν.

Στροφὴ γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρονίου τε ναίων λόφον,
Τιμῶν τ' 'Αλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
Ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς,

16. εὖ δὲ ἔχοντες,

'Αντιστροφὴ γ'.

Αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς
Δαιδάλλειν, σέ τ', 'Ολυμπιόνικε, Ποσειδανίοισιν ἵπποις
'Επιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτὰν,

'Επῳδὸς γ'.

Υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει,
'Εξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ εὐλογίαν προστιθεὶς, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩι,

ΑΠΗΝΗι.

Στροφαί.

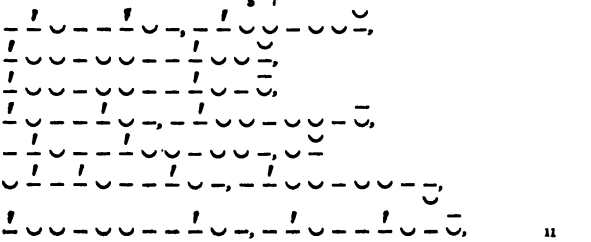

Ἐπῳδοί.

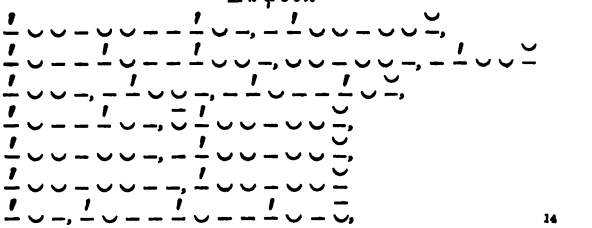

Στροφὴ ά.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
Κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
Πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργου, πρόσωπον
Χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
Βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,

3. ἀεχομένους

Συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα
κεν φύγοι ὕμνον
Κεῖνος ἀνὴρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερ-
ταῖς ἀοιδαῖς;

Ἀντιστροφὴ ά.

Ἵστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ
Οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
Τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
Ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν
ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον
Φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαι-
δίμας ἵππους ἔμαρψεν.

Ἐπῳδὸς ά.

Ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων, Τα-
λαϊονίδας
Εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· "Ποθέω
στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς,
"Ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρ-
νασθαι." τὸ καὶ
Ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
Οὔτε δύσηρις ἐὼν, οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
Καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις, τοῦτό γέ οἱ σαφέως
Μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖ-
σαι.

6. Συρακουσᾶν· 13. Ἀμφιάραον
18. διεπόντᾳ νῦν πάρεστι — διεπόντᾳ νῦν ἔστι
19. Οὐ φιλόνικος ἐὼν, οὔτ' ὢν δύσεριός τις ἄγαν,

Στροφὴ β'.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
Ἄ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
Βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
Καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι
Ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
Ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς·
Πρὸς Πιτάναν δὲ, παρ' Εὐρώτα πόρον, δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ·

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἄ τοι, Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ, λέγεται
Παῖδ' ἰοβόστρυχον Εὐάδναν τεκέμεν.
Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
Κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους, ἐκέλευσεν
Ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
Ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν·
Ἔνθα τραφεῖσ', ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

Ἐπῳδὸς β'.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
Ἀλλ' ὁ μὲν Πυθώναδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν, ὀξείᾳ μελέτᾳ
Ὤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.

25. ἄλλαν 28. σάμερόν γ' ἰλθεῖν 33. βρέφος γ', 38. ταύτας περ

'Α δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
Κάλπιδά τ' ἀργυρέαν, λόχμας ὑπὸ κυανέας
Τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
Πραΰμητίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε Μοίρας·

Στροφὴ γ'.

Ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδίνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
Ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
Λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν,
Δαιμόνων βουλαῖσιν, ἐθρέψαντο δράκοντες, ἀμεμφεῖ
Ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεὶ
Πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
Εἵρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

Ἀντιστροφὴ γ'.

Πατρὸς, περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
Ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
Ὡς ἄρα μάννε. τοὶ δ' οὔτ' ὢν ἀκοῦσαι,
Οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο, πεμπταῖον γεγενημένον. ἀλλ' ἐν
Κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ
Ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἀβρὸν
Σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

50. πίρι 53-54. ἰγκίκρυπτο

Ἐπῳδὸς γ΄.

Τοῦτ᾽ ὄνυμ᾽ ἀθάνατον. τερπνᾶς δ᾽ ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν
Καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν᾽ εὐρυβίαν,
Ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπὸν,
Αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν᾽ ἑᾷ κεφαλᾷ,
Νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ᾽ ἀρτιεπὴς
Πατρία ὄσσα, μετάλλασέν τέ μιν· "Ὄρσο, τέκνον,
"Δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν."

Στροφὴ δ΄.

Ἵκοντο δ᾽ ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου·
Ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
Μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
Ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ᾽ ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρὶ
Ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ᾽ αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

Ἀντιστροφὴ δ΄.

Ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ᾽ Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν.
Ὄλβος ἅμ᾽ ἕσπετο. τιμῶντες δ᾽ ἀρετὰς

60. λαότροφον 66. ἀκούειν 68. πατρός ϛ

Ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
Χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων
Τοῖς, οἷς ποτὲ πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
Ἑλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
Εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος γ', Ἀγησία, μάτρωες ἄνδρες

Ἐπῳδὸς δ'.

Ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
Πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων,
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
Σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
Δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
Ἅ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς·
Ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλὶς, εὐανθὴς Μετώπα,

Στροφὴ ε'.

Πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
Πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
Ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι,
Γυναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν

74. Μῶμος ἐκ δ' ἄλλων
75. δρόμον γ'
77. ὄρος, Ἀγησία,
83. προσέρπει

Λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς,
'Ηϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

'Αντιστροφὴ ϛ'.

Εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ 'Ορτυγίας·
Τὰν 'Ιέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
Ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
'Αμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτὰν,
Καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δέ νιν
Λύραι μολπαί τε γιγνώσκοντι. μὴ θραύσοι χρόνος ὅλβον ἐφέρπων.
Σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις 'Αγησία δέξαιτο κῶμον,

'Επῳδὸς ϛ'.

Οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον,
Ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' 'Αρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ
Νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεὸς
Τῶνδ' ἐκείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων.
Δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον, καμάτων
'Εκτὸς ἐόντα, δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
'Αμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

92. Εἰπὸν ... Συρακοσσᾶν 96. δί μιν 100. εὐμήλοιο

ΕΙΔΟΣ ζ'.

ΔΙΑΓΩΡΑΙ ΡΟΔΙΩΙ,

ΠΤΚΤΗ.

Στροφαί.

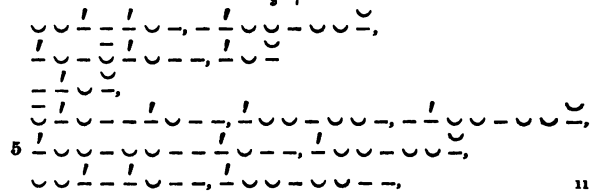

Ἐπῳδοί.

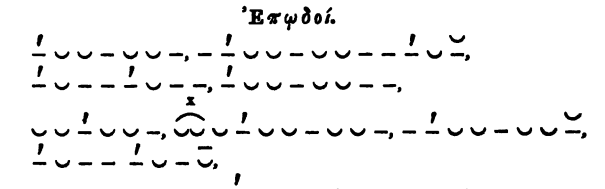

Στροφὴ α'.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν,
Ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ,
Δωρήσεται
Νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων,

2. Ἀμπίλου ἴνδον ' 4. Νεανίᾳ

Συμποσίου τε χάριν κἀδός τε τιμάσαις ἐὸν, ἐν δὲ, φίλων
Παρεόντων, θῆκέ μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

Ἀντιστροφὴ ά.

Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
Ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενὸς,
Ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
Ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζωθάλμιος, ἀδυμελεῖ
Θαμὰ μὲν φόρμιγγι, παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

Ἐπῳδὸς ά.

Καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
Ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν,
Ῥόδον, εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον
Αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
Καὶ παρὰ Κασταλίᾳ, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
Ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

8. φρενός γ',
11–12. ἀδυμιλεῖ δ' Ἅμα μὲν
14. παῖδ' Ἀμφιτρίτας,
14–15. παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε, νύμφαν Ῥόδον,
19. Ἐμβόλω

Στροφὴ β'.

Ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
Ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
Εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν, ἐκ Διὸς
εὔχονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
Ματρόθεν, Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων
φρασὶν ἀμπλακίαι
Ἀναρίθματοι κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

Ἀντιστροφὴ β'.

Ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
Καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον,
Σκάπτῳ θένων
Σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν Τίρυνθι Λικύμνιον,
ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
Τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ
φρενῶν ταραχαὶ
Παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν
ἐλθών.

Ἐπῳδὸς β'.

Τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας, εὐώδεος ἐξ ἀδύτου, ναῶν
πλόον
Εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον
Νομὸν, ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν,

24. φρεσὶν 25. Ἀναρίθμητοι 26. καὶ ἐν
33. ἀκτᾶς στείλαν ἐς 34. χρυσαῖς

'Ανίχ', 'Αφαίστου τέχναισιν,
Χαλκελάτῳ πελέκει, πατέρος 'Αθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
'Ανορούσαισ', ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ·
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.

Στροφὴ γ'.

Τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων 'Υπεριονίδας
Μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
Παισὶν φίλοις,
'Ως ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ, σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,
Πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
"Εβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι προμαθέος αἰδώς·

'Αντιστροφὴ γ'.

'Επὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
Καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν
"Εξω φρενῶν.
Καὶ τοὶ γὰρ αἰθούσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ· τεύξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
"Αλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν
Πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

39. φαυσίζροτος
46. ὁδὸν γ'
48. Καί τοι γὰρ αἰθούσας
49. κείνοισι μὲν

Ἐπῳδὸς γ΄.

Πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ
κρατεῖν.
Ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἐρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
Φέρον. ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία
μείζων ἄδολος τελέθει.
Φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
Ῥήσιες, οὔπω, ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ
ἀθάνατοι,
Φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
Ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

Στροφὴ δ΄.

Ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου·
Καὶ ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον
Ἀγνὸν θεόν.
Μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἅμ πάλον μέλλεν θέμεν. ἀλ-
λά μιν οὐκ εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
Εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾷν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν
πεδόθεν
Πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις.

Ἀντιστροφὴ δ΄.

Ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
Χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν
Μὴ παρφάμεν,
Ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέ-
ρα μιν πεμφθεῖσαν ἐᾷ κεφαλᾷ

61. ἄμπαλον 63. μάλοις. 67. φαινὸν

Ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτασαν δὲ λόγων κορυφαὶ
Ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

Ἐπῳδὸς δ'.

Νᾶσος, ἔχει τέ μιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατὴρ,
Πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων. ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
Τέκεν ἑπτὰ, σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους,
Παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
Πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον,
Διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
Ἀστέων μοῖραν· κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

Στροφὴ έ.

Τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
Ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ,
Ὥσπερ θεῷ,
Μήλων τε κνισσάεσσα πομπὰ, καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις· τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
Ἐστεφανώσατο δὶς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις.

80. Μάλων

Ἀντιστροφὴ ε'.

Ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
Ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιώτιοι,
Πέλλανά τ'· Αἰγίνᾳ τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα
Ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου
Μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,

Ἐπῳδὸς ε'.

Ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
Καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων, ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
Ὁδὸν εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἃ τέ οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
Ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινὸν
Σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
Θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
Ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

86. Αἴγινα Πιλλάνα τι
88-89. τιθμὸν, Ὀλυμπιονίκαν Ἄνδρα τι, πὺξ
95. διαιθύσσουσιν

ΕΙΔΟΣ ή.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι,

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Στροφαί.

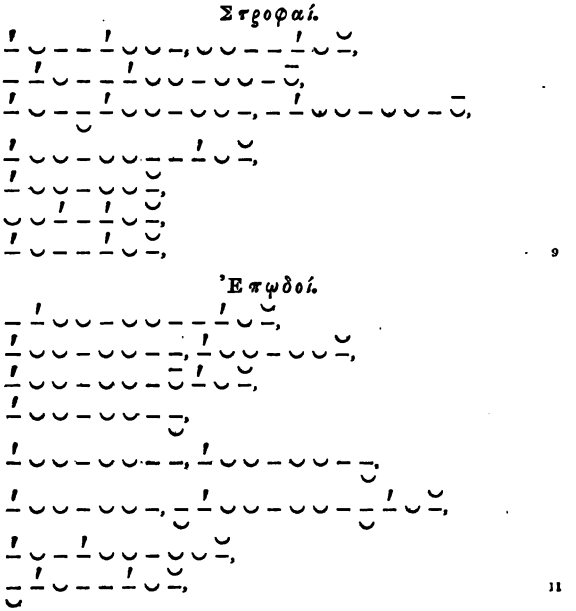

Ἐπῳδοί.

Στροφὴ ά.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία,
Δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες,
Ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπειρῶνται Διὸς
ἀργικεραύνου,

Εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
Μαιομένων μεγάλαν
Ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
Τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν·

Ἀντιστροφὴ ά.

Ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς.
Ἀλλ', ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
Τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι· μέγα τοι κλέος αἰεὶ,
Ὦ τινι σὸν γέρας ἔσπητ' ἀγλαόν.
Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
Ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοὶ
Σὺν θεοῖς εὐπραγίας·

Ἐπῳδὸς ά.

Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ, ὅς σ' ἐν μὲν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ παὰρ Κρόνου λόφῳ
Θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
Ἦν δ' ἐσορᾶν καλός· ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων,
Ἐξένεπε, κρατέων πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
Ἔνθα Σώτειρα, Διὸς ξενίου
Πάρεδρος, ἀσκεῖται Θέμις

8. Ἄνηται ... εὐσεβίων
14. εὐστεφανίας·
15. δὲ πλάρωσεν
16. γενεθλίῳ· ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ

Στροφὴ β'.

Ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει,
Ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρὸν,
Δυσπαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἀ-
λιερκέα χώραν
Παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
Κίονα δαιμονίαν
(Ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
Τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι),

Ἀντιστροφὴ β'.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
Τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο
συνεργὸν
Τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
Ὀρνυμένων πολέμων
Πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
Λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

Ἐπῳδὸς β'.

Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον,
Πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,
Αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον·
Εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
Ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
" Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις
ἁλίσκεται,

37-38. κτίσθη, νέον Πύργον 39. πτοὰς βάλον·

" Ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
" Πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

Στροφὴ γ'.

" Οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
" Καὶ τετράτοις." ὣς ἆρα θεὸς σάφα εἶπαις,
Ξάνθον ἤπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ
Ἄρμα θοὸν τάνυεν,
Ἀποπέμπων Αἰακὸν
Δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

Ἀντιστροφὴ γ'.

Καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν.
Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
Εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
Μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.
Καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
Ἐρέω ταύταν χάριν·
Τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

Ἐπῳδὸς γ'.

Ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι
Εἰδότι ῥᾴτερον, ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν,
Κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
Κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἶποι

46. ἆρα
48. ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
54. Μιλησίᾳ
59. Ἐν παγκρατίῳ.
60. ῥᾴστερον
62. δ' ἐκεῖνος

Ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
Ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
Νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων,
Νίκαν τριακοστὰν ἑλών,

Στροφὴ δ'.

Ὅς, τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακών,
Ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
Νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον,
Πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
Γήραος ἀντίπαλον.
Ἀΐδα τοι λάθεται
Ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
Χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
Ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
Ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
Κὰν νόμον ἐρδόμενον·
Κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
Συγγόνων κεδνὰν χάριν.

Ἐπῳδὸς δ'.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν

78. Κανόμον ἐρδόμενον.

Κόσμον Ὀλυμπία, ὅν σφι Ζεὺς γένει
Ὤπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
Ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
Εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον
μὴ θέμεν·
Ἀλλ', ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
Αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

83-84. ὃν σφιν ἅπασιν Ζεὺς γένει.

ΕΙΔΟΣ Ϛ΄.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι ΟΠΟΥΝΤΙΩι,

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Στροφαί.

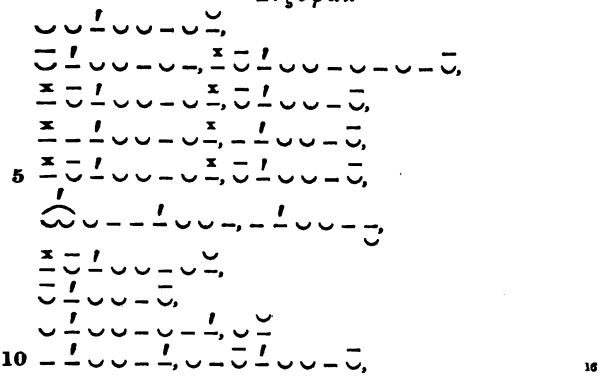

Ἐπῳδοί,

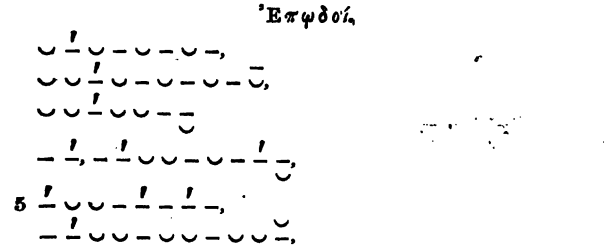

Στροφὴ ά.

Τὸ μὲν 'Αρχιλόχου μέλος
Φωνᾶεν 'Ολυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδὼς,
Ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι
Κωμάζοντι φίλοις 'Εφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις.
'Αλλὰ νῦν, ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων,
Δία τε φονικοστερόπαν, σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
'Ακρωτήριον Ἄλιδος,
Τοιοῖσδε βέλεσσιν,
Τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
'Εξάρατο κάλλιστον ἔδνον 'Ιπποδαμείας·

'Αντιστροφὴ ά.

Πτερόεντα δ' ἴει γλυκὺν
Πυθώναδ' οἴστόν. οὗτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι,
'Ανδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
Κλεινᾶς ἐξ 'Οπόεντος· αἰνήσαις ἢ καὶ νίὸν,
Ἄν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ Σώτειρα λέλογχεν
Μεγαλόδοξος Εὐνομία· θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
Ἔν τε Κασταλίᾳ παρὰ
'Αλφεοῦ τε ῥέεθρον,
Ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

'Επῳδὸς ά.

'Εγὼ δέ τοι, φίλαν πόλιν
Μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,

12. ἰφάψῃ. 16-17 18. ἀριταῖς, ἴσον τι Κασταλίᾳ παρ' 'Αλφειῷ

Καὶ ἀγάνορος ἵππου
Θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου, παντᾶ
'Αγγελίαν πέμψω ταύταν,
Εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
'Εξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον·
Κεῖναι γὰρ ὥπασαν τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ καὶ
σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες

Στροφὴ β'.

'Εγένοντ'· ἐπεὶ ἀντία
Πῶς ἂν τριόδοντος 'Ηρακλέης σκύταλον τίναξε
χερσίν;
'Ανίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
"Ηρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος· οὐδ' 'Αΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
Βρότεα σώματ' ᾗ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
Θνασκόντων. ἀπό μοι λόγον
Τοῦτον, στόμα, ῥίψον,
'Επεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς
'Εχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν

'Αντιστροφὴ β'.

Μανίαισιν ὑποκρέκει.
Μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν
τε πᾶσαν
Χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
"Αστει γλῶσσαν, ἵν', αἰολοβρόντα Διὸς αἶσα,
Πύῤῥα Δευκαλίων τε, Παρνασσοῦ καταβάντε,
Δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ' εὐνᾶς, ὁμόδαμον

29-30. ἐπὶ ἵκανε' ἐν πῶς 43. Παρνασσοῦ

Κτησάσθαν λίθινον γόνον·
Λαοὶ δ᾽ ὀνόμασθεν.
Ἔγειρ᾽ ἐπέων σφιν οἶμον λιγὺν,
Αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ᾽ ὕμνων

Ἐπῳδὸς β΄.

Νεωτέρων. λέγοντι μὰν
Χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
Ὕδατος σθένος, ἀλλὰ
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
Ἄντλον ἐλεῖν. κείνων δ᾽ ἔσσαν
Χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι
Ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
Κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι
βασιλῆες αἰεί.

Στροφὴ γ΄.

Πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμὼν,
Θύγατρ᾽ ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις, ἔκαλος
Μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν, πότμον ἐφάψαις,
Ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
Ἄλοχος· εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱὸν,
Μάτρωος δ᾽ ἐκάλεσσέ μιν
Ἰσώνυμον ἔμμεν,
Ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ
Ἔργοισι· πόλιν δ᾽ ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.

52. ἀνάπωσιν
56. κορᾶν τε φερτάτων
58. Τὰν παῖδ᾽ ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπεῦντος
61. ἴσχει
66. λεών τε

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι,
Ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
Υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων
Αἰγίνας τε Μενοίτιον. τοῦ παῖς, ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν, ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
Μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
Πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν,
Ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
Μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον·
Ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος νιν ἐν Ἄρει

Ἐπῳδὸς γ'.

Παραγορεῖτο, μή ποτε
Σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
Δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
Εἶην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
Πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ,
Τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
Ἔσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον
Τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις,
ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

Στροφὴ δ'.

Μίαν ἔργον ἀν' ἀμέραν·
Ἄλλαι δὲ δὶς ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,

68. Θηβᾶν, ἰδ' Ἀρκάδες,
69. Τῖα
71. Τεύθρανος
75. νόον γ'.
76. Θέτιος γόνος οὐλίῳ μιν ἐν Ἄρει

Ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον,
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις·
Οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι, συλαθεὶς ἀγενείων,
Μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων, ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν!
Φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
Ἀπτῶτι δαμάσσαις,
Διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ,
Ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς, κάλλιστά τε ῥέξαις!

Ἀντιστροφὴ δ'.

Τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ
Θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου,
Καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
Τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
Τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
Ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
Ὤρουσαν ἑλέσθαι·
Ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγαμένον
Οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

Ἐπῳδὸς δ'.

Ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι·
Μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
Μελέτα· σοφίας μὰν
Αἰπειναί. τοῦτο δὲ προσφέρων ἆθλον,

89. Οἷον ἐν 107. σοφίαι μὲν
103. Ἄνευθε [δὲ] θεοῦ σεσιγαμένον γ'

Ὄρθιον ὦρυσαι θαρσέων,
Τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
Εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν·
Αἰάντεόν γ' ἐν δαιτί τ' Οἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

110. δαιμονίως
111-112. ἀλκὰν, Αἰάντιόν τι δαίθ' ὃς Ἰλιάδα

ΕΙΔΟΣ ί.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι, ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Στροφαί.

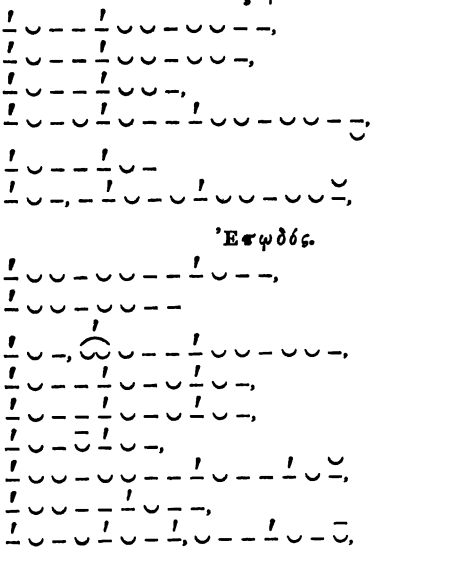

Ἐπῳδός.

Στροφή.

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα
Χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
Ὀμβρίων, παίδων Νεφέλας·

Εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι,
Ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων,
Τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς·

'Αντιστροφή.

'Αφθόνητος δ' αἶνος 'Ολυμπιονίκαις
Οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἀμετέρα
Γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει,
('Εκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν,)
Ἴσθι νῦν, 'Αρχεστράτου
Παῖ, τεᾶς, 'Αγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

'Επῳδός.

Κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
'Αδυμελῆ κελαδήσω,
Τῶν 'Επιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
Ἔνθα συγκωμάζατ'· ἐγγυάσομαι·
Μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν,
Μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
'Ακρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν, ἀφίξεσθαι· τὸ γὰρ
'Εμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ
Οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.

4-5-6. ὕμνοι Τστέρων ἀρχαὶ λόγων Τίλλιται, καὶ
7. 'Αφθόνητος 9-10. ἰδίλιι. 'Εκ Διοῦ ... πραπίδεσσιν.

ΕΙΔΟΣ ια΄.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι, ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Στροφαί.

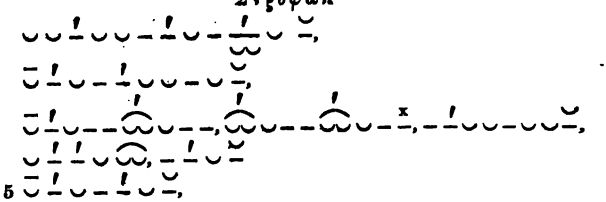

Ἐπῳδοί.

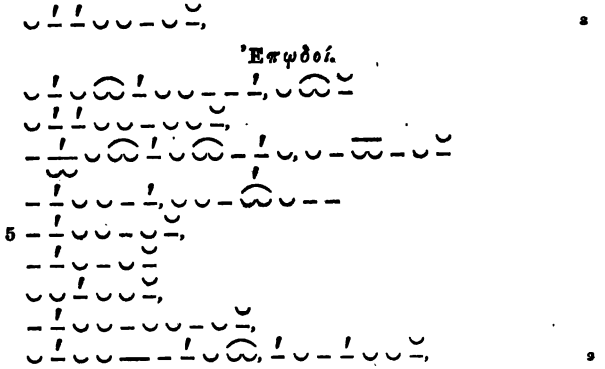

Στροφὴ ά.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς

Ἀμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων
ἐπιλέλαθ'. ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διὸς, ὀρθᾷ χερὶ
Ἐρύκετον ψευδέων
Ἐνιπὰν ἀλιτόξενον·

Ἀντιστροφὴ ά.

Ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος
Ἀμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος·
Ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν. νῦν, ψᾶφον ἑλισσομέναν
Ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον,
Ὅπα τε κοινὸν λόγον
Φίλαν τίσομεν ἐς χάριν;

Ἐπῳδὸς ά.

Νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων,
Μέλει τέ σφισι Καλλιόπα
Καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν,
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος·
Θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
Πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ·

Στροφὴ β΄.

Ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες,

3. Ἐμᾶς
8. Ἐμὸν κατήσχυνε
15. Κυκνία
21. Ἅρμασι

Ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
Ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὥρσαν Διὸς,
ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος
Βίη Ἡρακλέος ἐκτίσσατο,
Ἐπεὶ Ποσειδάνιον
Πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

Ἀντιστροφὴ β'.

Πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον
Ἄκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
Πράσσοιτο· λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε κἀκείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ,
Ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
Ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν,
Μυχοῖς ἥμενον Ἄλιδος,

Ἐπῳδὸς β'.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας
Ἐπειῶν βασιλεὺς, ὄπιθεν
Οὐ πολλὸν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον, ὑπὸ στερεῷ πυρὶ
Πλαγαῖς τε σιδάρου, βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἅτας
Ἴζοισαν, ἐὰν πόλιν·
Νεῖκος δὲ κρεσσόνων
Ἀποθέσθ' ἄπορον·
Κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος
Ἀλώσιος ἀντήσαις, θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

23. Ἔργον
29. Ἀίκονθ'
30. καὶ κείνους
33. ἄμινον
41. Καὶ κεῖνος
42. ἀντάσαις,

Στροφὴ γ'.

Ὁ δ' ἄρ', ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν
Λείαν τε πᾶσαν, Διὸς ἄλκιμος
Υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ,
περὶ δὲ πάξαις, Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
Διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
Ἔθηκε δόρπου λύσιν,
Τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ

Ἀντιστροφὴ γ'.

Μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν· καὶ πάγον
Κρόνου προσεφθέγξατο, πρόσθε γὰρ
Νώνυμνος, ἃς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾷ
νιφάδι. ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
Παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδὸν,
Ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος
Ἀλάθειαν ἐτήτυμον

Ἐπῳδὸς γ'.

Χρόνος· τὸ δὲ σαφανὲς, ἰὼν πόρσω, κατέφρασεν,
Ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
Ἀκρόθινα διελὼν ἔθνε, καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
Ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ
Νικαφορίαισί τε.
Τίς δὴ ποταίνιον
Ἔλαχε στέφανον
Χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι,
Ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών;

58. ἐν Ὀλυμπιάδι 60-61. ποταίνιόν Τι λάχε 62. ἅρμασιν,

Στροφὴ δ'.

Στάδιον μὲν, ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον
Ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνὸς, ἷκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ,
πάλᾳ κυδαίνων, Ἔχεμος, Τέγεαν·
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
Ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὠλιῤῥόθου·
Ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν·
Μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ, χέρα κυκλώσαις,
ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ συμμαχίᾳ θόρυβον
Παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἕσπερον
Ἔφλεξεν εὐώπιδος
Σελάνας ἐρατὸν φάος,

Ἐπῳδὸς δ'.

Ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις
Τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
Ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νυν, ἐπωνυμίαν χάριν
Νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντὰν
Καὶ πυρπάλαμον βέλος
Ὀρσικτύπου Διὸς,
Ἐν ἅπαντι κράτει

64. εὐθύτονον 66. ἷκεν 67. Δόρυκλος δὲ τέλος πυγμᾶς φέρει,
70. Σᾶμος ἠείδετο· 71. Φράστωρ δ' 72. συμμαχίᾳ
78. καὶ νῦν, 81. Διός γ'

Αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα·
Χλιδῶσα δὲ μολπὰ, πρὸς κάλαμον ἀντιάξει, μελέων

Στροφὴ ε'.

Τὰ παρ' εὐκλεΐ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν,
Ἀλλ' ὥς τε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
Ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ τοι θερμαίνει φιλότατι νόον·
Ἐπεὶ πλοῦτος, ὁ λαχὼν ποιμένα
Ἐπακτὸν ἀλλότριον,
Θνάσκοντι στυγερώτατος,

Ἀντιστροφὴ ε'.

Καὶ ὅταν, καλὰ ἔρξαις, ἀοιδᾶς ἄτερ,
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
Ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις, ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν. τὶν δ' ἀδυεπής τε λύρα
Γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν,
Τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
Κόραι Πιερίδες Διός·

Ἐπῳδὸς ε'.

Ἐγὼ δὲ, συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος
Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
Εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
Αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ

86. ὅστι 87. ἥκοντι νιόταισι 95. Ἔχοντι δ' εὐρὺ
99. Δ' εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐρατὸν Ἀρχιστράτου

Βωμὸν παρ' 'Ολύμπιον,
Κεῖνον κατὰ χρόνον
'Ιδέᾳ τε καλὸν
Ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
'Αναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

102. χρόνον γ' 104-105. ἅ ποτ' ἀναιδία Γανυμήδει τὸν πότμον

ΕΙΓΔΟΣ ιϚ.

ΈΡΓΟΤΕΛΕΙ ΊΜΕΡΑΙΩι,

ΔΟΔΙΧΟΔΡΟΜΩ.

Στροφαί.

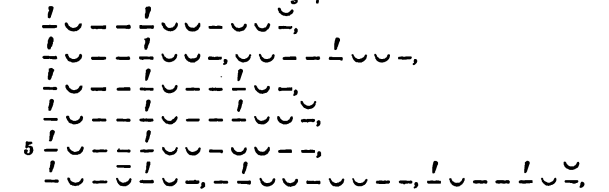

Ἐπῳδός.

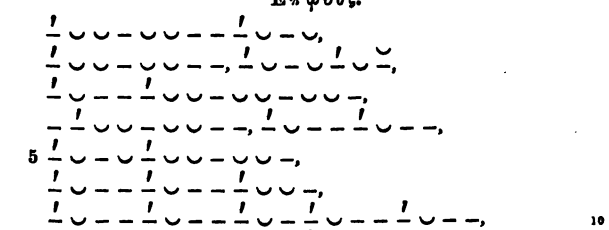

Στροφή.

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου,
Ἱμέραν εὐρυσθενῆ ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα·
Τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
Νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
Κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν,
Πόλλ' ἄνω τὰ δ' αὖ κάτω, ψεύδη μεταμώνια τά-
μνοισαι, κυλίνδοντ' ἐλπίδες·

2. Ἱμέρᾳ ἰυρυσθινί' ἀμφὶ πόλει,
5-6. βουλαφόροι· αἵ γι μὲν ἀνδρῶν Πόλλ' ἄνω, ταὶ δ' αὖ κάτω
ψεύδη μεταμώνια τίμνοισαι

Ἀντιστροφή.

Σύμβολον δ᾽ οὔπω τις ἐπιχθονίων
Πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν·
Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
Πολλὰ δ᾽ ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
Ἔμπαλιν μὲν τέρψιος· οἱ δ᾽, ἀνιαραῖς
Ἀντικύρσαντες ζάλαις, ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν
μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

Ἐπῳδός.

Υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεά κεν,
Ἐνδομάχας ἅτ᾽ ἀλέκτωρ, συγγόνῳ παρ᾽ ἑστίᾳ
Ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
Εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
Νῦν δ᾽ Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
Καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ᾽, Ἐργότελες,
Θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέων
παρ᾽ οἰκείαις ἀρούραις.

ΕΙΔΟΣ ιγ'.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩΙ,

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩ.

Στροφαί.

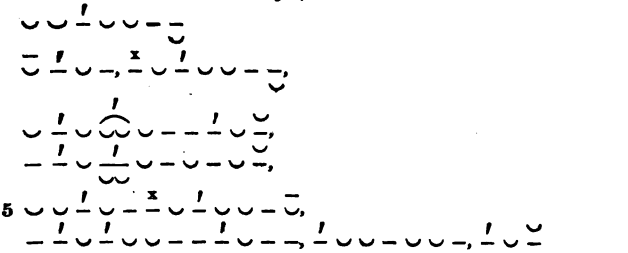

Ἐπῳδοί.

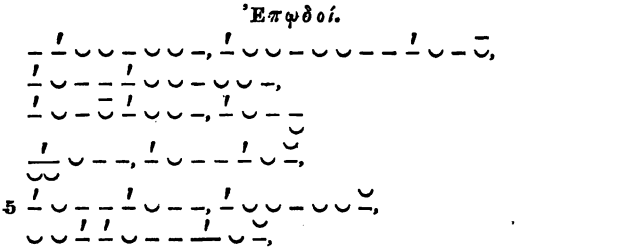

Στροφὴ α'.

Τρισολυμπιονίκαν
Ἑστιανέων οἶκον, ἄμερον ἀστοῖς,

Ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
Τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
Πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον·
Ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, βάθρον πολίων ἀσφαλὲς,
Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου,
Χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἐθέλοντι δ' ἀλεξεῖν
Ὕβριν, Κόρου ματέρα θρασύμυθον.
Ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
Εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
Ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
Ὑμμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν,
Ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
Πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

Ἐπῳδὸς α'.

Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.
Ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
Σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες διθυράμβῳ;
Τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
Ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον
Ἐπέθηκ'; ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνοος,
Ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων αὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

5. Ποσιδᾶνος, 6. πολίων, ἀσφαλὴς 7. ὁμότροπος 14. ὤπασέν γ' 15. εἰν ἀέθλοισιν, 21. βασιλῆα 22. ἔθηκ';

Στροφὴ β'.

Ὕπατ', εὐρὺ ἀνάσσων
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
Γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
Καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
Δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμὸν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας,
Πεντάθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
Τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

Ἀντιστροφὴ β'.

Δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν
Πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
Φανέντα· Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ·
Πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφεοῦ
Ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου θ' ἁλίῳ ἀμφ' ἑνὶ, μηνός τέ οἱ
Τωὐτοῦ κραναοῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκὴς
Ἀμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις,

Ἐπῳδὸς β'.

Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις· ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ θ' ἕσποντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί.

25. ἀφθόνητος 30. δρόμον· οὐκ ἀντιβόλησιν 34. Νιμέα
38. τρία μὰν ἔργα 40. Ποσειδᾶνος
42. Τερψίᾳ θ' Ἵψοντ' ἐριτίμοί τ' ἀοιδαί.

Ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
Ἡδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν
Περὶ πλήθει καλῶν, ὡς μὰν σαφὲς
Οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν·

Στροφὴ γ'.

Ἔπεται δ' ἐν ἑκάστῳ
Μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
Ἐγὼ δ', ἅτ' ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς,
Μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων,
Πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν,
Οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ· Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεὸν,
Καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ,
Ναῒ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις·

Ἀντιστροφὴ γ'.

Τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ
Πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
Ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος,
Τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
Εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί. τοῖσι μὲν
Ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν
Καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον,

49. δὶ ἴδιος
52. Κορίνθῳ, οὐ Σίσυφον
53. Θιμίναν τὸν γάμον
58. Ἀτρίως
60. τοῖσι μὰν
61. σφετίρου μὶν πατρὸς

Ἐπῳδὸς γ'.

Ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
Πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν
Παλλὰς ἤνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
Ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· "Εὖδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ;
"Αγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
Καὶ Δαμαίῳ μιν, θύων ταῦρον ἀργᾶντα, πατρὶ δεῖξον."

Στροφὴ δ'.

Κναναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ
Κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν
Ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί,
Παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
Ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
Δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος,
ὥς τ' ἀνὰ βωμῷ θεᾶς
Κοιτάξατο νύκτ' ἀπ' ἐκείνου χρήσιος, ὥς τέ οἱ αὐτὰ
Ζηνὸς ἐγχεικεραύνου παῖς ἔπορεν

Ἀντιστροφὴ δ'.

Δαμασίφρονα χρυσόν.
Ἐννυπνίῳ δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
Κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
Καρταίποδ' αὐερύῃ Γεαόχῳ,

69. ἀργὸν, 76. ἀπὸ πείνου χρήσιος· ὅππως τί οἱ 81. αὖ ἰερύῃ Γαιαόχῳ,

Θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
Τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ
ἐλπίδα κούφαν κτίσιν.
Ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἔλε Βελλεροφόν-
τας,
Φάρμακον πραὺ τείνων ἀμφὶ γένυι,

Ἐπῳδὸς δ'.

Ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλ-
κωθεὶς ἔπαιξεν·
Σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
Αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου
Τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατὸν,
Καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπε-
φνεν.
Διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ·
Τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέ-
κονται.

Στροφὴ ε'.

Ἐμὲ δ', εὐθὺν ἀκόντων
Ἰέντα ῥόμβον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
Τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν·
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἐκὼν
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ, τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω
φανέρ' ἀθρῶ, ἀλαθής τέ μοι

82. Ἱππίᾳ
83. Πληροῖ δὲ Θεῶν ... κτίσιν γ'.
84. ὁρμαίνων ἴλαδεν Βιλλ.
85. γένυ,
86. ἔπαιζεν.
87. δὲ πείνῳ
91. Διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον.
92. ἀρχεῖαι δέχονται.
96. ἴκων,

Ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
Ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

Ἀντιστροφὴ ε'.

Τὰ δ' Ὀλυμπία αὐτῶν
Ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
Τὰ δ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·
Νῦν δ' ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῷ γε μὰν
Τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,
Δὶ τοῦτ' Ἐνναλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ
δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
Ἐν Ἀργεῖ θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις! ὅσα τ' Ἀρ-
κάσιν ὅσσα
Μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

Ἐπῳδὸς ε'.

Ἑλλανά τε, καὶ Σικυὼν, καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν
τ' εὐερκὲς ἄλσος,
Ἄ τ' Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθὼν,
Ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
Πόλιες, ἅ τ' Εὔβοια! καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
Ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶν,
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκείαν.

99. ἑξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθίν γ' 103. Τά τ'
106. Διὶ... Παρνασσίᾳ, 107. Ἀμφ' Ἀργεῖ θ' ... ὅσα τι Ἀρκάδ' ἀνάσσων
109. Ἑλλάνα 114. Ἀλλὰ κούφοισιν 115. Ζεῦ, τίλει, αἰδῶ δίδους

ΕΙΔΟΣ ιγ'.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι,

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Στροφαί.

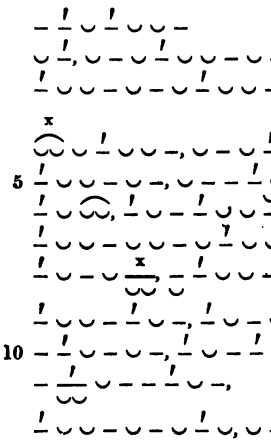

Στροφὴ ά.

Καφισίων ὑδάτων
Λαχοῖσαν αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
Ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,

2. Λαχοῖσαι,

Κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν ὕμμιν γὰρ τά τε τερπνὰ καὶ
Τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς,
Εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
Οὔτε γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
Κοιρανέοισιν χορούς, οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
Ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
Ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

Στροφὴ β'.

Ὦ πότνι' Ἀγλαΐα,
Φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
Παῖδες, ἐπάκοος γένευ, Θαλία τε
Ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
Κοῦφα βιβῶντα· Λυδίῳ δ' Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ
Ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
Οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
Σεῦ ἕκατι. μελανοτειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἐλθέ γ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεύδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν
Κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας
Ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

5. σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ
9. Κοιρανέουσι 12-13. τιμάν. Πότνι
15. ἐπάκοοι νῦν, Θαλία τε
17. Λυδίῳ γὰρ Ἀσ.
18. Ἐν μελίταις τε ἀείδων μόλον
19. Μινύεια
20. μελανοτειχέα
21. Ἰθι, Ἀχοῖ,
22. Κλεόδαμον
23. Κόλποισι παρ' εὐδόξοιο

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ.

ΕΙΔΟΣ ά.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩι,

ΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

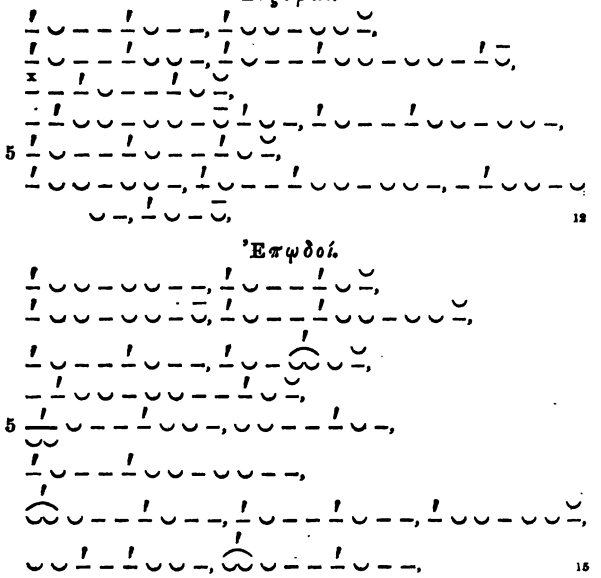

Ἐπῳδοί.

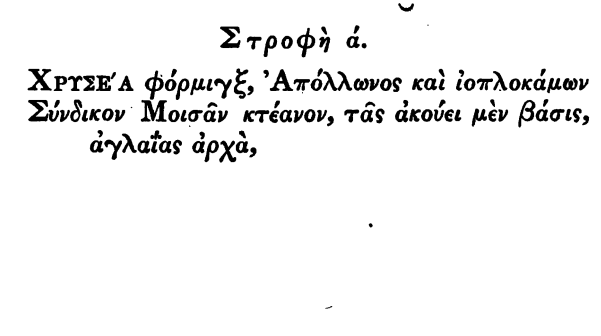

Στροφὴ ά.

Χρυσέα *φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων Σύνδικον Μοισᾶν κτέανον, τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχὰ,*

Πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
Ἀγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα,
Καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
Ἀενάου πυρός· εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,

Ἀντιστροφὴ ά.

Ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν
Ἀγκύλῳ κρατὶ, γλεφάρων ἀδὺ κλαΐστρον, κατέχευας· ὁ δὲ κνώσσων
Ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
Ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
Ἐγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
Κώματι· κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

Ἐπῳδὸς ά.

Ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
Ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος, τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
Ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα· κίων δ' οὐρανία συνέχει,
Νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·

4. ὁπόταν τῶν προοιμίων

Στροφὴ β'.

Τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται
Ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ' ἀμέραισιν μὲν προ-
χέοντι ῥόον καπνοῦ
Αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
Φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει
πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
Κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
Δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιόν τ' ἐσ-
ιδέσθαι, θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι,

Ἀντιστροφὴ β'.

Οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
Καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον
ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
Εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἀνδάνειν,
Ὅς τοὔτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτω-
πον· τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
Κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
Γείτονα, Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν
ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου

Ἐπῳδὸς β'.

Ἅρματι. ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρῶτον χάρις
Ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον, ἐοι-
κότα γὰρ
Καὶ τελευτὰν φερτέραν νόστου τυχεῖν· ὁ δὲ λόγος

26. θαυμάσιον προσιδέσθαι, — θαυμάσιόν τι ἰδέσθαι,
33. Ἅρμασι ... πρώτα 34. Ἐς πλόον, ἀρχ. — Ἐς πλόον ἐρχομένοις,
35. Κἢν τελευτᾷ φερτέρου νόστου

Ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
Λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
Καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασῷ τε
κράναν Κασταλίαν φιλέων,
Ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν·

Στροφὴ γ'.

Ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς,
Καὶ σοφοὶ, καὶ χερσὶ βιαταὶ, περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
Αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
Μὴ, χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ', ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω, παλάμᾳ δονέων,
Μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσεσθ' ἀντίους.
Εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι!

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἦ κεν ἀμνάσειεν οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις
Τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν', ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμὰν,
Οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
Πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
Ἐστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον
Καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενόν γε ματεύσοντας ἐλθεῖν

37. στεφάνοισί τι ἵπποις
39. Παρνασσῶ
45. ἀμεύσασθ'
47. ἀμνάσειν,
48. εὑρίσκοιτο
52. τειρόμενον μιν ταλλάσσοντας

Ἐπῳδὸς γ'.

Ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν,
Ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
Ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
Οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
Τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
Πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων· χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος.
Ἄγ', ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον,

Στροφὴ δ'.

Τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσ'· ἐθέλοντι δὲ Παμφύλου
Καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
Ὀχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες, αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωριεῖς· ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
Αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων·

59. Πιθέό μοι
62. Ἔκτισσε. θέλοντι
65. Δωριῆς.
67. Ζεῦ, τέλει

Σύν τοι τίν κεν ἀγητὴρ ἀνὴρ,
Υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἀσυχίαν.
Λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἄμερον
Ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας·

Ἐπῳδὸς δ'.

Οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον,
Ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. ἀρέομαι
Πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
Μισθὸν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέων πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
Ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι,
Παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἰμέρα, παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένευς τελέσαις,
Τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

Στροφὴ ε'.

Καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις
Ἐν βραχεῖ, μείων ἔπεται μῶμος ἀνθρώπων· ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
Αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας,
Ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.

70. δᾶμόν τι γίρων
75. αἰρέομαι
76. Ἀθηναίων
77. ἰρέω
78. Μῆδοι μὲν
83. ταχείας ἀπάδις,

'Αλλ' ὅμως (κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος)
Μὴ παρίει καλά· νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατὸν,
ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

'Αντιστροφὴ ε΄.

Εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται
Πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
Εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
Εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
'Εξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
'Ιστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'. ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας

'Επῳδὸς ε΄.

Οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει
Καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
Τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον
'Εχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις,
Οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
Μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
Τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἄθλων· εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
"Ος ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

85. οἰκτιρμῶν
90. ἀεὶ
92. ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις.
98. δίχονται.

ΕΙΓΔΟΣ β.

ΊΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ,

ΤΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

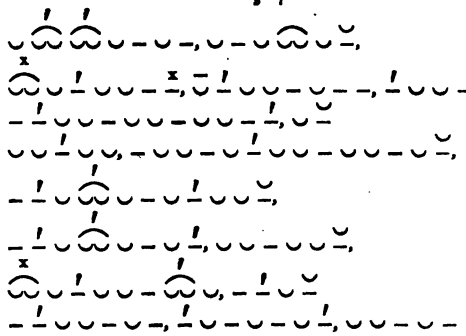

Ἐπῳδοί.

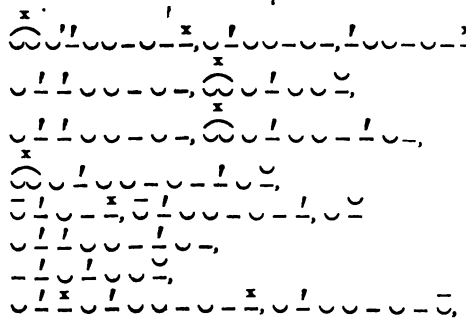

Στροφὴ α'.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου
Τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν
δαιμόνιαι τροφοὶ,
Υ̓́μμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
Μέλος ἔρχομαι, ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
Εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων
Τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
Ποταμίας ἔδος Ἀρτέμιδος, ἃς οὐκ ἄτερ
Κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε
πώλους.

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ
Ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον
Ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
Σθένος ἵππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
Ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
Εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
Φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων

Ἐπῳδὸς α'.

Ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας· ἄγει δὲ χάρις φίλων
ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·
Σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων

7. τᾶς οὐκ ἄτερ 17. ποί τινος ἀντὶ

Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
Διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
Θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
Λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
Παντᾷ κυλινδόμενον·
Τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἑποιχομένους τίνεσθαι.

Στροφὴ β'.

Ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
Γλυκὺν ἐλὼν βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις φρασὶν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον
Πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀνάταν ὑπεράφανον
Ὦρσεν· τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ
Ἐξαίρετον ἔλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
Φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἥρως ὅτι
Ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς·

Ἀντιστροφὴ β'.

Ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. χρὴ δὲ καθ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
Εὐναὶ δὲ παρατροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
Ἔβαλον ποτὲ κεῖνον, ἑκὼν ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,

26. μακρόν γ' ... φρεσὶν 28. ἀFάταν 31. ὅτι τ'
36. Ἔβαλον, ποτὲ καὶ τὸν ἑκόντ'· ἐπεὶ

Ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνὴρ,
(Εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν
Θυγατέρι Κρόνου,) ἅν τε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα· τὸν δὲ τετράκναμον
ἔπραξε δεσμὸν,

Ἐπῳδὸς β'.

Ἑὸν ὄλεθρον, ὅγ'· ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις
πεσὼν, τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
Ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
Μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον
οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις,
Τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον· ὃς
Ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου
Σφυροῖς, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
Θαυμαστὸς, ἀμφοτέροις
Ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕ-
περθε πατρός.

Στροφὴ γ'.

Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται,
Θεὸς ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον
παραμείβεται
Δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν,
Ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ
χρεὼν
Φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν·
Εἶδον γὰρ, ἑκὰς ἐὼν, τὰ πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ

38. οὐρανίᾳ
41. ἀνιδίξατ'
42. Ἄνιν δ' οἳ
43. νομοῖς·
50. στειρόεντα ἀιετὸν
53. ἀδινὸν, παπαγερίαν.

Ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
Πιαινόμενον. τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου
σοφίας ἄριστον.

Ἀντιστροφὴ γ΄.

Τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν,
Πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν
καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
Ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει
Ἑτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι
ὑπέρτερον,
Χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
Εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
Κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος
Δεινῶν πολέμων, ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα
δόξαν εὑρεῖν,

Ἐπῳδὸς γ΄.

Τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ
δ' ἐν πεζομάχαισι· βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι
Ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος ποτὶ σὲ πάντα λόγον
Ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοί-
νισσαν ἐμπολὰν
Μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·
Τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων
Ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
Φόρμιγγος ἀντόμενος.
Γένοι', οἷος ἐσσὶ μαθών. καλεῖται πίθων παρὰ
παισὶν αἰεὶ

57. πιπτειῖν, 58. μὰν 61. πινιᾷ. 65. ἀνδράσι 66. ποτί ῥ' ἅπαντα 72-73. μαθών· καλός τοι πίθων παρὰ παισὶν, αἰεὶ Καλός. ὁ δὲ

Στροφὴ δ'.

Καλός· ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
Ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπετό γ' ἔνδοθεν,
Οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτοῖς.
Ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφάτορες,
Ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι
Κέρδεσσί τε. τί δὲ τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
Ἄτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ
Σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
Δόλιον ἀστόν· ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, σιγᾷ πάγχυ διαπλέκει.
Οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·
Ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἄτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,
Ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
Ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
Παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατὸς,
Χὥταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,

74. ἀμωμήτων, ... τίρπεται ἔνδοθεν· 79. ἐχοίσας
75. βροτῶν. 82. πάντας ἄγαν πάγχυ
76. ὑποφάτιες, 86. νομὸν 87. λάFρος
77-78. ἴκελοι. Κίρδει δὲ τί μάλα τοῦτο

Ἐπῳδὸς δ'.

Ὅς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις
ἔδωκεν μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον
Ἰαίνει φθονερῶν· στάθμας δέ τινος ἑλκόμενος
Περισσᾶς, ἐνέπαξεν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
Πρὶν ὅσα φροντίδι μητιῶνται τυχεῖν.
Φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν
Ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
Λακτιζέμεν τελέθει
Ὀλισθηρὸς οἶμος. ἀδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

89. τοτὶ μὲν ... τότ' αὖ δ'
90. ἰλκόμενοι
91. ἐνίσαξεν
92. μαχανῶνται τυχεῖν.
— μητίονται τυχεῖν.
93. ζυγόν γ'

ΕΙΔΟΣ γ'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩι,

ΚΕΛΗΤΙ.

Στροφαί.

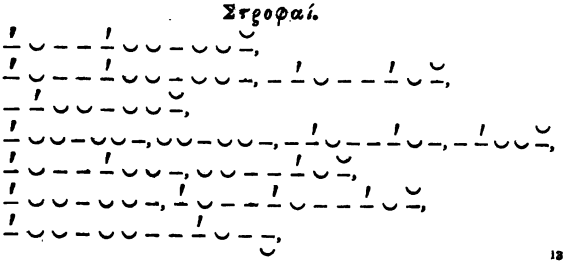

Ἐπῳδοί.

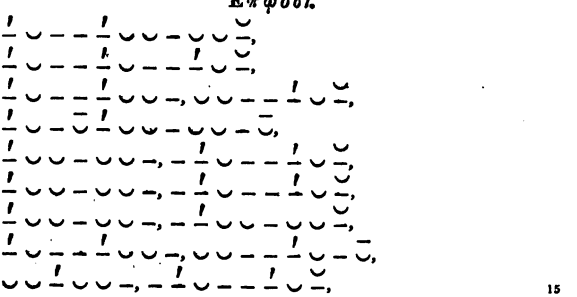

Στροφὴ α'.

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν,
Εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν
εὔξασθαι ἔπος,
Ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,

Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί
τ' ἄρχειν Παλίου Φᾶρ' ἀγρότερον,
Νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον, οἷος ἐὼν θρέψεν ποτὲ
Τέκτονα νωδυνιᾶν ἄμερον γυιαρκέων Ἀσκλήπιον,
Ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

Ἀντιστροφὴ α'.

Τὸν μὲν εὐΐππου Φλεγύα θυγάτηρ
Πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
Τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος,
Εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος
Γίγνεται παίδων Διός. ἁ δ' ἀποφλαυρίξαισά μιν
Ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν πατρὸς,
Πρόσθεν ἀκειρεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,

Ἐπῳδὸς α'.

Καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν.
Οὐκ ἔμεινε' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,
Οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες
Οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
Ἐσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
Ἥρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
Ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
Ὅστις, αἰσχύνων ἐπιχώρια, παπταίνει τὰ πόρσω,
Μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

5. Νόον 6. Τίκτον' ἀνωδυνίας ἄμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιὸν,
13. αἴνησε 14. ἀπερσεκόμᾳ 16. Οὐδ' ἔμειν'
19. ὑπὸ κουρίζεσθ'

Στροφὴ β'.

Ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀνάταν
Καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
Λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
Οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις ἄϊεν ναοῦ βασιλεὺς
Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ, γνώμᾳ πιθών,
Πάντα ἴσαντι νόῳ· ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ μιν
Οὐ θεὸς, οὐ βροτὸς, ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

Ἀντιστροφὴ β'.

Καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα
Ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν μένει
Θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
Ἐς Λακέρειαν· ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. δαίμων δ' ἕτερος
Ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν, καὶ γειτόνων
Πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν· πολλάν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
Σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

Ἐπῳδὸς β'.

Ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ
Σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν

24. ἀάταν
27. μαλοδόκῳ ... τόσσ' ἰσάϊεν
28. κοινῶνι ... γνώμαν
35. ἰδαμάσσατό νιν.

Λάβρον Ἀφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· "Οὐκέτι
"Τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
"Οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ."
Ὡς φάτο· βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν, παῖδ' ἐκ νεκροῦ
Ἄρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφανε πυρά·
Καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ, διδάξαι
Πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

Στροφὴ γ'.

Τοὺς μὲν ὧν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων
Ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
Ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
Ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων
Ἔξαγεν, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
Τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
Φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται·
Ἔτραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανεὶς
Ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
Ἤδη ἁλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
Ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον.

44. διάφαινι 52. περιάπτων 58. ἐνίσκιψεν

Χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θνατοῖς φρασὶν,
Γνόντα τὸ πὰρ ποδὸς, οἵας εἰμὲν αἴσας.

Ἐπῳδὸς γ'.

Μὴ, φίλα ψυχὰ, βίον ἀθάνατον
Σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
Εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
Φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
Ἀμέτεροι τίθεν, ἰατῆρά τοι καὶ νῦν πίθον
Κέν νιν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
Ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος·
Καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν, παρ' Αἰτναῖον ξένον,

Στροφὴ δ'.

Ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς
Πραὺς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
Τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
Εἰ κατέβαν, ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων, αἴγλαν στεφάνοις,
Τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλ' ἐν Κίρρᾳ ποτὲ,
Ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
Ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσαις.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω

59. φρεσὶ,
65-66. τοί κέν μιν πίθον Καί νυν
74. Ἴλι Κίρρᾳ
76. περάσαις.

Ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ
μέλπονται θαμὰ
Σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
Εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφὰν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων οἶσθα προτέρων·
" Ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
" Ἀθάνατοι." τὰ μὲν ὧν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
Ἀλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω·

Ἐπῳδὸς δ'.

Τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἔπεται·
Λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
Εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
Οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ,
Οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
Ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
Μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
Ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
Ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν·

Στροφὴ ε'.

Καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις,
Καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις, ἕδνα τε
Δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
Ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν
ὀρθὰν καρδίαν. ἐν δ' αὖτε χρόνῳ,

81. σὺν δύ,

Τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
Εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ
γε Ζεὺς πατὴρ
Ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ·

Ἀντιστροφὴ ε'.

Τοῦ δὲ παῖς, ὅν περ μόνον ἀθανάτα
Τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ
ψυχὰν λιπὼν
Ὤρσεν πυρὶ καιόμενος
Ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀ-
λαθείας ὁδὸν, χρὴ πρὸς μακάρων
Τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι
πνοαὶ
Ὑψιπετᾶν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν
ἔρχεται,
Ὡς πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἔπηται.

Ἐπῳδὸς ε'.

Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις
Ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν
Δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
Εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἀβρὸν ὀρέξαι,
Ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
Ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
Ἄρμοσαν, γιγνώσκομεν· ἀ δ' ἀρετὰ κλειναῖς
ἀοιδαῖς
Χρονία τελέθει· παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

106. Ὃς πολὺς 108. φρεσὶ

ΕΙΓΔΟΣ δ'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΪ ΚΥΡΗΝΑΪΩι,

ΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

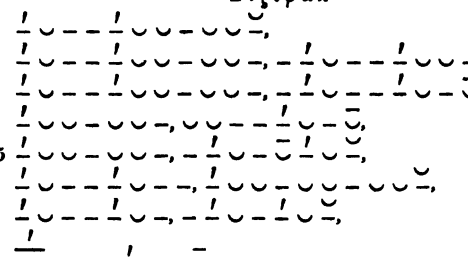

Ἐπῳδοί.

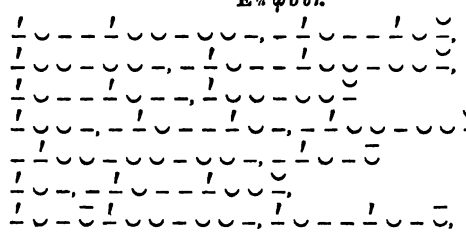

Στροφὴ α'.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ
Στᾶμεν, εὐΐππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων·

Ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος,
Οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος, ἱρέα
Χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφάρου Λιβύας, ἱερὰν
Νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάρματον
Πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῷ,

Ἀντιστροφὴ α'.

Καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ'
Ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα
τό ποτε ζαμενὴς
Παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλχων. εἶπε δ' οὕτως
Ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
" Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
" Φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
" Ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον
" Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις·

Ἐπῳδὸς α'.

" Ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοὰς,
" Ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
" Κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων
" Ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
" Λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι

4. Διὸς ἰερίχων πάριδρος, 8. ἀργινόεντι
5. ἱέρεια 14. ἁλιπλάγκτου

" Ξείνια πρώραθεν Εὔφαμος καταβὰς
" Δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ
ἔκλαγξε βροντάν·

Στροφὴ β'.

" Ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν
" Ναῒ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλι-
νόν. δώδεκα δὲ πρότερον
" Ἀμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας
ἐρήμων
" Εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς.
" Τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
" Ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων
δ' ἐπέων
" Ἄρχεται, ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
" Δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

Ἀντιστροφὴ β'.

" Ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ
" Κώλυεν μεῖναι· φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιαόχου
παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
" Ἔμμεναι, γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἂν δ' εὐ-
θὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
" Δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι·
" Οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλλ' ἥρως, ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,
" Χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις, δέξατο βώλακα δαι-
μονίαν.
" Πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
" Ἐναλίᾳ βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

30. Ἄρχεται,

Ἐπῳδὸς β'.

" Ἐσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν· ἦ μάν νιν
ὤτρυνον θαμὰ
" Λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι, τῶν δ' ἐ-
λάθοντο φρένες·
" Καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας
" Εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἵκοι
νιν βάλε πὰρ χθόνιον
" Ἄδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
" Υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος, ἄναξ,
" Τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Κα-
φισοῦ παρ' ὄχθαις,

Στροφὴ γ'.

" Τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων
" Αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπει-
ρον· τότε γὰρ μεγάλας
" Ἐξανίστανται Λακεδαίμονος, Ἀργείου τε κόλ-
που, καὶ Μυκηνᾶν.
" Νῦν γέ μιν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
" Ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν, τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
" Νᾶσον ἐλθόντες, τέκωνται φῶτα κελαινεφέων
πεδίων
" Δεσπόταν· τὸν μὰν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
" Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν,

Ἀντιστροφὴ γ'.

" Πύθιον ναὸν καταβάντα χρόνῳ

40. ἔτρυνεν 44. Ἀΐδα 50. γι μὶν 53. τὸν μὲν 54. ἀμμνάσει
55-56. καταβάντα. χείνῳ δ' Ἑστίᾳ νάισσι πολιῆς ἄγαγεν

"Ὑστέρῳ, νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νείλοιο πρὸς
πῖον τέμενος Κρονίδα."
Ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες· ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
Ἥρωες ἀντίθεοι, πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
Ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
Χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
Ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσασα, πεπρωμένον
Βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,

Ἐπῳδὸς γ'.

Δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται
πρὸς θεῶν.
Ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥστε φοινικανθέμου
ἦρος ἀκμᾷ,
Παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας·
Τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
Ἱπποδρομίας· ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω,
Καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ, μετὰ γὰρ
Κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

Στροφὴ δ'.

Τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναντιλίας;
Τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις;
θέσφατον ἦν Πελίαν

62. Κυράνας, 65. τούτου 66. Ἀμφικτυόνων

Ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις·
Ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
Πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος,
Τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
Εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον
Χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ξεῖνος αὖτ' ὢν ἀστός. ὁ δ' ἆρα χρόνῳ
Ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος· ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν μιν ἔχεν,
Ἄ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος, ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
Ἀμφὶ δὲ παρδαλέα στέγε τε φρίσσοντας ὄμβρους·
Οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾖχοντ' ἀγλαοὶ,
Ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον· τάχα δ', εὐθὺς ἰὼν, σφετέρας
Ἐστάθη γνώμας ἀταρβάτοιο πειρώμενος
Ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Ἐπῳδὸς δ'.

Τὸν μὲν οὐ γίγνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε·
" Οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις

72. ἀκνάμπτοις.
78. αἶτ' ὢν ἀστός.
81. παρδαλίᾳ στίγιτο
82. εἴχοντ'

347501

" Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
" Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σὲ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ·
" Καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνὸν,
" Ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
" Ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται."

Στροφὴ ε'.

Τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι
Γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας
Ἵκετο σπεύδων, τάφε δ' αὐτίκα παπτήναις ἀρίγνωτον πέδιλον
Δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί· κλέπτων δὲ θυμῷ
Δεῖμα, προσέννεπε· " Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
" Πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
" Ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
" Καταμιάναις εἰπὲ γέννᾳν."

Ἀντιστροφὴ ε'.

Τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις
Ὧδ' ἀμείφθη· " Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν· ἄντροθε γὰρ νέομαι
" Παρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἀγναί.
" Εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς, οὔτε ἔργον

89. Ἐπιάλτα 103. Χαρικλοῖς

" Οὔτ' ἔπος εὐτράπελον κείνοισιν εἰπὼν, ἰκόμαν
" Οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
" Οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
" Αἰόλῳ καὶ παισὶ, τιμάν.

Ἐπῳδὸς ε'.

" Πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν, λευκαῖς πιθήσαντα φρασὶν,
" Ἀμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
" Τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
" Ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὠσείτε φθιμένου δνοφερὸν
" Ἐν δώμασι θηκάμενοι, μέγα κωκυτῷ γυναικῶν,
" Κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
" Νυκτὶ κοινάσαντες ὁδὸν, Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

Στροφὴ ς'.

" Ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
" Ἴστε· λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως,
" Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος, οὐ ξείναν ἰκοίμαν γαῖαν ἄλλων,
" Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα."
Ὡς φάτο· τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρὸς,

109. φρεσὶν,
118. ἰκόμαν
113. θηκάμενοι μετὰ κωκυτῶ γυναικῶν
—— θηκάμενοι, μέγα κωκυτῷ γυναικῶν

Ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων
γλεφάρων,
Ἄν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἐξαίρετον
Γόνον ἰδὼν καλλιστον ἀνδρῶν·

Ἀντιστροφὴ ε'.

Καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι
Ἦλυθον κείνου γε κατὰ κλέος, ἐγγὺς μὲν Φέρης
κράναν Ὑπερῆδα λιπών,
Ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθὰν, ταχέως δ' Ἄδματος
ἷκεν καὶ Μέλαμπος,
Εὐμενέοντες ἀνεψιόν· ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
Μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
Ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν
τάνυεν,
Ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἀμέραις
Ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπῳδὸς ε'

Ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ, πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον
ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ
Συγγενέσιν παρεκοινᾶθ', οἱ δ' ἐπέσποντ'· αἶψα
δ' ἀπὸ κλισιᾶν
Ὦρτο σὺν κείνοισι, καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον,
Ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν· τῶν δ' ἀκούσαις
αὐτὸς ὑπαντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά. πραῦν δ' Ἰάσων
Μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον

125. Τπερηίδα
126. ἦκεν
134. μίγαρον Πελίαι·
135. ὑπηντίασεν

Βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· " Παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,

Στροφὴ ζ'.

" Ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
" Κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἐρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως·
" Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ, θεμισσαμένους ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὅλβον.
" Εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
" Καὶ θρασυμήδει Σαλμωνεῖ, τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς
" Ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον
" Λεύσσομεν· Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
" Ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι·

Ἀντιστροφὴ ζ'.

" Οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν
" Οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι· μηλά τε γάρ τοι ἐγὼ
" Καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
" Ἀμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
" Κοῦ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν,
" Ἀλλά γε σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας

147. νῶιν 148. μᾶλά 152. Ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον ... θρόνος,

" Ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας·
" Τά περ ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

Ἐπῳδὸς ζ.

" Λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀνα-
στήῃ κακόν."
Ὡς ἄρ' ἔειπεν· ἀκᾶ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελί-
ας· " Ἔσομαι
" Τοῖος· ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἀλικίας
" Ἀμφιπολεῖ, σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει,
δύνασαι δ' ἀφελεῖν
" Μᾶνιν χθονίων· κέλεται γὰρ ἐὰν ψυχὰν κομίξαι
" Φρίξος, ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
" Δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ
πόντου σαώθη

Στροφὴ η'.

" Ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.
" Ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ· με-
μάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
" Εἰ μετάλλατόν τι· καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με
τεύχειν ναὶ πομπάν.
" Τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον, καί τοι μοναρχεῖν
" Καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν· καρτερὸς
" Ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος
ἀμφοτέροις."
Σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
Ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

153-154. δίκας, Τὰ μὶν ἄνευ 155. ἀναστήσῃ 167. ἄμμι

Ἀντιστροφὴ η'.

Ὦρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον
Φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ
τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
Ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε,
δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
Ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκὰν,
Ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
Ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
Ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ, φορμικτὰς, ἀοιδᾶν πατὴρ,
Ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

Ἐπῳδὸς η'.

Πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον,
Τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἤβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως δ'
Ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν·
Καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν
Νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
Τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον γ' ἔνδαιεν Ἥρα

170. Ὄρνυεν 180. Ἡμιθλα

Στροφὴ θ'.

Ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον
Τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ
Φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
Ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
Λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων· καί ῥά οἱ
Μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
Κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

Ἀντιστροφὴ θ'.

Χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
Ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχειρέαυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
Κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε, καὶ πόντου κελεύθους,
Ἀματά τ' εὔφρονα, καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
Ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάϋσε βροντᾶς αἴσιον
Φθέγμα, λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι·
Ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν
Πιθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς

Ἐπῳδὸς θ'.

Ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας,

Εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος·
Σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
Ἦλυθον, ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
Φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν,
Καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
Ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι, δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

Στροφὴ ι'.

Συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
Ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν ζωαὶ, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
Ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
Ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν
Ἦλυθον, ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
Μίξαν, Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων
Ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
Ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

Ἀντιστροφὴ ι'.

Μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν
Πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν,

211-212. ἵπτατ' ἰνήλυθον, 214. τετρακνάμου

Ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ
δ' Ἑλλὰς αὐτὰν
Ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
Καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωΐων,
Σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν
ὀδυνᾶν
Δῶκε χρίεσθαι· καταίνησάν τε κοινὸν γάμον
Γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μίξαι.

Ἐπῳδὸς ι'.

Ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο
Καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνεῦν καιομένοιο πυρὸς,
Χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
Τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
Ἥλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
Γᾶς. ἔειπεν δ' ὧδε· "Τοῦτ' ἔργον βασιλεὺς,
"Οστις ἄρχει ναὸς, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

Στροφὴ ια'.

Κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ."
Ὡς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἶμα, θεῷ πίσυνος
Εἴχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει, παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.

219. φρεσὶ 228. ἀναζωλακίας δ' ἀργυιὰν
225. πνέον 233. αἰόλαι,

Σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέους δήσαις ἀνάγκας
Ἔντεσιν αὐχένας, ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
Κέντρον αἰανὲς, βιατὰς ἐξεπόνασ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
Μέτρον. ἴϋξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει,
Δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

Ἀντιστροφὴ ια'.

Πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
Ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
Ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
Ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
Ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
Κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ' εἶχετο λαβροτατᾶν γενύων,
Ὅς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
Τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

Ἐπῳδὸς ια'.

Μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει· καί τινα
Οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
Κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
Ἀρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο φόνον·
Ἔν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν, πόντῳ τ' ἐρυθρῷ,

234. βοίοις 236. ἰξεπόνησ' 250. Ὦ Ἀρκεσίλα,

Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων,
Ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντ' ἀγῶν' ἐσθᾶτος ἀμφὶς,

Στροφὴ ιβ'.

Καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
Σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὅλβου δέξατο μοιρίδιον
Ἄμαρ, ἢ νύκτες· τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ
Τέλλετο· καὶ, Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
Ἤθεσι, τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
Νᾶσον· ἔνθεν δ' ὕμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
Σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
Διανέμειν θεῖον Κυράνας

Ἀντιστροφὴ ιβ'.

Ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.
Γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
Ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυὸς, αἰσχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
Καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
Εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
Ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
Μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
Ἐὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

253. ἐπιδείξαντο κρίσιν ἰσθ. 255. Πιε ἀρούραις ... ἀκτῖνες
258. Ἤθεσιν, ἴν ποτε 265. ψᾶφόν πιε 267. κιόνεσσι

Ἐπῳδὸς ιβ'.

Ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
Χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·
Ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίγνεται, ἐξαπίνας
Εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
Τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
Τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

Στροφὴ ιγ'.

Τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος
Ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
Αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
Καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
Ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς, ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπὸς,
Ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

Ἀντιστροφὴ ιγ'.

Οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς,

273. κῦδος

Οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς
ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
Εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀ-
παδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
Τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γιγνώσκοντ' ἀνάγκᾳ
Ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
Προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἄπο γᾶς ἄπο τε
κτεάνων·
Λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας· ἐν δὲ χρόνῳ
Μεταβολαὶ, λήξαντος οὔρου,

Ἐπῳδὸς ιγ'.

Ἰστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαν-
τλήσαις ποτὲ
Οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας
ἐφέπων
Θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἦβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
Δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἀσυχίᾳ
θιγέμεν,
Μήτ' ὢν τινὶ πῆμα πορὼν, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς
ἀστῶν.
Καί κε μυθήσαιθ' ὁποίαν, Ἀρκεσίλα,
Εὕρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θή-
βᾳ ξενωθείς.

298. μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ 299. ἐκίων πρόσφατον,

ΕΙΔΟΣ ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΪΩι ΚΥΡΗΝΑΪΩι,

ΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

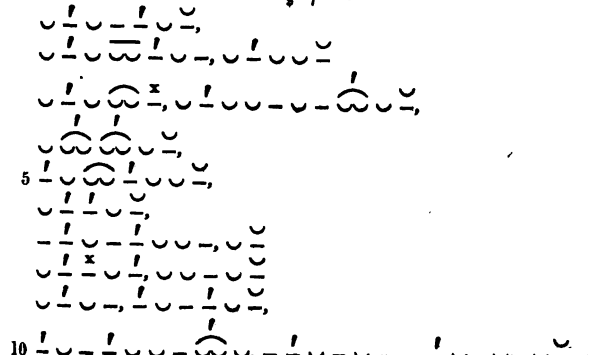

Ἐπῳδοί.

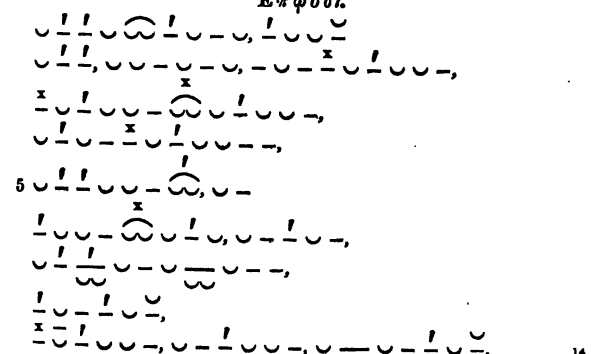

Στροφὴ α'.

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενὴς,
Ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
Βροτήσιος ἀνὴρ, πότμου παραδόντος, αὐτὸν ἀνάγῃ
Πολύφιλον ἑπέταν.
Ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
Σὺ τοίνυν, κλυτᾶς
Αἰῶνος ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο,
Σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι,
Ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος,
Εὐδίαν ὅς, μετὰ χειμέριον ὄμβρον, τεὰν καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

Ἀντιστροφὴ α'.

Σοφοὶ δέ τοι κάλλιον
Φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.
Σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
Τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς
Ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
Ἔχει συγγενὴς
Ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας
Τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
Μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
Εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἐλὼν, δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἐπῳδὸς α'.

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω

6. τοί νιν, 8. Ξὺν 17. αἰδοιίστατον

Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον,
Παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
Φίλει δὲ Κάρρωτον ἕξοχ' ἑταίρων,
Ὃς, οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων
Ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν, Βαττιδᾶν
Ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων·
Ἀλλ' ἀρισθάρματον,
Ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς, γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις,

Στροφὴ β'.

Ἀκηράτοις ἀνίαις
Ποδαρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος.
Κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται
Ὁπόσα χεριαρᾶν
Τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων,
Κρισαῖον λόφον
Ἤμειψεν, ἐν κοιλόπεδον νάπος
Θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
Μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδὸν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ κάθεσσάν τοι μονόδροπον φυτόν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἑκόντι τοίνυν πρέπει
Νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.

24. Φιλιῖν
31. δώδικα δρόμων
34. δαιδάλμαθ' ἅγων,
37. τόσσ' ἴχει
39. Παρνασσίῳ καθίσσαντο, μονόδροπον
— κάθισσαν, τὸν μονόδροπον,

Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἡὔκομοι φλέγοντι Χάριτες·
Μακάριος, ὃς ἔχεις
Καὶ παιδὰ μέγαν κάματον
Λόγων φερτάτων
Μναμήϊ'· ἐν τεσσαράκοντα γὰρ
Πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον
Δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενὶ,
Ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.

Ἐπῳδὸς β'.

Πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν, οὔτ' ἔσεται·
Ὁ Βάττου δ' ἔπεται παλαιὸς ὄλβος, ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
Πύργος ἄστεος, ὄμμα τε φαεννότατον
Ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
Λέοντες περὶ δείματι φύγον,
Γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερπονtίαν·
Ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
Θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
Ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

Στροφὴ γ'.

Ὁ καὶ βαρειᾶν νόσων
Ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
Πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
Ἀπόλεμον ἀγαγὼν
Ἐς πραπίδας εὐνομίαν,

46. Μναμήϊον. 51. Ἴμπας 55. Γλῶσσαι

Μυχόν τ' ἀμφέπει
Μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι
Ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
Ἔνασσεν ἀλκάντας Ἡρακλέος
Ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμὸν γαρύοντ' ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος·

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ὅθεν γεγενναμένοι
Ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι,
Ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
Πολύθυτον ἔρανον·
Ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ,
Καρνήϊ', ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
Ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

Ἐπῳδὸς γ'.

Ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως
Δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
Τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
Ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
Κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν,
Εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις

65. τῷ καὶ Λακ.
66. Ἐν τ' Ἄργει καὶ
68. γαρύν τ'
72. Πολύθυτον [ἰς] ἔρανον.
74-75. σὺν Καρνεῖα,
80. ἰχνέοντές σφε

'Αλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
Ἔμμεν ἱππόκροτον
Σκυρωτὰν ὁδὸν, ἔνθα, πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι, δίχα
κεῖται θανών.

Στροφὴ δ'.

Μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
Ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής·
Ἄτερθε δὲ, πρὸ δωμάτων, ἕτεροι λαχόντες ἀἶδαν
Βασιλέες ἱεροὶ
Ἐντί· μεγάλα δ' ἀρετὰ
Δρόσῳ μαλθακᾷ
Ῥανθεῖσα κώμων ὑπὸ χεύμασιν·
'Ακούοντί ποι χθονίᾳ φρενὶ
Σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν
Ἐνδικόν τ' 'Αρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν,

'Αντιστροφὴ δ'.

Ἔχοντα Πυθωνόθεν
Τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
Μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
Λεγόμενον ἐρέω·
Κρέσσονα μὲν ἁλικίας
Νόον φέρβεται·
Γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύπτερος
'Εν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
'Αγωνίας δ', ἔρκος οἷον, σθένος·

92. μιγάλαν δ' ἀριστὰν, 94. 'Ραθεῖσαν ὕμνων θ' ὑποχεύμασιν,

Ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας,
πέφανται θ' ἁρματηλάτας σοφός·

Ἐπῳδὸς δ'.

Ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι,
Τετόλμακε. θεός τέ οἱ τὸ νῦν τε πρόφρων τελεῖ
δύνασιν,
Καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖα, Κρονίδαι μάκαρες,
Διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
Ἔχειν, μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
Χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
Δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
Εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τοῦτο δόμεν γέρας ἔτι
Βάττου γένει.

110. λοιπὸν, ὦ Κρονίδαι — λοιπὸν, ἃ πλεῖστα, Κρονίδαι
116. ἔπι

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι,

ΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

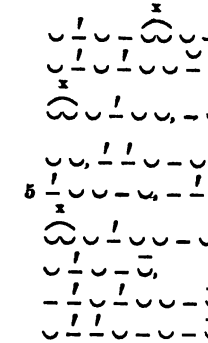

Στροφὴ α'.

Ἀκούσατ'· ἢ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας
Ἄρουραν ἢ Χαρίτων
Ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
Χθονὸς ἀένναον προσοιχόμενοι,
Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
Ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
Ἑτοῖμος ὕμνων
Θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

4. ἰς ναὸν

Στροφὴ β΄.

Τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν,
Ἐριβρόμου νεφέλας
Στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμοι ἐς μυχοὺς
Ἁλὸς ἄξοισι, παμφόρῳ χεράδι
Τυπτόμενοι· φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ,
Πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
Λόγοισι θνατῶν
Εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

Στροφὴ γ΄.

Σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν
Ἄγεις ἐφημοσύναν,
Τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
Βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
Θεῶν σέβεσθαι·
Ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
Ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

Στροφὴ δ΄.

Ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς
Νόημα τοῦτο φέρων,
Ὃς ὑπερέφθιτο πατρὸς, ἐναρίμβροτον
Ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα,

12. ἄνιμος 13-14. ἄξει, παμφόρῳ χεράδει Τυπτόμενον.
21. Τάν ποτ' 28. Ἐγίνετο

Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ᾽ ἔφεπεν
Κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
Δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν·

Στροφὴ ε'.

Χαμαιπετὲς δ᾽ ἄρ᾽ ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
Μένων δ᾽ ὁ θεῖος ἀνὴρ
Πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρὸς,
Ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
Ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
Ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
Τὰ μὲν παρίκει·
Τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
Πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

Στροφὴ ϛ'.

Πάτρῳ τ᾽ ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν·
Νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
Ἄδικον οὔθ᾽ ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων,
Σοφίαν δ᾽ ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·
Τίν τ᾽, Ἐλέλιχθον, εὗρές θ᾽ ὃς ἱππίας ἐσόδους,
Μάλα γ᾽ ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
Γλυκεῖα δὲ φρὴν
Καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
Μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

36. βόασεν 40. Ἐδόκησέ τε 43. παρήκει.
37. ἀπέριψεν αὐτοῦ· 50-51. ὀργαῖς ὃς εὗρες ἵππιον εἴσοδον ἁδόντι

ΕΙΔΟΣ ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ᾽ΑΘΗΝΑΙ ΩΙ,

ΤΕΘΡΙΠΠῼ.

Στροφαί.

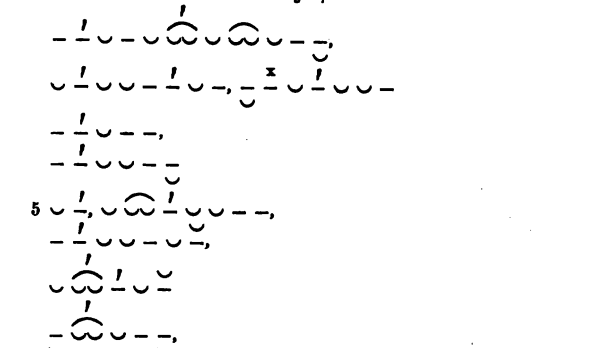

Ἐπῳδός.

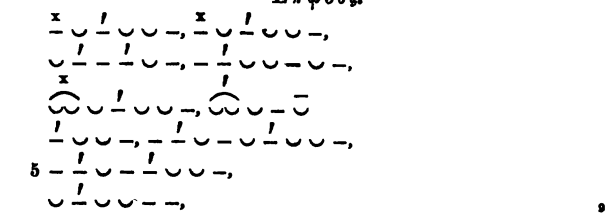

Στροφή.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι
Προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ,
Κρηπῖδ᾽ ἀοιδᾶν

Ἵπποισι βαλέσθαι.
Ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα δ' οἶκον
Ναίοντ' ὀνυμάξομαι
Ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

Ἀντιστροφή.

Πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον
Πυθῶνι δίᾳ
Θαητὸν ἔτευξαν.
Ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
Νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιὰς,
Δύο δ' ἀπὸ Κίρρας,

Ἐπῳδός.

Ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων.
Νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι,
Φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα·
Φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
Θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
Τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

5. τίνα τ' οἶκον
10. Ἀπόλλων,
15. Ὀλυμπίας,
20. πὰρ μονίμαν

ΟΔΗ η'.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

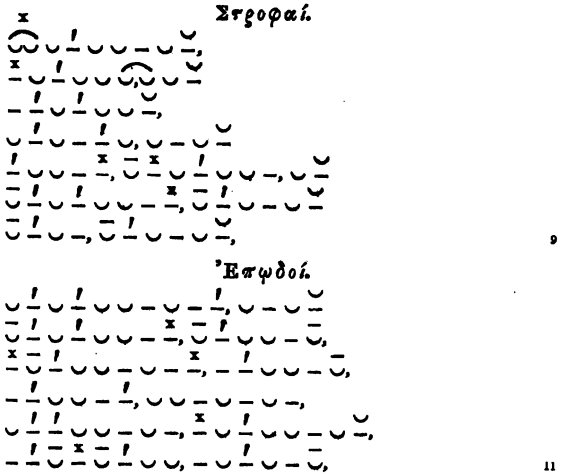

Στροφαί.

Επωδοί.

Στροφὴ α'.

Φιλόφρον Ἀσυχία, Δίκας
Ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
Βουλᾶν τε καὶ πολέμων
Ἔχουσα τὰς κλᾶδας ὑπερτάτας,
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
Τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
Ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

4. Ἔχουσα κλαΐδας

Ἀντιστροφὴ α'.

Τὺ δ', ὁπόταν τις ἀμείλιχον
Καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
Τραχεῖα δυσμενέων
Ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
Ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
Παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
Ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

Ἐπῳδὸς α'.

Βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ.
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ μιν ἄλυξεν,
Οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
Τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος, ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον
Υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.

Στροφὴ β'.

Ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς
Ἃ δικαιόπολις, ἀρεταῖς
Κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
Θίγοισα, νᾶσος, τελέαν δ' ἔχει
Δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς· πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
Νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
Ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις,

Ἀντιστροφὴ β'.

Τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει.

13. φίλτατόν γ',
15. Βίᾳ
20. πόᾳ Παρνασσίᾳ
28. Τὰ καὶ ἐν ἀνδράσιν

Εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν
Πᾶσαν μακραγορίαν
Λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
Μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον
Ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,
Ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

Ἐπῳδὸς β'.

Παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων ματραδελφεοὺς,
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις,
Οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον·
Αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν, λόγον φέρεις
Τὸν, ὅν πέρ ποτ' Οἰκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
Υἱοὺς Θήβαις ἡνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,

Στροφὴ γ'.

Ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἦλυθον
Δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
Ὤῳδ' εἶπε μαρναμένων·
" Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
" Ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέομαι σαφὲς
" Δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
" Νωμῶντα, πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

Ἀντιστροφὴ γ'.

" Ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ,
" Νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
" Ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
" Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν

32-33. κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι ἴτω Τρέχον τιὸν
35. ἰχνιῶν 43. εἶπε· " Μαρναμένων

" Ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ,
" Θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
" Ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ

Ἐπῳδὸς γ'.

" Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς." τοιαῦτα μὲν
Ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος· χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
Γείτων ὅτι μοι, καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν,
Ὑπάντασέ τ' ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
Μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

Στροφὴ δ'.

Τὸ δ', ἐκαταβόλε, πάνδοκον
Ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
Τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
Ὥπασας· οἶκοι δὲ πρόσθεν ἀρπαλέαν δόσιν
Πενταθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες,
Ἄναξ. ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ

Ἀντιστροφὴ δ'.

Κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν
Ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
Κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε. θεῶν δ' ὅπιν
Ἄφθιτον αἰτέω, Ξένάρκες, ὑμετέραις τύχαις.
Εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ χρόνῳ,
Πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πέδ' ἀφρόνων

52. μοῦνος 54. λιῷ 66. Πενταιθλίου 72. Ξεινάρκει',
59. Ὑπάνταστν ἰόντι 68. Κατά τιν' 73. μακρῷ πόνῳ,

Ἐπῳδὸς δ'.

Βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς·
Τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται, δαίμων δὲ παρίσχει,
Ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
Μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
Μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
Νίκαις τρισσαῖς, Ἀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

Στροφὴ ε'.

Τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν
Σωμάτεσσι, κακὰ φρονέων·
Τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
Ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη,
Οὐδὲ, μολόντων πὰρ ματέρ', ἀμφὶ γέλως γλυκὺς
Ὥρσεν χάριν· κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
Πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαγμένοι.

Ἀντιστροφὴ ε'.

Ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν,
Ἀβρότατος ἔπι μεγάλας
Ἐξ ἐλπίδος πέταται
Ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
Κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
Τὸ τερπνὸν αὔξεται, οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ,
Ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

Ἐπῳδὸς ε'.

Ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ

80. τρίταις, 87. διδαϊγμένοι. — διδαιγμένοι.

Ἄνθρωπος. ἀλλ', ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
Λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα, φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
Πόλιν τάνδε κόμιζε, Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ,
Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι, σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

96. Ἄνθρωπος. 99. Διΐ 100. κἀρίστῳ

ΕΙΔΟΣ Ϛ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΪΩι,
ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩι.

Στροφαί.

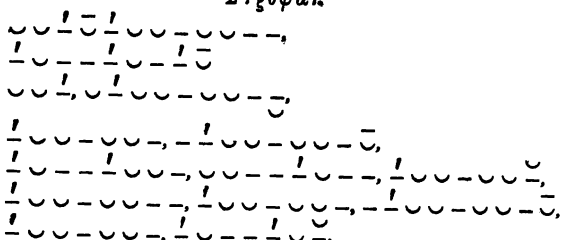

Ἐπῳδοί.

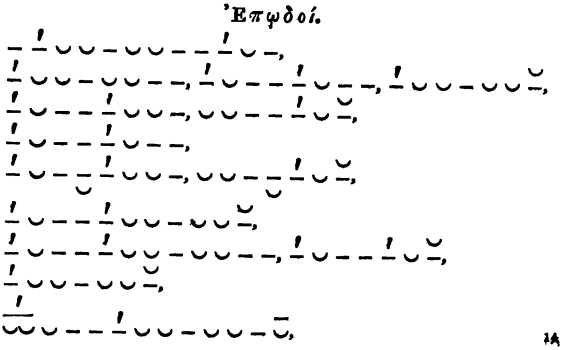

Στροφὴ α'.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν
Σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων

Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
Ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
Τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
Ἅρπασ', ἔνεικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
Καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονὸς,
Ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

Ἀντιστροφὴ α'.

Ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα
Δάλιον ξεῖνον, θεοδμάτων
Ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
Καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
Ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος εὐρυβία,
Ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεὺς, ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
Δεύτερος· ὃν ποτε Πίνδου κλεεννα ῖς ἐν πτυχαῖς
Ναΐς εὐφρανθεῖσα Ηηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,

Ἐπῳδὸς α'.

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον
Θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλασεν ὁδοὺς,
Οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας,
Ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
Φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους

6. ἴνιγκί τι
11. κοῦφα·
13. μιχθίντα
21. κιραΐζειν

Θῆρας, ἢ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον
Βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις, τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
Παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
Ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

Στροφὴ β'.

Κίχε νιν λεόντί ποτ' εὐρυφαρέτρας
Ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
Ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
" Σεμνὸν ἄντρον, Φιλλυρίδα, προλιπὼν, θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
" Θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ, μόχθου καθύπερθε νεᾶνις
" Ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
" Τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας,

Ἀντιστροφὴ β'.

" Ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων,
" Γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου;
" Ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν
" Ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;"
Τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ, μῆτιν ἐὰν
Εὐθὺς ἀμείβετο· " Κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
" Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς

37. κεῖρειν 38. χλιαρὸν γιλάξαις

" Αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.

Ἐπῳδὸς β'.

" Καὶ γὰρ σὲ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
" Ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας δ', ὁπόθεν, γενεὰν
" Ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
" Οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
" Ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει, χῴπόσαι
" Ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
" Κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται, χῷ τι μέλλει, χῴπόθεν
" Ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
" Εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

Στροφὴ γ'.

" Ἐρέω· ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν
" Τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
" Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι,
" Ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
" Νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
" Δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων, ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
" Αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται,
" Οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

48. μέλλει, χῷτι πότ' 50. Εἰ δέ γε χρὴ πὰρ σοφὸν

Ἀντιστροφὴ γ΄.

" Τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς
" Εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ,
" Ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει·
" Ταὶ δ', ἐπιγουνίδιον καθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
" Νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι,
θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον,
" Ζῆνα καὶ ἀγνὸν Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάρμα φίλοις ἄγχιστον, ὀπάονα μήλων,
" Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν."
Ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν·

Ἐπῳδὸς γ΄.

Ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν
Πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι· κεῖνο κεῖν' ἅμαρ διαίτασεν, θαλάμῳ δὲ μίγεν
Ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας, ἵνα καλλίσταν πόλιν
Ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις·
Καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
Υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ,
Ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων δέξεται
Καλλιγύναικι πάτρᾳ
Δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

Στροφὴ δ΄.

Ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι·
Βαιὰ δ' ἐν μακοοῖσι ποικίλλειν,

64. μάλων,

Ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
Παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
Οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
Ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
Σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
Κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων
Ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
Διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
Κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
Μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀναμέμναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα·
Τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
Μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
Φαμὶ Νίσῳ τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

Ἐπῳδὸς δ'.

Σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών·
Οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ πεπονημένον εὖ
Μὴ, λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος, κρυπτέτω.
Κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν

88. ἀεὶ μίμναται, — ἀὶ μίμναται, 91. ιὐκλείξει

Παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
Πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
Ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον, ἄφωνοί θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
Παρθενικαὶ πόσιν ἦ
Υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

Στροφὴ ε΄.

Ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου
Γᾶς ἀέθλοις, ἔν τε καὶ πᾶσιν
Ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὧν τις, ἀοιδᾶν
Δίψαν ἀκειόμενον, πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι
Καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
Τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον
Σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων, ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

Ἀντιστροφὴ ε΄.

Ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ Ἥβας
Καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
Ἔθελον. πατὴρ δὲ, θυγατρὶ φυτεύων
Κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει,
Οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἐλεῖν,

96. σύν τι δίκᾳ
102. καὶ πάντισσ'
103. οὖν
105. παλαιῶν

Ὠκύτατον γάμον. ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
πὰρ τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος·
Σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν,
Ἄντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν
ἦλθον.

Ἐπῳδὸς ε'.

Οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ
Νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε
κοσμήσαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον·
Εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος
θορὼν
Ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.
Ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
Παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
Ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. πολλὰ
δ' οἱ κεῖνοι δίκον
Φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
Πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

114. χορὸν ἐν τέρμ. 123. πολλά μιν κεῖνοι

ΕΙΓΔΟΣ ί.

ΙΠΠΟΚΛΕΑΙ ΘΕΣΣΑΛΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩ.

Στροφαί.

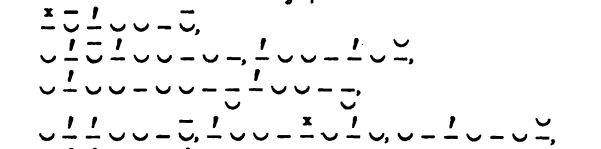

Ἐπῳδοί.

Στροφὴ α'.

Ὀλβία Λακεδαίμων,
Μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
Ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
Τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ
τὸ Πελινναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ θέλοντες
Ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὅπα·

1. Λακεδαίμων· 4. Τί;

Ἀντιστροφὴ α'.

Γεύεται γὰρ ἀέθλων,
Στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς
Διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, (γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε, δαίμονος ὀρνύντος, αὔξεται,)
Ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν,
Τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς,

Ἐπῳδὸς α'.

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις
Ἄρεος ὅπλοις·
Ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν
Πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
Ἔσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
Ἐν ἀμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

Στροφὴ β'.

Τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν
Λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
Μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν· θεὸς εἴη
Ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίγνεται σοφοῖς,
Ὅς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις,
Τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

Ἀντιστροφὴ β'.

Καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν

8. Ἀμφικτυόνων ὁ Παρνάσσιος
11. τιοῖσι μήδεσι τοῦτ' ἔπραξε·
13. Οὐλυμπιονίκα
14-15. ὅπλοισιν· θῆκε

Κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων·
Ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ,
Ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα,
περαίνει πρὸς ἔσχατον
Πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
Ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν·

Ἐπῳδὸς β'.

Παρ' οἷς ποτὲ Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας,
Δώματ' ἐσελθών,
Κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
Ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
Εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
Χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων·

Στροφὴ γ'.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
Τρόποις ἐπὶ σφετέροισι, παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων,
Λυρᾶν τε βοαὶ, καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται,
Δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως·
Νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
Ἱερᾷ γενεᾷ, πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

Ἀντιστροφὴ γ'.

Οἰκέοισι, φυγόντες
Ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ

27. οὕπω ἀμβατὸς αὐτοῖς.
28. βρότειον
29. εὕροις ἄν
30. θαυμαστὰν
36. ὀρθίαν
40. εἰλαπινάζουσιν

Μόλεν Δαναάς ποτὲ παῖς, (ἀγεῖτο δ' Ἀθάνα,)
Ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον, ἔπεφνέν τε Γοργόνα,
καὶ ποικίλον κάρα
Δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
Λίθινον θάνατον φέρων· ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,

Ἐπῳδὸς γ'.

Θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται
Ἔμμεν ἄπιστον.
Κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ
Πρώραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας·
Ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
Ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς τε μέλισσα, θύνει λόγον.

Στροφὴ δ'.

Ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων
Ὅπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμὰν,
Τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς,
Ἕκατι στεφάνων, θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν
καὶ παλαιτέροις,
Νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γὰρ
Ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιξέ γε φρένας·

Ἀντιστροφὴ δ'.

Τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει
Τυχών κεν, ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν παρ ποδός·
Τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
Πέποιθα ξενίᾳ προσανεῖ Θώρακος, ὅς περ ἐμὰν
ποιπνύων χάριν

54. ὅτι 58. ἴν τι παλ. 60. ὑπέκνισι φρένας.

Τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
Φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως.

Ἐπῳδὸς δ'.

Πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει,
Καὶ νόος ὀρθός.
Ἀδελφεοὺς ἅμ' ἐπαινήσομεν ἐσλοὺς, ὅτι
Ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
Αὔξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
Πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

69. Ἀδιλφιοὺς δί τ' ἰπ. 71 κεῖνται

ΕΙΓΔΟΣ ια'.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΓΩ ΘΗΒΑΙΓΩι,

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Στροφαί.

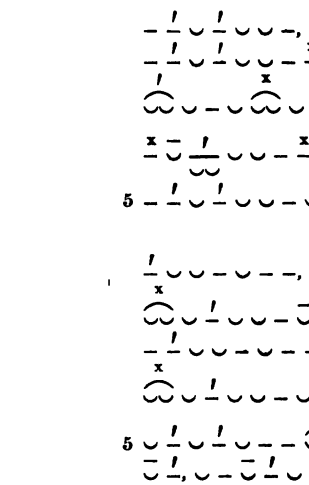

Ἐπῳδοί.

Στροφὴ α'.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγνιᾶτις,
Ἰνώ τε Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
Ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
Ματρὶ πὰρ Μελίαν, χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
Θησαυρὸν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

2. Ἰνὼ δὲ 4. Ματέρι

Ἀντιστροφὴ α΄.

Ἰσμήνιον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον,
Ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων
Στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
Ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
Γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

Ἐπῳδὸς α΄.

Ἑπταπύλοισι Θήβαις
Χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας,
Ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
Τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
Ἐν ἀφνειαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
Νικῶν, ξένου Λάκωνος Ὀρέστα·

Στροφὴ β΄.

Τὸν δή, φονευομένου πατρὸς, Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας
Χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος,
Ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
Ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον

Ἀντιστροφὴ β΄.

Νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει', ἐπ' Εὐρίπῳ

6. μαντεῖον
10. πελαδήσετ
14. Τρίτος
21. πόρευ'

Σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνισεν βαρυπάλαμον
ὄρσαι χόλον;
Ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
Ἔννυχοι πάραγον κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
Ἔχθιστον ἀμπλάκιον, καλύψαι τ' ἀμάχανον

Ἐπῳδὸς β'.

Ἀλλοτρίαισι γλώσσαις·
Κακολόγοι δὲ πολῖται.
Ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
Ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει.
Θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
Ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

Στροφὴ γ'.

Μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους ἀβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλὰ,
Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ'· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει
Πέφνεν τε ματέρα, θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσιπόρων τριόδων ἐδινάθην,
Ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν· ἦ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου

23. ἔκνισε
24. λέχει δαμαλιζομέναν
25. Ἐννύχιοι 32. Ἰκὼν
35. ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ,
36. Παρνασσοῦ ... ἀλλά γι χρόνῳ
38. ἀμευσίπορον τρίοδον

Ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μισθῷ ῥα συνέθεν παρέχειν
Φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλα γ' ἄλλοις ταρασσέμεν,

Ἐπῳδὸς γ'.

Ἡ πατρὶ Πυθονίκῳ
Τό γέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ,
Τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει·
Τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίας ἀγώνων πολυφάτων
Ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις,

Στροφὴ δ'.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
Δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ·
Τῶν γὰρ ἅμ πόλιν εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
Ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων,

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ξυναῖσί τ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι, (φθονεροὶ δ' ἀμύνονται,)
Τᾶν εἴ τις ἄκρον ἑλὼν, ἀσυχᾷ τε νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
Ἀπέφυγεν, μέλανος ἂν ἐσχατιὰν

41. μισθῷ συνίθιν
42. ἄλλοτ' ἄλλα χρὴ ταρασσίμιν.
43. Πυθιονίκῳ
47. Ὀλυμπίᾳ τ' 48. Ἔχον
49. γυμνοὶ 52. ἀνὰ
56. μέλανος ἀν'
54-55. Ξυναῖσι δ'...τέταμαι. φθονεροὶ δ' ἀμύνονθ' ἁ-τᾳ. εἴ τις... ἄσυχά τε

Καλλίονα θανάτου τ' ἔσχε, γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
Εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών·

Ἐπῳδὸς δ'.

Ἄ τε τὸν Ἰφικλείδαν
Διαφέρει Ἰόλαον,
Ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
Σέ τε, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
Τὸ μὲν, παρ' ἅμαρ, ἕδραισι Θεράπνας,
Τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

57. Θάνατον ἴσχειν.

ΕΙΔΟΣ β'.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι,

ΑΥΛΗΤΗΙ.

Στροφαί.

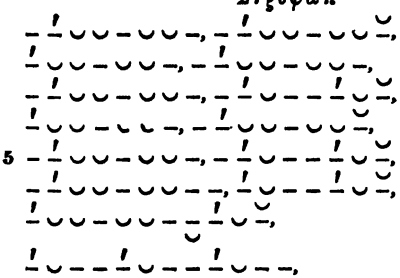

Στροφὴ α'.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ τ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
Ναίεις Ἀκράγαντος εὐύδματον κολώναν, ὦ ἄνα,
Ἴλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
Δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
Αὐτόν τέ νιν, Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργόνων
Οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ', Ἀθάνα,

Στροφὴ β'.

Τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
Ἄϊε λειβόμενον δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ,
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,

2. μαλοβίτου 11. ἄνυσιν

Εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
Ἦτοι, τό τε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος,
Λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον
Δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος,
Εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας,

Στροφὴ γ'.

Υἱὸς Δανάας, τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
Ἔμμεναι. ἀλλ', ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
Ἐῤῥύσατο, παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
Ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
Χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.
Εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
Ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
Εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

Στροφὴ δ'.

Λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων,
Τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
Εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου
Οὐ φαίνεται· ἐκ δ' ἐτελεύτασέν νιν ἦτοι σάμερον
Δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν· ἀλλ' ἔσται χρόνος
Οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν
Ἔμπαλιν γνώμας, τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

13. Φόρκοι' ἀμαύρωσιν
23. πολλῶν
25. Σ' ἅμα
29. δὲ τιλευτάσει νιν ἅτω

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ.

ΕΙΔΟΣ α'.

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι,

ΙΠΠΟΙΣ.

Στροφαί.

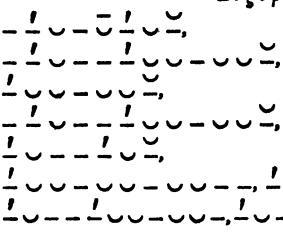

Ἐπῳδοί.

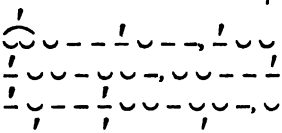

Στροφὴ α'.

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ,
Κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος, Ὀρτυγία,
Δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπὴς
Ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
Αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
Ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.

Ἀντιστροφὴ α.

Ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν
Κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
Ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
Πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
Σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς

Ἐπῳδὸς α'.

Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς·
Ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
Λαὸν ἱππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις
Μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν, οὐ ψεύδει βαλών·

Στροφὴ β'.

Ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις
Ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
Ἔνθα μοι ἁρμόδιον
Δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
Οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
Ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν

13. Ἐγειρέ νυν 24. ἰσλὸς

'Αντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

'Αντιστροφὴ β'.

Πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
Βουλαῖσι δὲ φρὴν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
Συγγενὲς οἷς ἕπεται.
'Αγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
Τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
Οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν,
'Αλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι, φίλοις ἐξαρκέων· κοιναὶ γὰρ ἔρχονθ' ἑλπίδες

'Επῳδὸς β'.

Πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως,
'Εν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
Ὅσπερ ὢν σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς
'Ωδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

Στροφὴ γ'.

Ὡς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
'Αλλὰ θεῶν βασιλὶς
Σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
Τοὶ μὲν, οἰχθεισᾶν πυλᾶν,

35. Ὡς ἰστί 39. βασίλια — βασιλία

Ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
Ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα, πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

Ἀντιστροφὴ γ'.

Δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων
Μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
Ἀγχομένοις δὲ χρόνος
Ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
Ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
Πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
Καὶ γὰρ αὐτὰ, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

Ἐπῳδὸς γ'.

Ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον,
Ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
Ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς· τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς,
Εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

Στροφὴ δ'.

Ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ
Τερπνῷ τε μιχθείς· εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
Λῆμά τε καὶ δύναμιν

48. ἄτλατον δίος 50. ὁμῶς 51. σὺν ὅπλοις ἀθρόοι

Υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
Ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
Γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον,
Ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανὼν,
Ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας·
Καί τινα σὺν πλαγίῳ
Ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα, τὸν ἐχθρότατον
Φᾶσέ οἱ δώσειν μόρον.
Καί γ' ἄρ' ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν
Ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπῳδὸς δ'.

Ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον γ' ἐν σχερῷ
Ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
Ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
Δαίσαντα πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ, σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

66. Φᾶσί νιν
67. Καὶ γὰρ
69. χρέων σχὼν ἀεὶ
72. Διΐ

ΕΙΓΔΟΣ β'.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι 'ΑΘΗΝΑΙΩι,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Στροφαί.

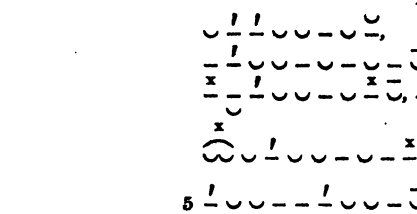

Στροφὴ α'.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
Ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου, καὶ ὅδ' ἀνὴρ
Καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται
πρῶτον, Νεμεαίου
Ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

Στροφὴ β'.

Ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν
Εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπὸς
Αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
Θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυθίοισί τε νικᾷν
Τιμονόου παῖδ'· ἔστι δ' ἐοικὸς

8. δίδωκεν

Στροφὴ γ΄.

Ὀρειᾶν γε Πελειάδων
Μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.
Καὶ μὰν ἀ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν
Δυνατός· ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν,
ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ
Παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Στροφὴ δ΄.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι
Εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
Παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασσῷ τέσσαρας ἐξ
ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν·
Ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν,

Στροφὴ ε΄.

Ἐν ἑσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς,
Ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
Ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι, μάσσον' ἀριθμοῦ,
Διὸς ἀγῶνι· τὸν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλεΐ νόστῳ,
Ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

12. Ὠρίωνα 19. Παρνασσῷ
16. παλαίφατοι 28. ἀριθμῶ,

ΕΙ΄ΔΟΣ γ΄.

΄ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ΄ΔΗ ΑΙ΄ΓΙΝΗ΄ΤΗ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Στροφαί.

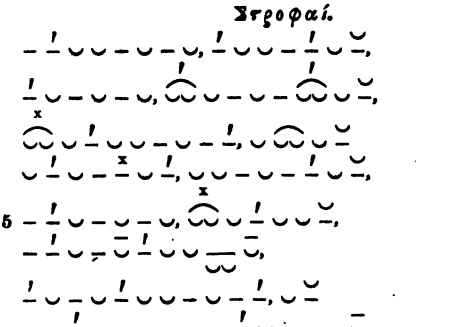

Ἐπῳδοί.

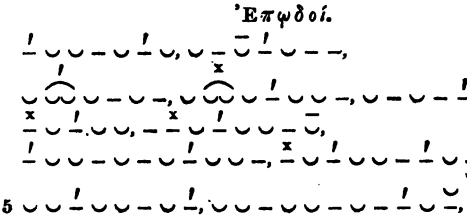

Στροφὴ α΄.

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἀμετέρα, λίσσομαι,
Τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
Ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν· ὕδατι γὰρ
Μένοντ' ἐπ' ΄Ασωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες

Κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
Διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
Ἀθλονικία δὲ, μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
Στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν·

Ἀντιστροφὴ α'.

Τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο,
Ἄρχε δ' οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
Δόκιμον ὕμνον, ἐγὼ δ' ἐκείνων τέ μιν ὀάροις
Λύρᾳ τε κοινάσομαι. χαρίεντα δ' ἔξει πόνον
Χώρας ἄγαλμα; Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
Ὤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
Οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας γ' ἐὰν
Ἐμίανε κατ' αἶσαν, ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς

Ἐπῳδὸς α'.

Παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν
Ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει.
Εἰ δ' ἐὼν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ,
Ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς, οὐκέτι πρόσω
Ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές·

Στροφὴ β'.

Ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας
Μάρτυρας κλυτὰς, δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν

7. Ἀιθλονικίας 12. κοινώσομαι. 18. ἴν γι βαθυπίδῳ
10. οὐρανῷ 15. τιὰν 22. ἴθηκιν 23. πιλάγιτ

Ὑπερόχους, ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε τεναγέων
Ῥοὰς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
Καὶ γᾶν φράδασσε. θυμὲ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
Ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβῃ;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
Ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

Ἀντιστροφὴ β'.

Οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
Οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
Γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς
Γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών,
Ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
Καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
Ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς
Τελαμὼν, Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν, ἔπερσεν,

Ἐπῳδὸς β'.

Καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν
Ἔπετό οἱ, οὐδέ μίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας
ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν.
Συγγενεῖ δέ τις εὐδοξία μέγα βρίθει·
Ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ, ἄλλοτ' ἄλλα
πνέων, οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ
Κατέβα ποδὶ, μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Στροφὴ γ'.

Ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς, τὰ μὲν, μένων Φιλύρας ἐν
δόμοις,

24. Τπερέχως· 38. χαλκοτόξων
34. εἶλιν 39. ἀλκὰν φρενῶν.

Παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ
Βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις
Μάχα λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον,
Κάπρους τ' ἔναιρε, σώματι δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντι κόμιζεν,
Ἐξέτης τὸ πρῶτον· ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον
Τὸν ἐθάμβεεν Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ Ἀθάνα,

Ἀντιστροφὴ γ'.

Κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν, δολίων θ' ἑρκέων·
Ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο πρότερων
Ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔνδον τέγει καὶ ἔπειτ' ἐν Ἀσκλήπιον,
Τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον·
Νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ οἱ φέρτατον
Ἀτίταλλεν, ἐν ἁρμένοισι πάντα θυμὸν ἄῤῥων,

Ἐπῳδὸς γ'.

Ὄφρα, θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς
Ὑπὸ Τροΐαν, δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
Πάλιν οἶκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

44. ἄθυρεν
45. ἴσος ἀνίμοις,
47. σώματα
48. ἀσθμαίνοντα
52. πράτισκεν ... πρότερεν
53. λιθίνῳ τ'
54. ἴπιτά γ' Ἀσκληπιόν·
55. δίδαξεν
56. αὖθις
62. Αἰθιόπισσι, χεῖρας ἐν φρεσὶ

Στροφὴ δ'.

Τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγῶν, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
Ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
Βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
Ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλεΐ προσέθηκε λόγῳ
Καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
Διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνὴρ, τρίτον
Ἐν παλαιτέροισι, μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν
Βρότεον ἔθνος· ἑλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
Ὁ μακρὸς αἰὼν, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον·
Τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος· ἐγὼ τόδε τοι
Πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
Σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει,
Πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐπῳδὸς δ'.

Ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς,
Ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν ἄγραν ποσίν·
Κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
Τίν γε μὲν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

72. ἐν δ' ἀνδράσιν 79. Αἰολῖσιν 80. ποτανοῖς,

ΕΙ᾽ΔΟΣ δ᾽.

ΤΙΜΑΣΑ᾽ΡΧΩι ΑΙ᾽ΓΙΝΗ᾽ΤΗι,

ΠΑΙΔΙ᾽ ΠΑΛΑΙΣΤΗ῎.

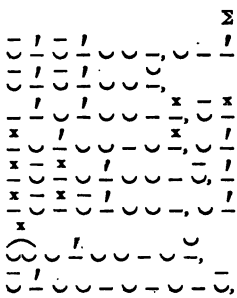

Στροφὴ α᾽.

῎Αριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων
᾽Ιατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι,
Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τέγγει
Γυΐά θ᾽, ὅσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.
῾Ρῆμα δ᾽ ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
῞Ο τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
Γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

Στροφὴ β᾽.

Τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Διὶ καὶ Νεμέᾳ
Τιμασάρχου τε πάλᾳ

3. θυγατέρες
4. τύχοι
5. Γυΐα, τόσσον
9. Διΐ

Ὕμνου προκώμιον εἴη· δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν
Ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέϊ κοινὸν
Φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἀλίῳ
Σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
Θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθεὶς,
Ὕμνον κελάδησε καλλίνικον,

Στροφὴ γ'.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων
Πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
Εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις,
Οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι· φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν
Ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

Στροφὴ δ'.

Ξὺν ᾧ ποτε Τροΐαν κραταιὸς Τελαμὼν
Πόρθησε καὶ Μέροπας
Καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
Οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
Ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἔλεν
Διὸς τόσους. ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη
Λόγον ὁ μὴ ξυνιείς· ἐπεὶ
Ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

Στροφὴ ε'.

Τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς
Ὥραί τ' ἐπειγόμεναι,

25. Τροΐαν παρὰ τριὸς

Ἰϋγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νουμηνίᾳ θιγέμεν.
Ἔμπα, καί περ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
Μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν
Δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
Φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων,
Γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

Στροφὴ ε'.

Χαμαιπετοῖσαν, ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν
Ἔδωκε Πότμος ἄναξ,
Εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.
Ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
Ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν,

Στροφὴ ζ'.

Ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεὺς
Νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθία, Νεοπτόλεμος δ' Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ,
Βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ παρ' ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν,
Πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν,
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἰμόνεσσιν,

Στροφὴ η'.

Δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις

41. Χαμαὶ πιτοῖσαν. 49. Εὐξίνῳ 54. λατρίαν

Τέχναισι χρησάμενος.
Τᾷ δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον
Ἐκ λόχου Πελίαο παῖς, ἄλαλκε δὲ Χείρων,
Καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν·
Πῦρ δὲ παγκρατὲς, θρασέων μάχαν τε λεόντων
Ὄνυχας ὀξυτάτους, ἀκμάν
Τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων,

Στροφὴ θ'.

Ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων,
Εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
Τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι,
Δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν· ἀπότρεπε
Αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός·
Ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
Παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν,

Στροφὴ ι'.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων
Κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε συμθέμενος,
Ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, αἶκαδε κλυτρκάρπων
Οὐ νέονθ' ἅνευ στεφάνων· πάτραν γὰρ ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
Πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
Μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

59. Τᾷ Δαιδάλω ... φύτευέν οἱ
62. θρασυομαχᾶν — θρασυμαχάνων
74. Ἴτοιμος
75. Ὀλυμπίᾳ
77. πάτραν νιν ἀκούομεν,

Στροφὴ ια'.

Στάλαν θέμεν, Παρίου λίθου λευκοτέραν,
(Ὁ χρυσὸς ἐψόμενος
Αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
Ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
Φῶτα,) κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμὰν
Γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα
Ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
Θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·

Στροφὴ ιβ'.

Τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ
Ἄεισ' ὁ σός ποτε, παῖ.
Ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι, αὐτὸς δ' ἰδὼν τὰ τύχη,
Ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι.
Οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδας στρέφοι,
Ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
Μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
Τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

90. Ὁ σὸς ἀείσατο, παῖ. 93. ἴριδα
91. ἄλλοι. τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις τύχῃ, 94. ἵλκειν·

ΕΙ᾽ΔΟΣ ε΄.

ΠΥΘΕ᾽Α΄ ΑΙ᾽ΓΙΝΗ᾽ΤΗ΄,

ΠΑΙΔΙ᾽ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ̃.

Στροφαί.

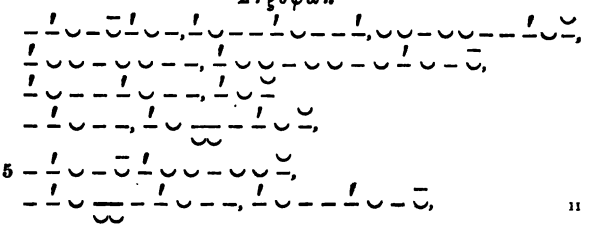

Ἐπῳδοί.

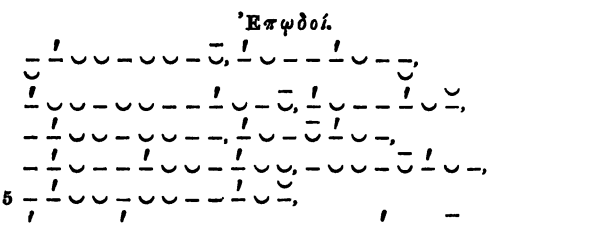

Στροφὴ α΄.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ᾽, ὥστ᾽ ἐλινύσοντά μ᾽ ἐργά-
ζεσθαι ἀγάλματ᾽ ἐπ᾽ αὐτᾶς βαθμίδος
Ἑσταότ᾽· ἀλλ᾽ ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ᾽ ἀκάτῳ,
γλυκεῖ᾽ ἀοιδὰ,
Στεῖχ᾽ ἀπ᾽ Αἰγίνας, διαγγέλλοισ᾽ ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενὴς

1. ἐλινύσσοντά μ᾽

Νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
Οὕπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρεν, ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
Τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν
Θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
Στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἀμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος,

Ἐπῳδὸς α'.

Ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
Αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον,
Πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
Δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν· στάσομαι· οὔ τοι ἅπασα κερδίων
Φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκὴς,
Καὶ τὸ σιγᾷν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.

Στροφὴ β'.

Εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον δεδόκηται, μάκρ' ἐμοίγ'

5. Νικῇ
6. γένυς φαίνειν
7. χρυσίων
16. ἀτοινώσαις
18. ἀνθρώπων
19. χειρῶν ... μακρά μοι

Αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν·
Καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.
Πρόφρων δὲ κἀκείνοις ἄεισ' ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορὸς, ἐν δὲ μέσαις
Φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἀγεῖτο παντοίων νόμων. αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν,
Πηλέα θ', ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεὶς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
Ἤθελε, ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν
Πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν·
Ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
Ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου

Ἐπῳδὸς β'.

Εὐνᾶς· τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν, πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
Παρφαμένα λιτάνευεν· τοῦ δέ γ' ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι,
Εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν, ξεινίου πατρὸς χόλον
Δείσαις. ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς, ὥστ' ἐν τάχει

20. ἰλαφρὰν 22. ἄμδιν Παλίῳ 30. ἅρα

Ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,

Στροφὴ γ'.

Γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν,
Ἔνθα μιν εὔφρονες ἵλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
Καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
Πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ
Πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ, θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνὼν, ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἦτοι μετάξαν ἄντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα.
Ἃ Νεμέα μὲν ἄραρεν, μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλλων·
Ἅλικας δ' ἐλθόντας οἶκοι τε κράτει
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι
Ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
Ἴσθι, γλυκεΐαν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν

Ἐπῳδὸς γ'.

Ἐπαύρεο· χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν.

36. Ποντίαν 43. μεταΐξαντα ... ἔθνος Πυθίας.
41. θιᾶς, 42. πιτνῶν, 44. ἄρηιν,

Εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει, δίδοι
Φωνὰν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
Πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγξαι ἐλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν
Νικῶντ' ἀρετὰν, προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
Ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν.

50. δίδου 54. Ἄνθια ποιάντα

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΑΛΚΙΜΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Στροφαί.

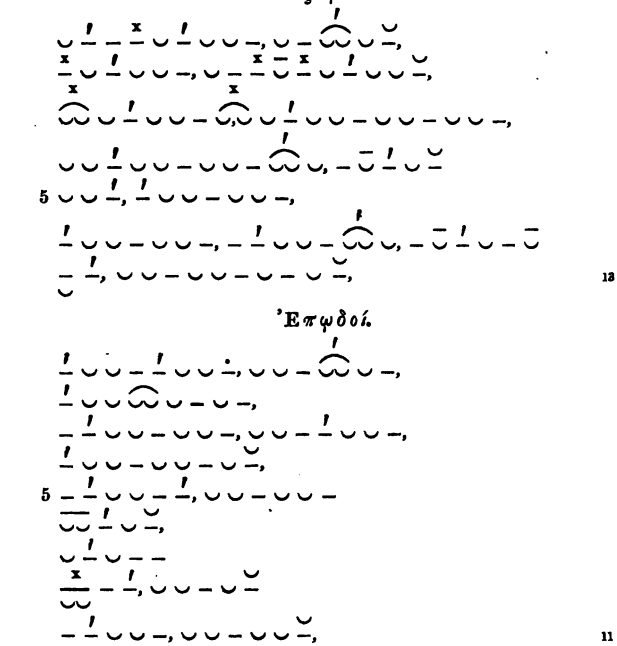

Ἐπῳδοί.

Στροφὴ α'.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν
Ματρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεχριμένα

Δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδὲν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἔδος
Μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν, ἢ μέγαν
Νόον, ἤτοι φύσιν, ἀθανάτοις,
Καί περ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος
Οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ἀντιστροφὴ α'.

Τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν,
Ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
Τόκα μὲν ὧν βίον ἀνδράσιν ἐπετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
Τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλθέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
Παῖς ἐναγώνιος, ὃς, ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν, νῦν πέφανται
Οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

Ἐπῳδὸς α'.

Ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἐὸν πόδα νέμων
Πατροπάτορος ὁμαιμίου.
Κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐών, Αἰακίδαις
Ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ,
Καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρὶς,
Ἔπαυσε λάθαν

3. αἰεὶ 7. Ἄντιν' 13-14. πίφανθ' οὐκ ἄμοιρος
10. ἄνδρεσσιν

Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος
Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο.

Στροφὴ β΄.

Ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
Ἦλθον, οἵ τε πόνων ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
Ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
Ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
Μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν,
Ὥτ' ἀπὸ τόξου ἰείς· εὖθυν' ἐπέων, ἄγ', ἐπὶ τοῦτον, Μοῖσα, οὖρον
Νῦν εὐκλέα· οἰχομένων γὰρ ἀνέρων

Ἀντιστροφὴ β΄.

Ἀοιδοὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἃ τ' οὐ σπανίζει παλαίφατος γενεά,
Ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
Δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον, ἀγερώχων ἐργμάτων
Ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ,
Χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς, Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας
Χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδὼν

Ἐπῳδὸς β΄.

Ἕρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων

23. Ἀγησιμάχῳ 28-30. Μέγα εἰπὼν τύχειν ἄντα σκοποῦ.
Ὥτ' ἀπὸ τόξου ἰεῖς' εὐθὺν ἐπὶ τοῦτον ἄγε, Μοῖσ', οὖρον ἐπέων
Εὐκλέα. παροιχομένων 31. λόγιοι 37. Χρυσαλακάτῳ

Ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
Πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
Ταυροφόνῳ τριετηρίδι
Τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος,
Βοτάνα τέ νιν
Πόθ' ἁ λέοντος
Νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκίοις
Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.

Στροφὴ γ'.

Πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι
Νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
Ἔπορον ἔξοχον αἶσαν, ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι
μεγάλας.
Πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
Ὄνυμ' αὐτῶν, καὶ ἐς Αἰθίοπας,
Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος, ἐπᾶλτο· βαρὺ
δέ σφι δεῖξε νεῖκος
Χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁρμάτων,

Ἀντιστροφὴ γ'.

Φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ
Ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
Ὁδὸν ἁμαξιτὸν εὗρον, ἔπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων
μελέταν·
Τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων
Λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν

40. Ἀμφικτυόνων
45. ἔρεψ'
52. σφιν νεῖκος ἵμασε'
53. Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καβὰς
54. Ἀοῦς αἰχμᾷ
55. καὶ τάνδε μὲν

Θυμόν. ἑκόντι δ᾽ ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον
ἄχθος, ἄγγελος βᾶν,
Πέμπτον γ᾽ ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων

Ἐπῳδὸς γ΄.

Εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱεροὺς,
Ἀλκιμίδα ὅ γ᾽ ἐπάρκεσεν
Κλειτὰ γενεά· δύο μὰν Κρονίου πὰρ τεμένει
Παῖδ᾽ ἔτ᾽ ἐνόσφισε Τιμίδαν
Κλᾶρος προπετὴς ἄνθε᾽ Ὀλυμπιάδος.
Δελφῖνί κεν
Τάχος δι᾽ ἅλμας
Ἴσον εἴποιμι Μελησίαν,
Χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.

59. ἔβαν, 62. Ἀλκιμίδας τό γ᾽ 64. Παῖ, σέ τ᾽
60. Πέμπτον ἐπ᾽ 63. Κλειτᾷ γενεᾷ· δύο μὲν 69. Χερῶν

ΕΙΔΟΣ ζ.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,
ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩ.

Στροφαί.

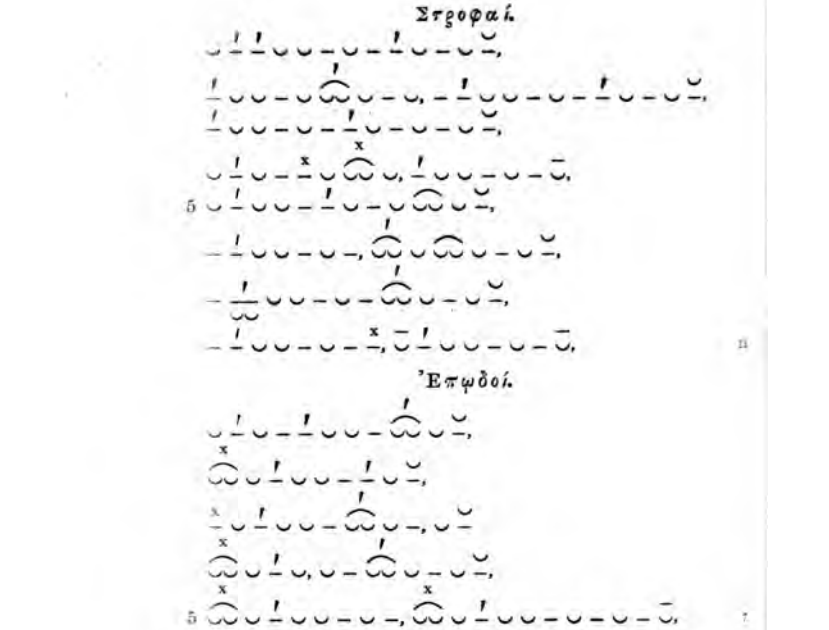

Ἐπῳδοί.

Στροφὴ α'.

Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων,

1. πάριδρος

Παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτειρα τέκνων· ἄνευ σέθεν
Οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
Τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
Ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
Εἴργει δὲ πότμῳ ζυγέν θ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν
Καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
Εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

Ἀντιστροφὴ α'.

Πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
Εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
Ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
Σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
Ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἐνὶ σὺν τρόπῳ,
Εἰ, Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος,
Εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

Ἐπῳδὸς α'.

Σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον
Ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·
Ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου παρὰ
Θαμὰ νέονται· ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι
Λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν, διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον,

6. πότμω ζυγὲν 15. Μνημοσύνας 18. βάλεν.
11. ἴρδων. 12. ταὶ 16. Εὕρη τις 20. Σᾶμα ... πλέον

Στροφὴ β'.

Ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ, ποτανᾷ γε μαχανᾷ,
Σεμνὸν ἔπεστί τι, σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα
μύθοις· τυφλὸν δ' ἔχει
Ἥτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
Ἔ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
Ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
Λευρὸν ξίφος, ὃν κράτιστον, Ἀχιλέος ἄτερ, μάχᾳ,
Ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι, θοαῖς
Ἐν νανσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ

Ἀντιστροφὴ β'.

Πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται
Κῦμ' Ἀΐδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα·
τιμὰ δὲ γίγνεται,
Ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον, τεθνακότων
Βοαθόων, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
Μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
Κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
Τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν
ἵκοντο·

Ἐπῳδὸς β'.

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον
Χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
Τοῦτό οἱ γέρας. ᾧχετο δὲ πρὸς θεὸν,

22. ψευδίεσσίν οἱ, ποτανᾷ μαχανᾷ, 28. Ξανθῷ Μενίλᾳ 34. Ἔμολε
25. Ἐὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, 33. Βοᾷ Ϝοῶν. τοὶ γὰρ μίγαν
37. ἅμαρτεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἔφυραν πλαχθέντες.

Κτέαν' ἄγων Τροΐαθεν ἀκροθινίων,
Ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

Στροφὴ γ'.

Βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται.
Ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
Θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
Θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
Εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει·
Οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων, θρασύ μοι τόδ', εἰπεῖν

Ἀντιστροφὴ γ'.

Φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων
Οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ' ἔχει
Καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
Φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν, βιοτὰν λαχόντες,
Ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἓν' ἀδύνατον
Εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
Εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
Ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

Ἐπῳδὸς γ'.

Δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀραμένῳ

41. Κτίασ' ἀνάγων Τρωΐαθεν 48. Εὐώνυμον. ἐς δίκαν τρία 56. οὐδ'

Σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
Ξεῖνός εἰμι· τὸν αἰνὸν ἀπέχων ψόγον,
Ὕδατος ὥτε ῥοὰς, φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
Κλέος ἐτήτυμον, αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι
μισθὸς οὗτος.

Στροφὴ δ'.

Ἐὼν δ' ἐγγὺς, Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων· προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν
τε δαμόταις
Ὄμματι δέρκομαι λαμπρὸν, οὐχ ὑπερβαλὼν,
Βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις· ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
Ποτὶ χρόνος ἕρποι· μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
Εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
Μὴ, τέρμα προβὰς, ἄκονθ' ὥστε χαλκοπάραον,
ὄρσαι

Ἀντιστροφὴ δ'.

Θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων
Αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ
γυῖον ἐμπεσεῖν.
Εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
Ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
Ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
Εἴρειν στεφάνους, ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι
Κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾷ,
Καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

60. Σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει
61. εἰμι, σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον.
65. καὶ πρεξενίᾳ 69. ψίγιον
71. ὅτι 72. ἐξέπεμψας
75. τί πέρ ἂν
77. ἀναβάλλεο.

Ἐπῳδὸς δ'.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ
Πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
Ἀσυχᾷ. βασιλῆϊ δὲ θεῶν πρέπει
Δάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἀμέρᾳ
Ὀπί· λέγοντι γὰρ Αἰακόν μιν ὑπὸ ματροδόκοις
γοναῖς φυτεῦσαι,

Στροφὴ ε'.

Ἑᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ,
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν
τ'. εἰ δὲ γεύεται
Ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαιμέν κε γείτον' ἔμμεναι,
Νόῳ φιλήσαντ' ἀτενεΐ, γείτονι χάρμα πάντων
Ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,
Ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
Ναίειν, πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
Θυμὸν, προγόνων ἐϋκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν·

Ἀντιστροφὴ ε'.

Ἐπεὶ, τετραόροισιν ὥθ' ἁρμάτων ζυγοῖς,
Ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν
χειρός. ὦ μάκαρ,
Τὶν δ' ἐπέοικεν, Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
Κόραν τε γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν
ἀλκὰν
Ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.

81. ὕμνων θρόον 82. Ἀσυχῇ. 88. φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ, γείτονι; 83. θυμιρεᾷ 87. ἀνὴρ, τί φ. 89. ἂν ἴχοι, 90. ἰθέλει, 95. Ἥραν

Εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
Ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
Εὐδαίμον' ἐόντα· παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ

Ἐπῳδὸς ε'.

Γέρας τό περ νῦν, καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
Τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
Ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
Ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
Ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος.

99. γήρᾳ 105. μαψιλάκας,
104. Ἔπεσσι· ταῦτα δὲ τρὶς τετράκις τ'

ΕΙΔΟΣ η'.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι,

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Στροφαί.

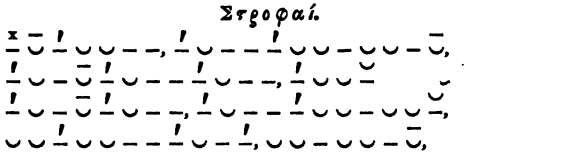

Ἐπωδοί.

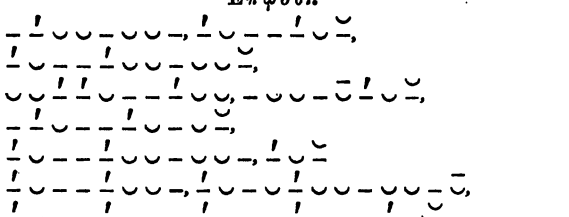

Στροφὴ α'.

Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
Ἅτε παρθενηΐοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις,
Τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
Ἀγαπατὰ δὲ, καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον,
Τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

2. παρθενίοισι καὶ παίδων ἰφ. βλιφ. 3. ἀν' ἀγκὰς

Ἀντιστροφὴ α'.

Οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς, Οἰνώνας βασιλεὺς,
Χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
Ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων
Ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες,

Ἐπῳδὸς α'.

Οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατὸν,
Οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
Ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας
Ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι, φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
Σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος·

Στροφὴ β'.

Ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
Ἴσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
Πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ

10. πείθεσθαι ἀξίαις 13. γουνάτων 16. Δεινίδος

Ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
Ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεὶ, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

Ἀντιστροφὴ β΄.

Κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱὸν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσσαις.
Ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
Ἐν λυγρῷ νείκει, μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
Κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν,
Χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

Ἐπῳδὸς β΄.

Ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροΐ
Ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
Ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
Ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
Ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
Αἰμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδὴς, κακοποιὸν ὄνειδος,
Ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.

Στροφὴ γ΄.

Εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις

25. Λυγρῷ in
28. δαΐοισιν
29. πολιμιζόμενοι
31. μόχθων πολυφθόροισιν in

Ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
Μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
Ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμ',
Αἰνέων αἰνητὰ, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Αὔξεται δ' ἀρετὰ, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει,
Ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε, πρὸς ὑγρὸν
Αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
Ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
Πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι,

Ἐπῳδὸς γ'.

Οὔ μοι δυνατὸν, (κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος,)
Σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
Ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον, ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
Διὸς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ, πρόσφορον
Ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἰείς· ἐπαοιδαῖς δ' ἀνὴρ
Νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
Δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

40-41. δένδρεον ἀΐσσει, σοφοῖς ... ὑγρὰν 49. ἐπ' ἀοιδαῖς

ΕΙΔΟΣ Ϛ'.

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι,

ΆΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

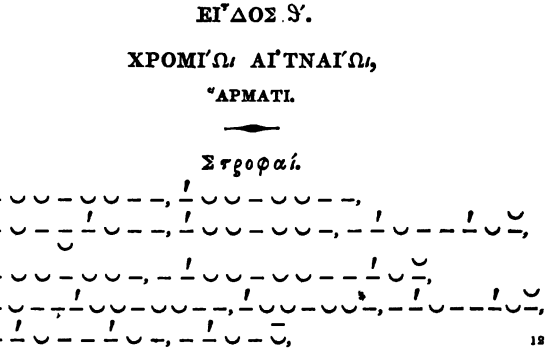

Στροφὴ α'.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε, Μοῖσαι,
Τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι
ξείνων νενίκανται θύραι,
Ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν
ὕμνον πράσσετε.
Τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων, ματέρι
καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

Στροφὴ β'.

Ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν
Μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι, θεσπεσία δ' ἐπέων
καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος.
Ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν
ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν

7. καύχαις

Ἱππίων ἄθλων κορυφὰν, ἃ τε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
Μνασθεὶς, ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς,

Στροφὴ γ'.

Ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι, νέαισί θ' ἑορταῖς,
Ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἀμίλλαισι, ἅρμασί τε γλαφυροῖς,
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
Φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν,
Πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
Κρέσσων δὲ καπταίνει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

Στροφὴ δ'.

Ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν ὅρκιον ὡς ὅτε πιστὸν
Δῶκαν Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἦσαν μέγιστοι δὴ τότε.
Καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
Οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων, ἀστεροπὰν ἐλελίξαις, οἴκοθεν μαργουμένους
Στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

Στροφὴ ε'.

Φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
Χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι, γλυκὺν

9. Ἱππίων 14. Πατρίων 17-18. Δόντες ... μίγιστοι. Καί ποτ'
16. Ἀνδροδάμαν τ' 18. στρατὸν ἄγαγον

Νόστον ἐρυσσάμενοι, λευκανθέα σώμασι πίαναν
καπνόν·
Ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας· ὁ
δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

Στροφὴ ϛ'.

Δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν
Θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις
φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
Εἰ δυνατὸν, Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοι-
νικοστόλων
Ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλ-
λομαι ὡς πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
Αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Στροφὴ ζ'

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμίξαι
Λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
Ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα
κέρδει κλέπτεται
Ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων, παρὰ
πεζοβόαις, ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις,
Ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

Στροφὴ η'.

Οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ

23. ἐρυσάμινοι, λινκανθία σώματ' ἰπίαναν
24. ὁ δ' Ἀμφιάρηι σχίσιν 33. ὑπόκρυφα

Θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βουλεῦσαι, φόνου
Παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
Χερσὶ καὶ ψυχᾷ, δυνατοί. λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
Ἀγχοῦ· βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στροφὴ θ'.

Ἔνθα Ῥέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
Παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. τὰ δ' ἄλλαις ἀμέραις
Πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.
Ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέρα.
Ἵστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὅλβον.

Στροφὴ ι'.

Εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
Κῦδος, οὐ μὰν ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
Ἀσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ' αὔξεται
Μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρητῆρα φωνὰ γίγνεται.
Ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

Στροφὴ ια'.

Ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν

41. Ἔνθ' Ἀριάς 47. οὐκ ἔτ' ἐστὶ

'Αμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
Εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
Νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

55. Νικᾶν,

ΕΙΔΟΣ ί.

ΘΕΙΑΙ Ὠι ᾽ΑΡΓΕΙ Ὠι,

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Στροφαί.

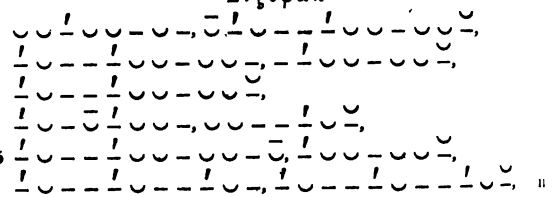

Ἐπῳδοί.

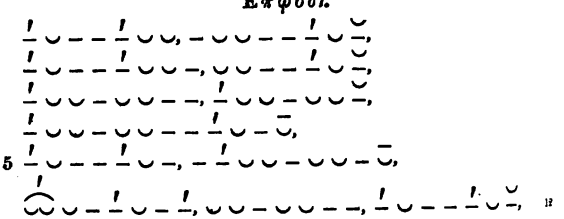

Στροφὴ α'.

Δαναοῦ πόλιν, ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος, Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς, ὑμνεῖτε· φλέγεται δ᾽ ἀρεταῖς
Μυρίαις, ἔργων θρασέων ἕνεκεν.

1. ἀγλαοθώκων

Μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος,
Πολλὰ δ', ὡς Αἰγύπτῳ ἄρ' ᾤκισαν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις·
Οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφον ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος·

Ἀντιστροφὴ α'.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν·
Γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο, κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν,
Μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
Καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει· πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦτον κατέφανε λόγον.
Πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθεία συνάρμοξεν δίκᾳ,

Ἐπῳδὸς α'.

Θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος· ὁ δ ὄλβῳ φέρτατος
Ἵκετ' ἐς κείνου γενεὰν, ὁπότ' ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἔναρ', αὐτῷ τ' ὄψιν εἰδόμενος
Ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν
Σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος, οὗ κατ' Ὄλυμπον
Ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.

5. Πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν
6. κολιῷ
14. ἐπὶ ἰν
15. ἴναριν, οἳ ὄψιν

Στροφὴ β'.

Βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
Μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
Ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
Καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'. ἀγών τοι χάλκεος
Δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν,
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολὼν
Καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον, Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι,
Τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχὼν,
Τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενὶ, σιγᾷ οἱ στόμα· πᾶν δὲ τέλος
Ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ, προσφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν·

Ἐπῳδὸς β'.

Γνώτ' ἀείδω δ' οἵ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ
Ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς· ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα

23. θυσίαν 24. Θειαῖος 31. ἀείδω θιῷ τι χ' ὕσσις

Ἡρακλέος τεθμόν. ἀδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν
Ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων μιν ὀμφαὶ
Κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
Ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν, ἐν ἀγγέων ἔρκεσιν παμποικίλοις.

Στροφὴ γ'.

Ἕπεται δὲ, Θεαῖε, ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
Εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
Ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἀργεϊ μὴ κρύπτειν φάος
Ὀμμάτων· Προίτοιο γὰρ ἱπποτρόφον νικαφορίαις τόδ' ὅσαις
Ἄστυ θάλησεν, Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς, καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις·

Ἀντιστροφὴ γ'.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν,
Ἐκ δὲ Πελλάνας, ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
Ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
Ἐξελέγχειν (μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς),
Ὅν τε Κλείτωρ, καὶ Τεγέα, καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες,
Καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε, δρόμῳ σὺν ποδῶν, χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.

41-42. Ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο θάλησιν. 37. Θειαῖε, 48. χειρῶν

Ἐπῳδὸς γ'.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη,
Καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
Ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεὶ,
Εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας, ἀγώνων
Μοῖραν, Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ, διέποντι θάλειαν,
Μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι· καὶ μὰν
θεῶν πιστὸν γένος·

Στροφὴ δ'.

Μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ, ἀμέραν τὰν μὲν παρὰ
πατρὶ φίλῳ
Διὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας, ἐν γυάλοις Θεράπνας,
Πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεὶ
Τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
Εἴλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν
πολέμῳ.
Τὸν γὰρ Ἴδας, ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς, ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς
ἐν στελέχει
Ἡμένω· κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
Ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
Ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως,

49. ξυνίαν παρὰ Παμφάη,
56. Διΐ
60. αἰχμᾷ.
62. Ἡμένως.

Καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός·
αὐτίκα γὰρ
Ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναντα στάθεν
τύμβῳ σχεδὸν πατρωΐῳ·

Ἐπῳδὸς δ'.

Ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον,
Ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
Οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
Ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνὸν,
Ἅμα δὲ καίοντ' ἔρημοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

Στροφὴ ε'.

Ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
Καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν.
Θερμὰ δ' ὧν τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
Ὄρθιον φώνασε· " Πάτερ Κρονίων, τίς δὴ λύσις
" Ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.
" Οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν

69. ἀνίσχασαν. 74. φρίσσοντ' ἀναπνοὰς πίχειν.
72. Ἀμᾷ 75. δι τίγγων 77. καί μοι

Ἀντιστροφὴ ε΄.

" Καμάτου μεταλαμβάνειν." ὣς ἔννεπε· Ζεὺς
δ' ἀντίος ἤλυθέ οἱ,
Καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· " Ἐσσί μοι υἱός· τόνδε
δ' ἔπειτα πόσις,
" Σπέρμα θνατὸν, ματρὶ τεᾷ πελάσαις,
" Στάξεν ἥρως. ἀλλ' ἄγε, τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
" Παρδίδωμ'· εἰ μὲν, θάνατόν τε φυγὼν καὶ
γῆρας ἀπεχθόμενον,
" Αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις ναίειν ἐμοὶ σύν τ' Ἀ-
θαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει,

Ἐπῳδὸς ε΄.

" Ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
" Μάρναται, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἶσον,
" Ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών,
" Ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν."
Ὡς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο
Βουλάν.
Ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμὸν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκομίτρα Κάστορος.

79. ἤλυθέν οἱ, 82. Ἔσταξ' 85. Ἔστι σοι τούτων λ.
84. Οὔλυμπον ἰθίλεις σύν 90. χαλκιομίτρα

ΕΙΔΟΣ ια'.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΤΕΝΕΔΙΩΙ,

ΠΡΥΤΑΝΕΙ.

Στροφαί.

Ἐπῳδοί.

Στροφὴ α'.

Παῖ Ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
Εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
Εὖ δ' ἑταίρους, ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
Οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,

Ἀντιστροφὴ α'.

Πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,

4. ἀγλαῷ σκάπτῳ

Πολλὰ δὲ κνίσσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
Καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις
Ἐν τραπέζαις· σὺν δίδοι δόξᾳ τέλος
Δωδεκάμηνον περᾶσαι καὶ ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

Ἐπῳδὸς α'.

Ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
Καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
Εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλους,
Ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·
Θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
Καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἑπιεσσόμενος.

Στροφὴ β'.

Ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών,
Καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
Ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν
Ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
Ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
Ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.
Ναὶ μὰ γὰρ Ὅρκον, ἐμὰν δόξαν, παρὰ Κασταλίᾳ
Καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
Κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

7. σφιν 9. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ 13. ἄλλων,
8. ἀενάοις 10. περάσαι σὺν ἄσ. 17. ἀγαθοῖσι μὶν

Ἐπῳδὸς β'.

Πενταετηρίδ' ἑορτὰν, Ἡρακλέος τέθμιον,
Κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
Ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
Ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ, καταμεμφθέντ' ἄγαν
Ἰσχὺν, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν,
Χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω, θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Στροφὴ γ'.

Συμβαλεῖν νῦν γ' εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
Αἶμ' ἀπὸ Σπάρτας (Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων)
Καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
Ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
Ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὢν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
Δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
Ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
Ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπῳδὸς γ'.

Μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται

33. Συμβαλεῖν λίαν εὐμαρὲς
35. χαλκεντέων
40. περιόδοις
42. οὕτω σθένος

Τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
Ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
Ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
Κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
Ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

ΕΙΔΟΣ α'.

ΗΡΟΔΟΤΩι ΘΗΒΑΙΩι,

ΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

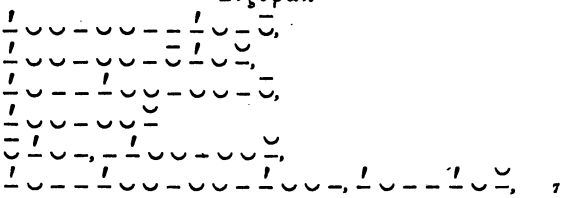

Ἐπῳδοί.

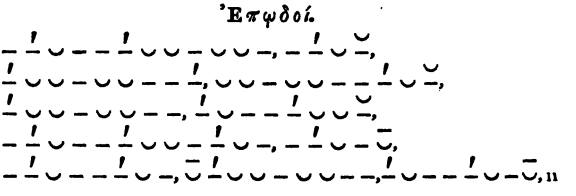

Στροφὴ α'.

Μᾶτερ ἐμὰ, τὸ τεὸν, χρύσασπι Θήβα,
Πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
Θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
Τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
Εἶξον, ὦ πολλωνιάς· ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν
θεοῖς ζεύξω τέλος,

Ἀντιστροφὴ α'.

Καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων
Ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις
Ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
Δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
Ἕξ ὥπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
Καλλίνικον πατρίδι κῦδος, ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδείμαντον Ἀλκμήνα τέκεν

Ἐπῳδὸς α'.

Παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες.
Ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
Ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ', ἐθέλω
Ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
Κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·

Στροφὴ β'.

Ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων,
Καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
Καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
Γενόμενοι στεφάνων
Νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
Ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις·

Ἀντιστροφὴ β'.

Οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς,

8. ἀμφιρύτῳ 11. ὥπασι

Καὶ λιθίνοις ὁπότ' ἐν δίσκοις ἵεν !
Οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
Ἔργματι κεῖτο τέλος.
Τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
Ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ
παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,

Ἐπῳδὸς β'.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ', ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας
οἰκέων ἕδος.
Χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδὰν,
Γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα
τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν,

Στροφὴ γ'.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν,
Ἅ νιν ἐρειδόμενον ναναγίαις
Ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
Δέξατο συντυχίᾳ.
Νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
Συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν,
Ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
Χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον

25. ὁπότι δίσκοις ἵιν ;
26. πίνταθλον ἴε', ἀλλ'
29. Εὐρώτα
41. ἀριτὰ κατὰ κεῖται

ΕΙΔΟΣ β'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι,

ΑΡΜΑΤΙ.

Στροφαί.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑, – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –,
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑, ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –,
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –, ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑,
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑,
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑,

Επωδοί.

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –, – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –,
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑,
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑,
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –,
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –,
⏑ ⏑ ⁀ – ⏑ ⏑ – ⏑,

Στροφὴ α'.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
Ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον, κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
Ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους,
Ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
Εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίσταν ὀπώραν·

1. φῶτις, ὅσοι χρ.

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἀ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν, οὐδ' ἐργάτις·
Οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας,
Ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα, μαλθακόφωνοι ἀοιδαί·
Νῦν δ' ἐφίητί γε τὠργείου φυλάξαι
Ῥῆμ', ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον,

Ἐπῳδὸς α'.

" Χρήματα χρήματ' ἀνὴρ," ὃς φᾶ, κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.
Ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφὸς, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
Τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
Πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

Στροφὴ β'.

Εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος.
Ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων μιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν·
Καὶ τόθι κλειναῖς Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
Ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
Ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτὸς,

Ἀντιστροφὴ β'.

Τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νώμ' ἀπάσαις ἀνίσ-

7. μιλιφθόγγου 10. Ῥῆμα, τῆς ἀλαθείας ἄγχι
9. ἰφίητι τὸ τωργείου 15. κόμαν

Ὅν τε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς, Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
Ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
Χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας

Ἐπῳδὸς β΄.

Γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
Ἄλσος, ἵν’ ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
Παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
Καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
Οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ’, ἐρατῶν,
Οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

Στροφὴ γ΄.

Οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίγνεται,
Εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
Μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ’, ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
Ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

Ἀντιστροφὴ γ΄.

Ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ,
Καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
Οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ’ ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν,

[illegible] ...ῶντα 35. ἀκοντίσαιμι 38. κομίζων

Ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
Ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

Ἐπῳδὸς γ'.

Μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,
Μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
Μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
Οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμην.
Ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
Ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

ΕΙΔΟΣ γ'.

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

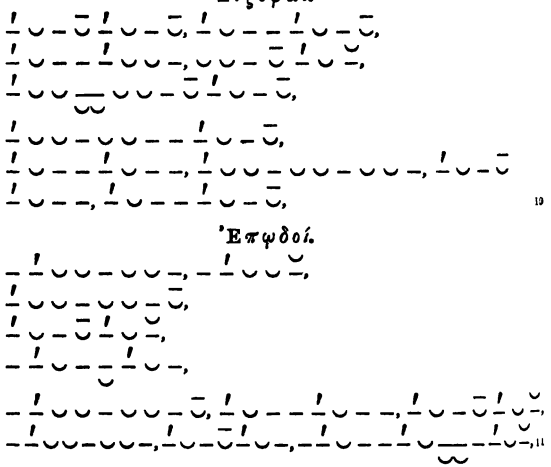

Στροφὴ α'.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις, ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις
Ἤ σθένει πλούτου, κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
Ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἔπονται
Ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων,
πλαγίαις δὲ φρένεσσιν
Οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

2. φρεσὶν

Ἀντιστροφὴ α'.

Εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλὸν,
Χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσι βαστάσαι.
Ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
Μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
Ἥτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
Ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

Ἐπῳδὸς α'.

Ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
Σύμφυτον οὐ κατελέγχει·
Ἵστε μὰν Κλεωνύμου
Δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
Καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισι σύννομοι πλούτου διέστειχον τετραορίαν πόνοις.
Αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἀμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν· ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

Στροφὴ β'.

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος,
Ὦ Μέλισσ' (εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις),
Ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν,
Αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
Σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος
Πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

17. διίσσιχον

Ἀντιστροφὴ β'.

Τοὶ μὲν ὧν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται,
Πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων, κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ
Ὕβριος· ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται
Μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
Ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος·
ἀνορέαις δ', ἐσχάταισιν
Οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις,

Ἐπῳδὸς β'.

Καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν.
Ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
Χαλκέῳ τ' Ἄρει ἅδον.
Ἀλλ' ἀμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
Τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν·
Νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον
χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις

Στροφὴ γ'.

Δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων
Καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
Τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
Ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
Εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει,
Ἀωσφόρος θαητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

36. ἅτε φοινικέοισιν ἄνθησαν

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἄ τε κἀν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾷν,
Ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος, ὥπασεν
Τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
Οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπείχον
Καμπύλον δίφρον· Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι,
δαπάνᾳ χαῖρον ἵπποων.
Τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

Ἐπῳδὸς γ'.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι·
Τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ·
Καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
Ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τροίανδ' ἔβαν.

Στροφὴ δ'.

Ἀλλ' Ὁμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
Πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
Θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν·
Τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
Εἴ τις εὖ εἴπῃ τι, καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν
Ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

48. κ' εἰν γουνοῖς
51. Τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος.
53. Ἔσφαλλε
54. Τρωΐανδ'

Ἀντιστροφὴ δ'.

Προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἄψαι πυρσὸν ὕμνων
Καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον,
Ἕρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμα γὰρ εἰκὼς
Θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θήρᾳ λεόντων
'Εν πόνῳ, μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅ τ' ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει.
Χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντα μαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

Ἐπῳδὸς δ'.

Οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν·
Ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
Συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.
Καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμεϊᾶν, μορφὰν βραχὺς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος, προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ
Τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Στροφὴ ε'.

Υἱὸς Ἀλκμήνας, ὃς Οὐλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
Καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
Ναντιλίαισί τε πορθμὸν ἀμερώσαις.
Νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβων
Αμφέπων ναίει, τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥβαν τ' ὀπυίει,
Χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

64. θηρῶν 69. αἰχμᾷ
66. ἴρδοντ' ἀμαυρῶσαι 71. Καδμηϊᾶν,

Ἀντιστροφὴ ε'.

Τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ
Καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν, αὔξομεν
Ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
Τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρειοντὶς υἱούς,
Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει,
Αἰθέρα κνισσᾶντι λακτίζοισα καπνῷ·

Ἐπῳδὸς ε'.

Καὶ δεύτερον ἅμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων
Γίγνεται, ἰσχύος ἔργον.
Ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
Μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν
Νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου
Γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάζομαι, τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

82. τίκιν οἱ Κρειοντὶς
84. κνισᾶντι
89. παίδων τὴν τρίταν
90. πολυβούλω.... ἀποστάζων

ΕΙΔΟΣ δ'.

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Στροφαί.

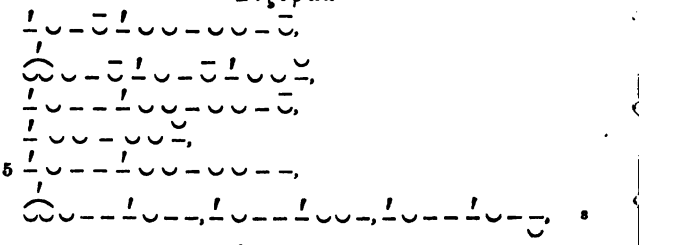

Ἐπῳδοί.

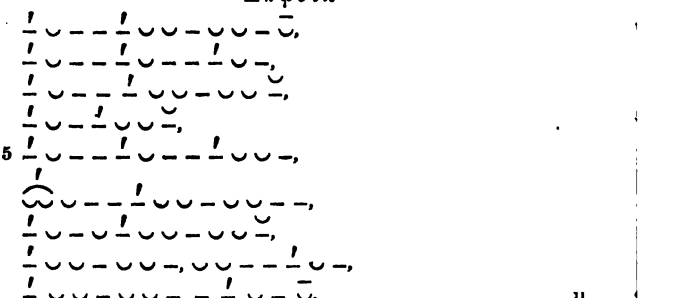

Στροφὴ α'.

Μᾶτερ Ἀλίου, πολυώνυμε Θεία,
Σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
Χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
Καὶ γὰρ ἐριζόμεναι

Ναῆες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
Διὰ τεὰν, ὦ Ἄνασσα, τιμὰν, ὠκυδινάτοις ἐν ἀμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται·

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν
Κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
Χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
Ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
Κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
Δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ·

Ἐπῳδὸς α'.

Εἴ τις, εὖ πάσχων, λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ.
Μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
Εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
Θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
Τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
Οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται·
Σὺν χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

Στροφὴ β'.

Τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται
Θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαρὰν,
Μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
Κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.

13. ἀκούῃ.

Καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
Λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

Ἀντιστροφὴ β'.

Μυρίον χρόνον, μελέταν δὲ σοφισταῖς
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι.
Ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνείδαι κρατεροὶ,
Ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
Γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει, Κάστορος δ' αἰχμὰ, Πολυδεύκης τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις·

Ἐπῳδὸς β'.

Ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
Διὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
Καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
Λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον
Καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν, τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
Τρῶσεν ἐφ' δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις.

Στροφὴ γ'.

Τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν
Διαπρεπέα νᾶσον· τετείχισται δὲ πάλαι
Πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
Πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς

33. Πολυδεύκεός τ'

Γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
Κελαδέειν· καὶ νῦν ἐν ἄρει μαρτυρήσαι κεν πόλις
Αἴαντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἐν πολυφθόρῳ, Σαλαμὶς, Διὸς ὄμβρῳ,
Ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
Ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ·
Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
Μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ' ἀγα-
πάζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων

Ἐπῳδὸς γ'.

Ἀμφ' ἀέθλοισιν, γενεὰν Κλεονίκου
Ἐκμαθών· οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
Μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
Ἐλπίδων, ἔκνισ' ὄπιν.
Αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
Χερσὶ, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.
Λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
Καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

48. Κιλαδῆσαι· 52. τάδε καὶ τὰ
60-61. εὐθυπορῆσαι· Χερσὶ δεξιὸν, νόῳ

ΕΙ'ΔΟΣ ε'.

ΦΤΛΑΚΙ'ΔΑ, ΑΙ'ΓΙΝΗ'ΤΗ, ΠΑΓΚΡΑΤΙ'Ω.

Στροφαί.

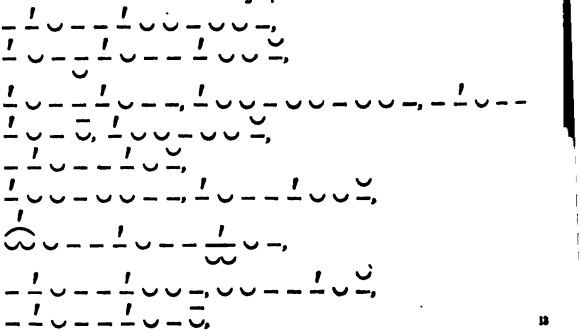

Ἐπῳδοί.

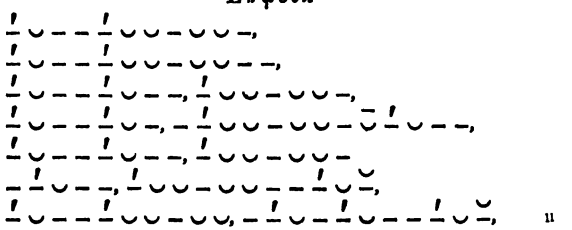

Στροφὴ α'.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου,
Δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων

Κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ,
Τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
Νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα, παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος· εἴη δὲ τρίτον
Σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
Σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

Ἀντιστροφὴ α'.

Εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς
Καὶ πόνῳ, πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
Σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον, ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβου
Βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών.
Τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
Ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιὸν
Ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
Ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

Ἐπῳδὸς α'.

Ὕμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι,
Τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
Τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις.
Μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι,

3. Κιρνάμεν
4. Τὶν, ἄωτον
5. Νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ,
8-9. Αἴγιναν καταεσπένδειν
12. ἰσχατιαῖς

Καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν, καὶ δι' Ὑπερβορέους·
Οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
Ἄτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

Στροφὴ β'.

Οὐδ' ἄτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα
Καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
Ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν, ἥρωσι μόχθον,
Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
Ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
Εἶλε δὲ Περγαμίαν, πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων τ'
Ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον,
Φλέγραισιν εὐρὼν, Ἀλκυονῆ, σφετέρας δ' οὐ φείσατο
Χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων
Ἐς πλόον κύρησε πάντων δαινυμένων.
Τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι
Καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν,
Ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
Οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών·
Ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους

25. ἀΰτι 36. κέρυξι

Αὔδασε τοιοῦτόν γ' ἔπος· " Εἴ ποτ' ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
" Θυμῷ θέλων ἀρὰν ἄκουσας,

Ἐπῳδὸς β'.

" Νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις
" Λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
" Ἀνδρὶ τῷδε ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι·
" Τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυὰν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
" Θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
" Θυμὸς δ' ἐπέσθω." ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς
Ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον μιν ἔκνιξεν χάρις,

Στροφὴ γ'.

Εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ·
" Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·"
Καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα, λαῶν
Ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
Ὣς ἆρα εἰπὼν αὐτίκα
Ἕζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς·
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλυθον, Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον
Εἰρήσεταί πά κ' ἐν βραχίστοις.

42. τοιοῦτον ἔπος· 53. πίπλειν 56. ἀγήσασθαι
51. φωνάσαις 55. ἄρα 57. ἦλθον, 59. που

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου,
Τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
Ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως· ἀνὰ δ' ἄγαγον
ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων!
Τὰν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν, Χαρίτων
Ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ·
Τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
Θεοφιλῆ ναίοισι. Λάμπων δὲ, μελέταν
Ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
Υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

Ἐπῳδὸς γ'.

Ξυνὸν ἄστει κόσμον ἐᾷ προσάγων·
Καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
Μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
Γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν. φαίης κέ νιν ἀνδράσιν
ἀθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
Πίσω σφε Δίρκας ἀγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
Χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

62. μάτρωις.
66. ναίουσι.
72. ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν
73. χαλκεδάμαν

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ ΘΗΒΑΪΩι, ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Στροφαί.

⏑ ⏑ – ! ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑,
– ! ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ! ⏑ –,
– – ! ⏑ – ⏑ – ! ⏑ ⏑ – ⏑ – –,
– – ! ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑,
5 x – – ! ⏑ ⏑ – ⏑ –, x – – ! ⏑ ⏑ – ⏑ –, ⏑ x – ! ⏑ ⏑ –, – ! ⏑ – ⏑ –, 8

Ἐπῳδοί.

x – ⏑ – ! ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –,
– – ! ⏑ ⏑ – ⏑ – – ! ⏑ ⏑ – –,
⏑
– – ! ⏑ ⏑ – ⏑ –,
⏑ ⏑ – ! ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑,
5 x – ⏑ – ! ⏑ ⏑ – ⏑ –, x – ⏑ – ! ⏑ ⏑ – ⏑ –,
– ! ⏑ ⏑ – – ! ⏑
– –, ⏑ ⏑ – – ⏑ – ! ⏑ ⏑ –, 8

Στροφὴ α'.

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα,
Καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν
Εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν
5 Ἀντειλας Διόνυσον; ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα τὸν φέρτατον θεῶν,

Ἀντιστροφὴ α'.

Ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις
Σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
Ἦ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
Ἦ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
Ἦ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανὸν

Ἐπῳδὸς α'.

Μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον;
Ἦ Δωρίδ' ἀποικίαν ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ
Ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγείδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
Ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ
Εὖδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

Στροφὴ β'.

Ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον
Κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
Κώμαζ' ἔπειτ' ἐν ἀδυμελεῖ σύ γ' ὕμνῳ
Καὶ Στρεψιάδᾳ, φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
Νίκαν παγκρατίου· σθένει τ' ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορφάεις, ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

Ἀντιστροφὴ β'.

Φλέγεται δ' ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις,
Μάτρωΐ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,

12. ἀνίκ' ὀρθῷ 20. ἵππιτ' ἄρ' ἀδυμιλεῖ σὺν ὕμνῳ

Χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν·
Τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
Ἴστω γὰρ σαφὲς, ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται,

Ἐπῳδὸς β'.

Λοιγὸν αἰνὸν ἄγων ἐναντίῳ στρατῷ,
Ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
Ζώων τ' ἄπο καὶ θανών.
Τὺ δὲ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
Αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα,
Ἀμφιάραόν τε,
Εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἀλικίαν

Στροφὴ γ'.

Προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι
Ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
Ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
Ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόσαις. ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος,

Ἀντιστροφὴ γ'.

Ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων
Ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
Αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες,
Δαίμων δ' ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
Παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν, ὅτι πτερόεις ἔῤῥιψε Πάγασος

27. πρὸς
28. Λοιγὸν ἀμύνων
39. ἁρμόζων.
44. ὅ τι

Ἐπῳδὸς γ΄.

Δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς
Ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός· τὸ δὲ πὰρ δίκαν
Γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
Ἄμμι δ', ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων, πόρε, Λοξία,
Τεαῖσιν ἀμίλλαισιν
Εὐανθέα καὶ Πύθιον στέφανον.

49. Ἄμμιν 51. Πυθοῖ

ΕΙ΄ΔΟΣ ζ΄.

ΚΛΕΑ΄ΝΔΡΩι ΑΙ΄ΓΙΝΗ΄ΤΗι,

ΠΑΓΚΡΑΤΙ΄Ωι.

Στροφαί.

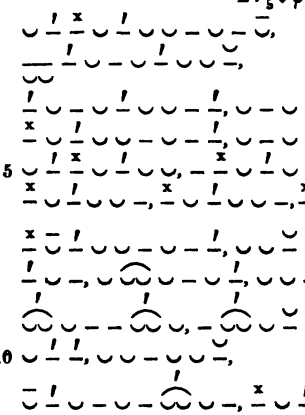

Στροφὴ α΄.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικία τε, λύτρον
Εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,
Πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον, ἰὼν
ἀνεγειρέτω
Κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ
Ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγὼ, καίπερ
ἀχνύμενος

3. ἰὼν ἀγειρέτω

Θυμὸν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες,
Μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων,
Μήτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν,
Γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
Ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
Γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεὸς,

Στροφὴ β'.

Ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλά
Μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον
Καρτεραὶν ἔπαυσε μέριμναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν
Χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
Ἑλίσσων βίου πόρον· ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ
Καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν· χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον προνέμειν,
Πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες, Ἀσωπίδων θ'
Ὁπλόταται, Ζηνί τε ἄδον βασιλεΐ.
Ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ὤρκισσεν ἀγεμόνα·

Στροφὴ γ'.

Σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν

12-13. ἀλλ' ἰμοὶ
14-15. αἰὶ Χρῆμα πᾶν.
16. βιότου
20. Ζηνί Θ' ἄδον βασιλῆϊ.

Κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων, ὃ καὶ
Δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε. τοῦ μὲν ἀντίθεοι
Ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ
Χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον, σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν.
Ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ' ἀγοραὶ,
Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος, ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ,
Ἄλοχον εὐειδέα θέλων ἑκάτερος
Ἑὰν ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔχεν.
Ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες,

Στροφὴ δ'.

Ἐπεὶ θεσφάτων ὅπ' ἄκουσαν. εἶπε δ'
Εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
Εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον πατέρος ἄνακτα γόνον τεκεῖν
Ποντίαν θεὸν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος
Διώξει χερὶ, τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου, Δί γε μισγομέναν,
Ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν· " Ἀλλὰ τὰ μὲν παύσατε. βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα,
" Υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ,
" Ἡδ' Ἄρει χέρας ἐναλίγκιον, στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.

30. ἰρίσαις
34. θισφάτων ἤκουσαν.
36. φέρτερον γόνον ἄνακτα πατρὸς
38. Διΐ μισγομέναν
39. ἀδελφοῖσιν ... τυχοῦσα
40-41. πολίμῳ, Ἄρει

" Τὸ μὲν ἐμὸν, Πηλεῖ ὀπάσαι θεόμορον
" Γάμου Αἰακίδᾳ γέρας, ὅν
" Φασ' εὐσεβέστατόν περ' Ἰαωλκοῦ τράφειν πεδίον·

Στροφὴ ε'.

" Ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς
" Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
" Μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δῖς ἐγ-
γυαλιζέτω
" Ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν
" Λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας." ὣς φά-
το Κρονίδαις
Ἐννέποισα θεὰ, τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν ἀθα-
νάτοισιν, ἐπέων δὲ καρπὸς
Οὐ κατέφθινε· φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν
Καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα· καὶ νεαρὰν ἔδειξαν
σοφῶν
Στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος,
Ὅ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
Αἵμαξε, Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ, πεδίον,

Στροφὴ ς'.

Γεφύρωσέ τ' Ἀτρείδαισι νόστον,
Ἑλέναν τ' ἐλύσατο, Τροΐας
Ἵνας ἑκταμὼν δορὶ, ταί μιν ῥύοντό ποτε μάχας
ἐναριμβρότου
Ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν

42. Πηλεῖ θυμοιρὲν ὀπάσαι
44. Τε εὐσεβέστατόν φασ' Ἰαωλκοῦ
47. Νηρέως
48. διχομηνίδεσσι
51. γὰρ συναλίγων
52. νίαν ἀνέδυξαν

Ὑπέρθυμον, Ἕκτορά τ', ἄλλους τ' ἀριστέας, οἷς δῶμα Περσεφόνας
Μανύων Ἀχιλεὺς, οὖρος Αἰακιδᾶν, Αἴγιναν, σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.
Τὸν μὲν οὔτε θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον,
Ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
Στὰν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.
Ἔδοξ' ἆρα τότ' ἀθανάτοις,
Ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.

Στροφὴ ζ΄.

Τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
Μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἐπεὶ περικτίονας
Ἐνίκασε δή ποτε κᾀκεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων.
Τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεὰ πατραδελφεοῦ· ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν
Ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
Μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
Ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας πρὶν ἐδέκεθ'·
Ὃν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
Ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν.

62. ἔλιπόν γ'· 68. Νικοκλέους 72. γενεὰν
64. Ἔσταν, ... ἔχευαν. 69. κελαδῆσαι, γεραῖραί τέ μιν, ... ἂν ἀπὸ
65. Ἔδοξεν ἄρα δ' ἀθ. 75-76. ἐδεκτο. Τὸν

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

α'.

Ἀγοδίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο
Ὦ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας
Ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

β'.

Ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισσέ νιν.

γ'.

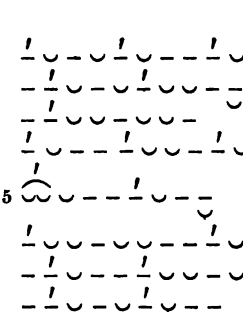

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς
Αἴγινα· σὺν θεῶν δέ νιν αἶσα
Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ

Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκτίσσατο.
Τὰ μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται,
Οὐ θέμιν, οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷοι δ' ἀρετὰν
Δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοὶ
Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

ΥΜΝΟΙ.

α'.

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν . . . . ;

β'.

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
Χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
Ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν
Σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
Ἃ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας.

γ'.

. . . . . –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
. . . . . Τοῦ θεοῦ
Ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.

δ'.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –
Ὃς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο
Ξανθὰν Ἀθάναν.

ε'.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ.

ϛ'.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ . . . . .
Ἄμμων, Ὀλύμπου δέσποτα.

ζ'.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – . . . . .
Πότνια θεσμοφόρε χρυσανίου . . . . .

η'.

⏑ –́ ⏑̄⏑̄ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏒ . . . . .
Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
Οὐ σθένος.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

α'.

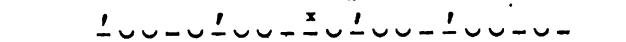

Ἀμφιπολοῖσι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι.

Περὶ τοῦ Νεοπτολέμου ἐν Δελφοῖς ἀναιρεθέντος.

β'.

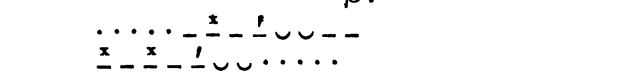

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερῴου
Ἄειδον Κηληδόνες.

Περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ.

γ'.

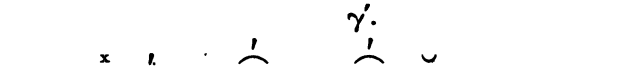

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

δ'.

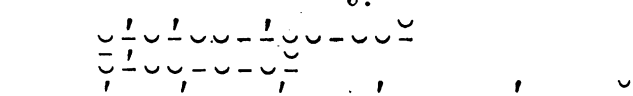

Τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεναι, ᾗ ὀλίγον
Ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνᾶσαι
βροτέᾳ φρενί· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυς.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

α'.

Ἀλοχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἐπέλασεν ἀλλοτρίᾳ.

β'.

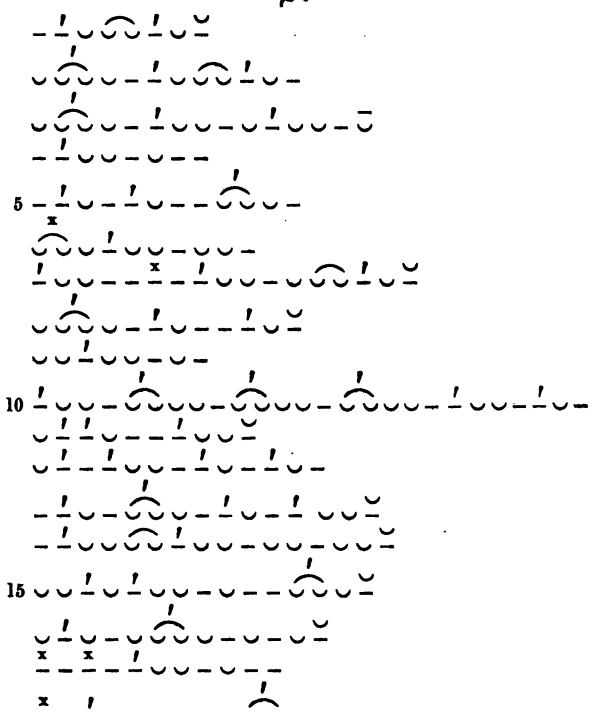

Δεῦτ' ἐν χορὸν, Ὀλύμπιοι,
Ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοὶ,
Πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
Ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
Οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν·
Ἰοδετᾶν λάχετε στεφάνων
Τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαᾷ
Ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ δεύτερον
Ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
Τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν τε καλέομεν. γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν
Γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.
Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
Φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου
Εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
Τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χέρσον ἑραταὶ
Ἴων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
Ἀχεῖταί τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
Ἀχεῖται Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

γ'.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι.

δ'.

– ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων,
Καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων.

ε'.

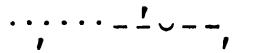

Σοὶ μὲν κατάρχειν,
Μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,
Ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλα,
Αἰθομένα δὲ δᾷς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

ς'.

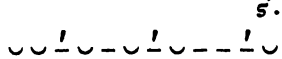

Σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἄμμιν αἰνέω μὲν, Γηρυόνα·
Τὸ δὲ μὴ Διῒ φίλτερον σιγῷμι πάμπαν· οὐ γὰρ
ἐοικὸς,
Ἁρπαζομένων τῶν ἐόντων, καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ
Καὶ κακὸν ἔμμεναι.

ζ.

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκρημνον.

η'.

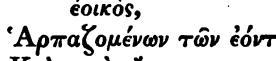

Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

θ'.

Τρέχων δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων λεοντοδάμας.

Ἐρασθεὶς Ὠρίων τῆς Πληϊόνης ἐδίωκεν αὐτὴν μετὰ τοῦ κυνὸς ὃν ὁ ποιητὴς ἐπαινῶν λεοντοδάμαν καλεῖ.

ι'.

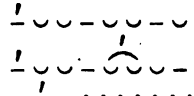

Ὁ ζαμενὴς δ', ὁ χοροιτύπος,
Ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σειληνός.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

α'.

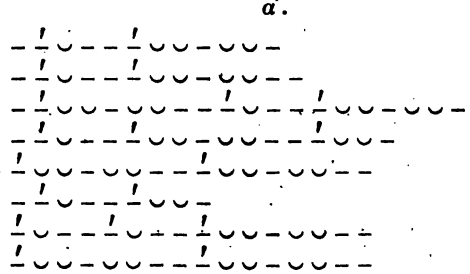

Στροφή.

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου
Παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,

Πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας,
ἄν τε βροτοὶ
Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
Κυανέας χθονὸς ἄστρον . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Ἀντιστροφή.

. . . . . .
. . . . . .
Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων
Ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θοαῖς
Ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν, δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
Πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
Ἄν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
Κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

β΄.

⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι;

γ΄.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
x
– ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

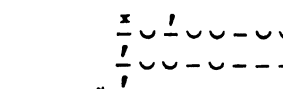

. . . Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε,
Χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ,
Λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ
Ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον
Πιερίδων προφάταν.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

α'.

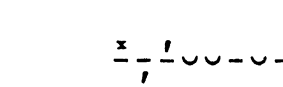

Ὦ Πὰν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,
Ματρὸς μεγάλας ὀπαδὲ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

β'.

Τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις.

Ὁ λόγος περὶ Πανός.

γ'.

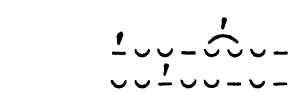

Ὦ μάκαρ, ὅν τε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπὸν
Καλέοισιν Ὀλύμπιοι.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ.

δ'.

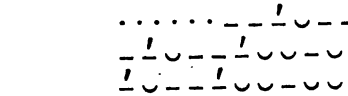

. . . . . Κινηθεὶς ἐπήει
Γᾶν καὶ θάλασσαν, καὶ σκοπιαῖς μεγάλαις ὀρέων
ὕπερ ἕστα,
Καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἄλ-
σεων.
Καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κα-
τέσχε . . .

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος· τὸν δ' υἱὸν αὐτοῦ Τήνε-
ρον ἐν τῇ αὐτῇ ᾠδῇ ὁ ποιητὴς καλεῖ

Ναοπόλον μάντιν, δαπέδοισιν ὁμοκλέα.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

α'.

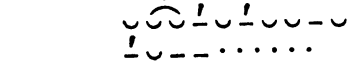

Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ,
Κτίστορ Αἴτνας.

Εἰς Ἱέρωνα.

β'.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων,
Ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
Ἀκλεὴς δ' ἔβα.

Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὥς γε φαίνεται, εἰς Ἱέρωνα ᾠδῆς.

γ'.

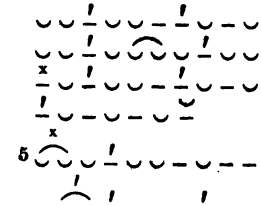

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν
Ἐπὶ θηρσὶ κύνα, τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
Αἶγες ἐξοχώταται·
Ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος, ἅρμα Θηβαίων ἀπὸ γᾶς
ἀγλαοκάρπου,
Σικελίας δ' ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

Ἐκ τῆς αὐτῆς εἰς Ἱέρωνα ᾠδῆς.

δ'.

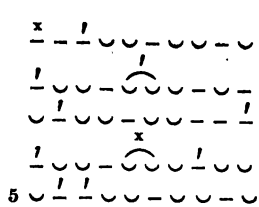

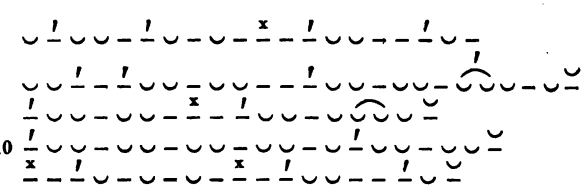

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ', ἐμῶν γε μέτρον ὀμμάτων,
Ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον,
Ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν πτανὸν ἀνδράσιν
Καὶ σοφίας ὁδὸν, ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
Ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος;
Ἀλλά σε, πρὸς Διὸς, ἵπποις θοαῖς ἱκετεύω
Ἀπήμον' ἐς ὄλβον τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
Πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινὸς, ἢ καρποῦ φθίσιν, ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
Ἢ στάσιν οὐλομέναν, ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
Ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερὸν,
Ἢ, γαῖαν κατακλύσαισα, θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος,
Ὀλοφυρομένων πάντων μέτα πείσομαι.

Εἰς ἔκλειψιν ἡλίου.

ε'.

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
Ἕκαστον ἐν πρᾶγος, εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν
ἐλεῖν,
Τελευταί τε καλλίονες.

ς'.

Γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις
Ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

ζ'.

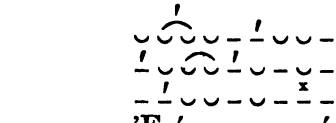

Ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι. πολλὰ δ' ἔλκε' ἔμ-
βαλε νωμῶν
Τραχὺ ῥόπαλον, τέλος δ' ἀείραις πρὸς στιβαρὰς
σπάραξε πλευρὰς,
Αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

η'.

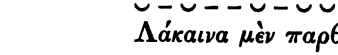

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

θ'.

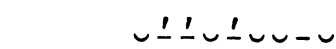

Ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

ι'.

Ἄγοις, ὦ κλυτὰ, θεράποντα, Λατοῖ.

'ΕΓΚΩ'ΜΙΑ.

α'.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ . . . . . .
ΒοΥ'ΛΟΜΑΙ παίδεσσιν 'Ελλάνων . . . . . .

Θήρωνι.

β'.

–́ ⏑ ⏑ – [⏑] ⏑ – – –́ . . . . . .
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑̄
Ἂν δὲ 'Ρόδον . . κατῴκισθεν, ...
Ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται,
Πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
Ἕσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

Τῷαὐτῷ.

γ'.

–́ ⏑ – ⏑̄ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
'Ολβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
Παῖ θρασύμηδες 'Αμύντα.

'Αλεξάνδρῳ 'Αμύντα τῷ Μακεδόνι.

δ'.

. . . . . ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαί γ' ἐραταῖσιν ἀοιδαῖς,

Ῥηθὲν εἰ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον,
Θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ᾠδῆς.

ΣΚΟΛΙΑ.

α'.

Στροφὴ α'.

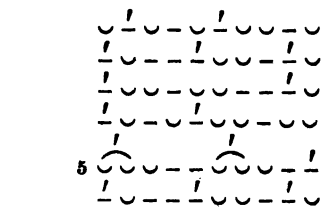

Πολυξένοι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Πειθοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
Αἴτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε,
Πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν,
Υ̓́μμιν ἅ τ' ἄνωθεν ἀπαγορίας
Ἔπορεν, ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
Μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι· σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.

Ἐπῳδὸς α'.

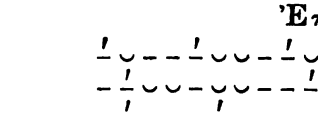

. . . . . .

. . . . . .

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται,
Τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,
Ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν.

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Στροφῆς β', ἀρχὴ τοῦ ἀτου στίχου.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ . . . . .

Ἐπῳδὸς ἄλλη.

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἅλσος φορβάδων
Κουρᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις
Ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Ξενοφῶντι Κορινθίῳ.

β'.

Στροφαί.

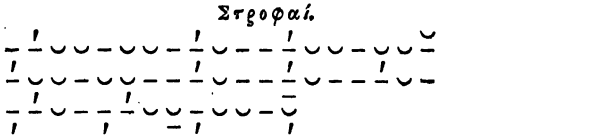

Ἐπῳδοί.

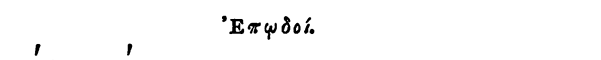

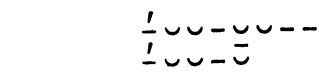

Στροφή.

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ,
σὺν ἁλικίᾳ·
Τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοί-
σας δρακεὶς
Ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
Ἠὲ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν

Ἀντιστροφή.

Ψυχρᾷ φλογὶ, πρός τ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς
ἑλικοβλεφάρου,
Ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ
θράσει
Ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
Ἀλλ' ἐγὼ ὀμφᾶς ἕκατι τᾶς γλυκείας κηρὸς ὣς

Ἐπῳδός.

Δαχθεὶς πόνος γ' ἀβρᾶν μελισσᾶν
Τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.
Ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ πειθώ τε ναίει
Καὶ χάρις υἱὸν

Στροφή.

Ἀγησίλα . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Θεοξένῳ Τενεδίῳ.

γ'.

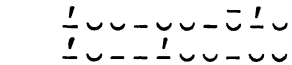

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν,
Τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισίν τε γλυκερὸν
Καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι
κέντρον.

Θρασυβούλῳ Ξενοκράτους Ἀκραγαντίνῳ.

δ'.

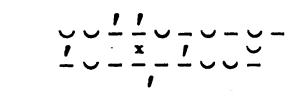

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,
Ὄφρα σὺν χειμάῤῥῳ μεθύω,
Ἀγάθωνι δὲ καλῷ κότταβον.

ε'.

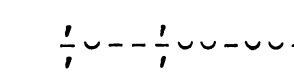

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν
Πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
Ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Ἱέρωνι.

ε'.

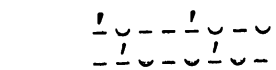

Μηδὲ μαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
Φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Τῷ αὐτῷ.

ζ.

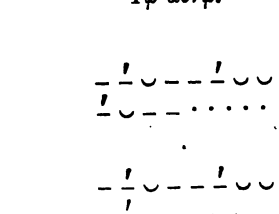

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
Ἀμφίκειται·

* *

Ἀλλ' οἷος ἅπλατον κεραΐζες θεῶν
Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,
Εἰν Ἀρίμοις ποτέ.

Ἴσως ἐξ ᾠδῆς εἰς Ἱέρωνα.

η'.

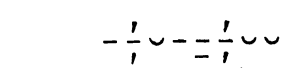

Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
Καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν.

ΘΡΗ͂ΝΟΙ.

α'.

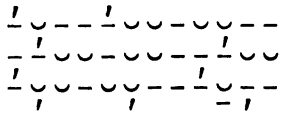

Τοῖςι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω,
Φοινικορόδοις τ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
Καὶ λιβάνῳ σκιαρᾷ καὶ χρυσέοις καρποῖς βέβριθεν.
Καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς,
Τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος·
Ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται
Αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Ἐκ τοῦ τέλους ἑτέρας στροφῆς τῆς αὐτῆς ᾠδῆς τάδε·

Ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
Βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί . . . . .

β'.

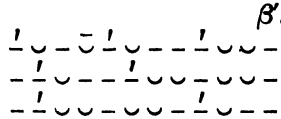

΄Ολβία δ΄ ἅπαντες αἶσα λυσίπονόν γε δέκονται τελευτάν.
Καὶ σῶμα μὲν πάντων ἔπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
Ζωὸν δ΄ ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον
΄Εκ θεῶν· εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὐδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
Δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

γ΄.

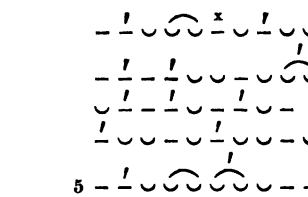

Ψυχαὶ δ΄ ἀσεβέων ὑπουράνιοι
Γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
Ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
Εὐσεβέων δ΄ ἐπουράνιοι νάοισαι
Μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ΄ ἐν ὕμνοις.

δ΄.

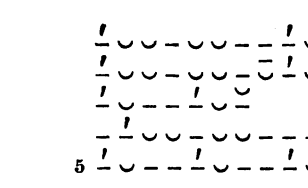

Οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
Δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ

'Ανδιδοῖ ψυχὰς πάλιν.
'Εκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι
"Ανδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

ε'.

. . . . . – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – –
. . . . . Εὐδαιμόνων
Δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

ς'.

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

ζ'.

⏑ – – – – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – – – – ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – – – –
"Ολβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν
Εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν μὲν βίου κοινὰν τελευτὰν,
Οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

Περὶ τῶν ἐν 'Ελευσῖνι μυστηρίων.

'ΕΞ 'ΑΔΗ'ΛΩΝ ΕΙ'ΔΩ'Ν.

α'.

Τί' θεός; τί; τὸ πᾶν.

β'.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς, καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει.

γ'.

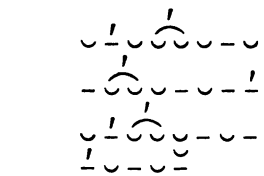

Θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
Νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
Κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν
'Αμέρας σέλας.

δ'.

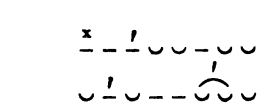

Κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
Πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
Πορθμὸν πεφευγότες 'Αχέροντος.

Περὶ τῶν Θεῶν.

ε'.

'Ελασίβροντε παῖ 'Ρέας.

Εἰς Δία.

ε'.

Θεῶν ἅτε πλέον τι λαχών.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ.

ζ'.

. . . . . ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – . . . . . .

Πῦρ πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ
Ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς
Ἵζεαι.

Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς.

η'.

Ἐν χρόνῳ δ' ἐγένετ' Ἀπόλλων.

θ'.

x – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Ὀρχήστ', ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἀπολλον.

ι'.

⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

Περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ια'.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

ιβ'.

Μοῖσ' ἀνέηκέ με.

ιγ'.

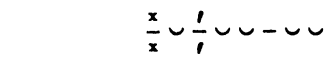

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς αὐξάνει,
Ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

ιδ'.

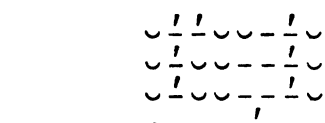

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
Ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.
Ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἄδρυς·
Πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

ιε'.

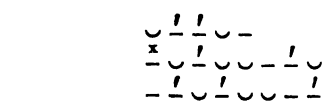

Τί δ' ἔρδων φίλος
Σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην,
Τοῦτ' αἰτημί σε.

ις'.

Ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις, χρήματά μοι διακομπέων.

Σειληνὸς διαλεγόμενος Ὀλύμπῳ Φρυγί.

ιζ'.

Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται.

Ἴσως ἐξ ᾠδῆς εἰς Περσεφόνην.

ιη'.

Ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

ιθ'.

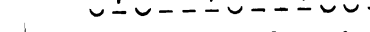

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.

κ'.

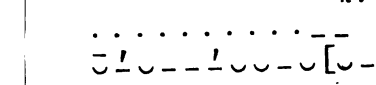

. . . . . Οἱ μὲν
Κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται . . . . .

κα'.

Ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

Περὶ τοῦ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου.

κβ'.

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.

κγ'.

– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – –

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι.

Περὶ τῶν Ἀμαδρυάδων.

κδ'.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – – ⏑ – – – ⏑ . . . . . .

Ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου,
Ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζῆν
Ὤθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων
Πίνοντες ἐπλάζοντο.

Περὶ τῶν Κενταύρων.

κε'.

[–] ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ –

. . Ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεὶς
Ὤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

κε'.

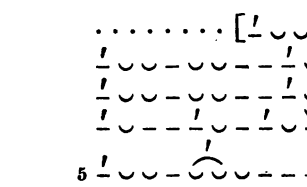

Δοιὰ βοῶν
Θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε
Σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν
Εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν·
Ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

Περὶ τοῦ Ἡρακλέους.

κζ.

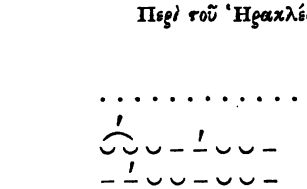

. . . . . Κατὰ φύσιν . . .
Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
Θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
Ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον
Ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι

Ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γηρυόνα βόας
Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
Ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

κη'.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πάντα θύειν ἑκατόν.

Περὶ τῶν Λυσιτανῶν.

κθ'.

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ –

. . Κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν θάλλοντας ἤβᾳ
Δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον . . . .

Ἴσως περὶ τοῦ Ἡρακλέους ἀνελόντος τὸν Νηλέα καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.

λ'.

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ –

Οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν
μυρίοις;
Πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώϊον ἅμ πεδίον
Καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰ-
άσονος εὔδοξον πλόον
Ἐκτελεντάσαις, ἔλεν Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.

λα'.

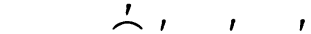

Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν.

Περὶ τῶν Ἀμαζόνων.

λβ'.

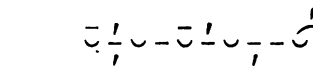

Πεπρωμέναν ἔθηκε μοῖραν μετατραπεῖν
Ἀνδροφθόρον· οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

Περὶ τοῦ Οἰδίποδος.

λγ'.

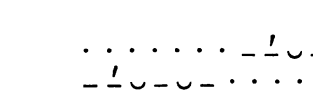

. . . . . Αἴνιγμα παρθένου
Ἐξ ἀγριᾶν γνάθων . . . . . .

Περὶ τῆς Σφιγγός.

λδ'.

. . . . . Δ' οὐδὲν προσαιτέων
Ἐφθεγξάμαν ἐπὶ . . . . . .

Τοῦ προηγουμένου ἀποσπασματίου ἀντίστροφον.

λε'.

Τροχὸν μέλος· ταὶ δὲ Χείρωνος ἐντολάς.

Περὶ τῆς παρὰ Χείρωνι Ἀχιλλέως ἀγωγῆς.

λς'.

Ἐν δασκίοισιν πατήρ· νηλεεῖ νόῳ δ' . . . .

Περὶ τοῦ Πηλέως· ἴσως ἐκ τῆς προηγουμένης ᾠδῆς.

λζ'.

Νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον.

Περὶ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας, ἢ Πηλέως καὶ Θέτιδος.

λη'.

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις ποικίλον
Ἄνδημα.

λθ'.

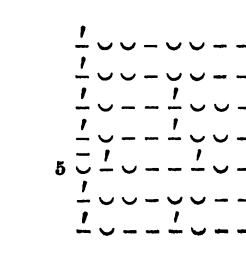

Μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον·
Ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας
Ὁ κρατιστεύων λόγος.—ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν τίς φέρεται
Μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
Καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ
Δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἀτλάτα κακότας
Προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

μ΄.

. . . . . ⏑́ – ⏑ –
⏑́ – ⏑ – – ⏑́ – ⏑ – – ⏑́ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑́ – ⏑ – – ⏑́ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ – ⏑ –
⏑́ – ⏑ – – ⏑́ – ⏑ ⏑̄ –

Ὦ τέκνον,
Ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
Προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν
Ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

Ἀμφιάραος παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί.

μα΄.

[⏑́ – ⏑ ⏑ –] ⏑ ⏑ – – ⏑́ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ – ⏑ –
. . . . Ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

μβ΄.

⏑́ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑́ – ⏑ – ⏑̄

Ὦ πόποι! οἳ ἀπατᾶται φροντὶς ἐφαμερίων
Οὐκ ἰδυῖα!

Περὶ τῆς Ἐριφύλης.

μγ'.

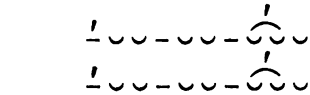

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι,
Ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

Περὶ τοῦ Φοίνικος.

μδ'.

Ὑπερμενὲς ἀκαμαντοχάρμαν Αἶαν.

με'.

Ἔτι δὲ τειχέων ἀνακικύει καπνός.

μς'.

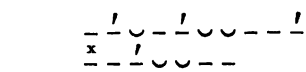

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
Ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

μζ.

Ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

μη'.

– ⏑ – – | – ⏑ – – | – ⏑ – – | – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός.

μθ'.

[–] ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – | – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– | – ⏑ | – ⏑ ⏑ –

. . Ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν Κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

Περὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίας.

ν'.

Πανδείματι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱερόν.

να'.

– | – ⏑ – – | – ⏑ ⏑ – . . . .

Ἁ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά . . . .

νβ'.

– | – ⏑ – ⏑ | – ⏑ – ⏑

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

νγ'.

– | ⏑ – ⏑ – ⏑ – | ⏑ – ⏑ – –

Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

νδ'.

Δελφοὶ θεμίστων σεμνοὶ μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

νε'.

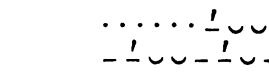

. . . . . Πενταετηρὶς ἑορτὰ
Βουπομπὸς, ἐν ᾇ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

νς'.

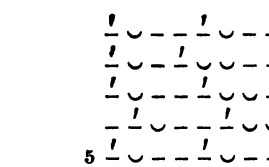

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς,
Οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον
Κόσμον αὐδάεντα λόγων,
Ὃς καὶ πολύκλειτόν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν
Καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

νζ'.

Εὐάρματε χρυσοχίτων, ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

νη'.

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

νθ'.

Ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι.

ξ΄.

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.

ξα΄.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἔνθα βουλαὶ μὲν γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαὶ,
Καὶ χοροὶ, καὶ Μοῖσα, καὶ ἀγλαΐα.

Περὶ τῆς Λακεδαίμονος.

ξβ΄.

Οἵτ' ἀργείλοφον πὰρ Ζεφυρίου κολώναν . . . .

Περὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων.

ξγ΄.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ . . . . . .

Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας,
Ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
Ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται . . . . . .

ξδ΄.

. . . . . – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

. . . . . Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται.

ξε'.

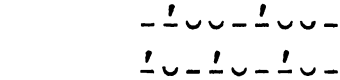

Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι
Νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει,
Κρυφᾷ δὲ σκολιοῖς γέννυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

ξς'.

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστει . . .

ξζ'.

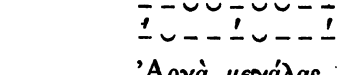

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν
Σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει . . .

ξη'.

. . . . . Παρὰ Λύδιον ἅρμα
Πεζὸς οἰχνεύων . . . . . .

ξθ'.

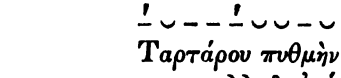

Ταρτάρου πυθμὴν πιέσει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις πολλαῖς ἀνάγκαις.

ο′.

Μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
Ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

οα′.

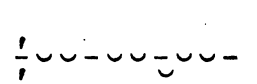

Κλῦθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ,
Ἐγχέων προοίμιον·
Ἀμφύετ' ἄνδρες τὸν ἱερόθυτον θάνατον.

οβ′.

Τοὺς δ' ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

Περὶ τῶν φυσιολογούντων.

ογ′.

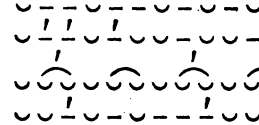

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
Ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν, στε-
φάος,
Στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελὼν,
Πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον·

οδ΄.

Φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές.

οε΄.

Κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων καρπόν.

ος΄.

Φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν.

οζ.

⏑ ⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – ⏑
ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον
Ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει
Ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν,
Δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

οη΄.

⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑

Γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συν-
ἀορεῖ
ς ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν
ονᾷ.

οθ'.

⏑ ! ⏑ – ⏑ ! ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ! ⏑ – ⏑

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ "Μηδὲν ἄγαν" ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

π'.

– ! ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ! ⏑ ⏑ – ⏑
– ! ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ! ⏑ – ⏑
! ⏑ . . . . .

Εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν·
Μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμὲ,
Πρᾶξιν.

πα'.

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

πβ'.

! ⏑ – – ! ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ! ⏑ – –
! ⏑ – – ! ⏑ ⏑ – ! ⏑ – – ! ⏑ – –
! ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ! ⏑ – –
! ⏑ – – ! ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ! ⏑ – –

* *

[! ⏑ ⏑ – ⏑] ⏑ – – ! ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ! ⏑ – –

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
Στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
Πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
Ὅς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες

* *

. . . . . Αἴξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς πότοις διατριβῆς.

πγ'.

. . . – – ˈ ⏑ – – ˈ . . .
Οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

πδ'.

. . . . ˈ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ˈ – ⏑ – – ˈ [⏑ –] – ˈ – ⏑ – –
– ˈ – ⏑ – ˈ – ⏑ – ⏑
. . . . Τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν
Οὔτ' ὧν μεταλλακτὸν . . ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν
Πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν.

πε'.

[ˈ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – ˈ ⏑ – – ˈ ⏑ – –
ˈ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˈ ⏑ – – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
ˈ – ⏑ – ˈ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ˈ – ⏑ ⏑ –
ˈ – ⏑ – – ˈ . . . . . .
. . Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων
Τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά·
Τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναῒ θοᾷ
Σῶς διαστείβων . . . . . .

πς'.

. . . ⏑ – ˈ ⏑ – ⏑
ˈ – ⏑ – – ˈ – ⏑ – ˈ – –
ˈ – ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˈ – ⏑ ⏑ –

. . . Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
Κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει,
Δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

πζ'.

– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ . . . – ⏑ ⏑ – . . . . .

Καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν
Αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων
Ἐντὶ τραυματίαι . . . . . .

πη'.

. . . ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

. . . Ὁπότε θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ,
Πρόσθε μέλαιναν καρδίαν ἐστυφέλιξεν.

πθ'.

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο.

ϛ'.

[– ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ . . . . .

. . Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἰλισσόμεναι
Δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
Ἔργα μετ' αἰθέρα γ' ἀμπεμφθέντα . . . . .

4α΄.

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔ-
βαλε σκότον.

4β΄.

– ˈ ⏑ – ⏑ ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ˈ ⏑ – ⏑
ˈ ⏑ – ⏑ ˈ ⏑ ⏑ – ⏑

Νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται
Οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

4γ΄.

[ˈ ⏑ ⏑ –] ⏑ ⏑ – – ˈ ⏑ – – ˈ . . .
. . . . ΄Επὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

4δ΄.

– ˈ ⏑ ˈ ⏑ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑ – ˈ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ˈ ⏑ . . . . . .

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος
΄Εσάωσεν.

4ε΄.

– ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˈ ⏑ – –
ˈ ⏑ . . . . . .

Σχήσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον
Τεῖχος.

4ϛ΄.

– ˈ ⏑ – – ˈ ⏑ . . . . . .

Πιστὸν δ΄ ἀπίστοις οὐδέν.

ϟζ'.

. . . . . [–́ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ [⏑ ⏓]

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος,
Ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς·
Κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν . .

ϟη'.

[–́ ⏑ ⏑ –] ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ [– ⏓]
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ [–] . . . . .

. . . . Ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν . .
Τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
Αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·

ϟθ'.

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

Περὶ τῶν δελφίνων.

ρ'.

– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν
Ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

ρα'.

Ἔνθα ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων λεόντων τε.

ρβ'.

Ἰάχει βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

ργ'.

. . . . ⏑ ˈ ⏑ – – ˈ ⏑ –
⏑ ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – . . . .
. . . . Μελισσοτεύκτων κηρίων
Ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

ρδ'.

. . . . . – – ˈ ⏑ – –
Μὴ σιγᾷ βρεχέσθω.

ρε'.

ˈ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ξεινοδόκησέ τε δαίμων.

ρς'.

Ποτίκολλον ἅτε ξύλον ξύλῳ.

ρζ'.

Ὑψικέρατα πέτραν.

NOTES.

NOTES ON PINDAR.

FIRST OLYMPIC ODE.

ΚΕΛΗΤΙ.] i. e. *νικήσαντι κέλητι, conqueror in the race of single horses.* A similar ellipsis occurs in the title of many of the other Odes.

2. Μιγάνορος.] i. e. *τοῦ τοὺς ἄνδρας μιγίστους ποιοῦντος*, or if we derive *μιγάνωρ* from *μίγας, great,* and *ἠνορέη, strength,* it may be considered as synonymous with *μεγασθενῆ*, Isth. iv. 2.

8. Ἀμφιζάλλιται.] i. e. *ὁ πολυθρύλλητος ὕμνος κοσμεῖται.* One of the Scholiasts considers *ἀμφιζάλλιται* equivalent to *πλέκεται*, in which case, the words may be rendered, *the far-famed hymn is woven.*

10. Κρόνου παῖδ'.] *Saturn's son.* Pindar represents the praise of Jupiter as a fit theme for the poets assembled under the hospitable roof of Hiero, because the games at which Hiero had conquered were celebrated in honour of that god.

18. Πίσας τι καὶ Φερενίκου χάρις.] *Pisa's and Pherenicus' glory. Pisa* is another name for *Olympia :* Ὀλυμπία ἡ πρότερον Πίσα λιγομένη. Steph. Byz.—*Pherenicus* is the name of the victorious horse, of which Bacchylides also makes mention, as we find in the Scholiast: Βακχύλιδης μὲν Φερένικον Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον νικήσαντα.

21. Ἀκίντητον.] *Unspurred :* i. e. *αὐθόρμητον καὶ μὴ δεόμενον κέντρου.* By this the poet indicates the swiftness and ardour of the horse. In like manner Homer, Iliad, xxiii. *v.* 387 : —

——— ἄνευ κέντροιο θέοντες.

29. Δεδαιδαλμένοι.] i. e. *κεκοσμημένοι, adorned.* In illustration of the sentiment contained in this passage, we may quote the following lines of Euripides, Pœniss. *v.* 469 : —

Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
Κ' οὐ ποικίλων δεῖ τἀνδιχ' ἑρμηνευμάτων·

Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
Νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

37. Εὐνομώτατον.] *Most lawful.* Pindar thus characterises the feast of Tantalus, because he dissents from the common tradition.

43. Δευτέρῳ χρόνῳ.] The Scholiast considers this passage as an example of hyperbaton, and supplies πρότερος after Γανυμήδης, thus: τοτὲ Διὸς δεῖπνα μεταλαῖσαι δευτέρῳ χρόνῳ, ἔνθα ἦν καὶ Γανυμήδης πρότερος· because Ganymede was anterior to Pelops. But the genealogy of Ganymede is variously stated; some representing him as the son of Tros, others as the son of Ilus or Assaracus, and grandson of Tros. According to Cicero (Tusc. I. 26), he was son of Laomedon, and consequently grandson of Ilus.

60. Μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον.] By the *fourth torment* is here meant, fear of the impending rock; the other three being hunger, thirst, and standing constantly erect.

70. Πισάτα.] i. e. τῆς Πίσης βασιλεύοντος, *Pisa's king.*

79. Τρεῖς γε καὶ δέκ'.] *Having slain thirteen love-suitors.* Their names are given by the Scholiast, who adds, that Œnomaus had the intention of erecting with their heads a temple to Mars.

81. Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος.] *Great peril seizes not the weak-hearted:* i. e. no man destitute of courage exposes his life to dangers. So Homer, Il. xii. v. 246: —

——— σεῖ δ' οὐ δέος ἔσθ' ἀπολίσθαι·
Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.

90. Αἱμακουρίαις.] *Libations of blood.* For the Scholiast says: καθ' ἑαυτὸν πάντες οἱ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Ἴφηβοι ἐν τῷ τοῦ Πέλοπος τάφῳ ταῖς μάστιξι ξαινόμενοι, ὥστε τινὰ σπονδὴν τὸ αὐτῶν αἷμα τούτῳ παρεῖχον.

111. Κρόνιον.] *Hill of Cronus.* Near it were celebrated the Olympic Games.

SECOND OLYMPIC ODE.

15. Τῶν δὲ πεπραγμένων.] *Of deeds once done, &c.* The poet has here in view the past toils of Theron and his ancestors.

37. Παλιντράκτιλον.] i. e. εἰς τοὐναντίον τετραμμένον, ἀντιστραμμένον, ἐναντίον, *adverse.*

38. Μόριμος.] i. e. ὁ κατὰ μοῖραν αὐτῷ γενόμενος, *ill-fated.*

45. Θάλος ἀρωγόν.] Polynices, when expelled from Thebes by his brother Eteocles, came to Argos, where he married Argeia, one of Adrastus' daughters; Tydeus, having fled from Ætolia, married the other. When Polynices and Tydeus marched against Thebes, they left behind them two sons of a tender age, Thersander and Diomedes, who, along with the other Epigoni, afterwards avenged the death of their fathers by the conquest of Thebes. Thersander is designated a *scion helpful to the house*, because, after the son of Adrastus fell in battle, none but his daughters' sons remained to protect the family. After the destruction of Thebes, Thersander joined the expedition against Troy, and on the first landing of the army in Mysia, was killed by Telephus.

49. Ὁμόκλαρον.] *Of an equal lot, compeer in glory.* The words of the Scholiast are: ὁμόκληρον δὲ τὸν ἀδελφόν φησιν, ἢ διὰ τὸ τοῦ αὐτοῦ κλήρου καὶ φύσεως μετέχειν, ἢ ὅτι Ἰσθμια καὶ Πύθια ὁμοίως ἐνίκησε, διὰ τοὺς δύο στεφάνους μετασχὼν καὶ τῆς αὐτῆς δόξης.

57. Ἀπάλαμνοι.] i. e. ἀδιόρθωτοι, ἀπαιδαγώγητοι, πρὸς ἃς οὐκ ἔστι μηχανήσασθαί τι, *perverse souls, rebellious spirits.*

63. Δίκονται.] The MSS. have δίρκονται, which is inconsistent with the metre. The Grammarians substituted νίμονται, probably from *v.* 66. It is also possible that νίμονται may have been originally a mere gloss on the reading which we have adopted, and which we consider undoubtedly the true one. Böckh reads δράκησαν· Hermann, δίδορκαν.

74. Ὅρμοισι.] The Scholiast observes that there is here a change of case for χερσὶν ἀναπλέκουσιν ὅρμους καὶ στεφάνους.

82. Ἀστραβῆ.] i. e. ἄστρεπτον καὶ ἀμεταπίπτον, οὐκ εἰσδιδόντα εἰς φυγὴν τὰ νῶτα, *undaunted, unshaken.*

— Κύκνου.] *Cycnus* was a son of Neptune. He came with a fleet to the assistance of the Trojans, and having attempted to oppose the landing of the Greeks, was slain by Achilles.

83. Ἀοῦς τι παῖδ'.] *Aurora's son*, i. e. Memnon, who, after the death of Hector, came to the aid of the Trojans, and fell by the hand of Achilles.

THIRD OLYMPIC ODE.

ΘΕΟΞΕ'ΝΙΑ.] Hercules is said to have entrusted to the Dioscuri the care and direction of the Olympic Games which he had instituted.

In addition to these, they founded another festival, which, in honour of the gods who had visited them at one of their entertainments, was called Θεοξένια. Whilst Theron was occupied in celebrating the *Theoxenia*, it was announced to him that his horses had vanquished at Olympia. The poet therefore appropriately begins by invoking the Dioscuri.

12. Αἰτωλός.] The Ætolians had ruled in Elis since the return of the Heraclidæ to Peloponnesus, and were the judges of the games. They decided the victory, and placed the olive crown on the head of the victor, in conformity with the rules ordained by Hercules.

19. Διχόμηνις.] *Month-dividing.* The *moon* is so called because δίχα κόπτει τὸν μῆνα· synonymous with πανσέληνος, *the full moon.*

29. Ταϋγέτα.] *Taygeta* was daughter of Atlas, and to express her gratitude to Diana for having enabled her to avoid the amorous pursuits of Jupiter, she consecrated to that goddess the doe of which mention is here made.

30. Ὀρθωσίᾳ.] Diana received this name either from a mountain in Arcadia called Ὄρθιον or Ὀρθώσιον, where she was worshipped; or because, presiding over lying-in women, ὀρθοῖ τὰς γυναῖκας καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἄγει.

38. Ἐμμενίδαις.] *Emmenidæ* was the name of Theron's race in Sicily. It is easy to perceive that the poet here attributes the victory of Theron to the favour of the Dioscuri, as a reward for the devotion with which they were worshipped by his family. The victory-giver at Olympia, was, indeed, strictly speaking, Jupiter; but other gods also conferred it, or rather, by their intercession, procured it from Jupiter for their faithful worshippers.

42. Εἰ δ' ἀριστεύει.] Nearly the same ideas are expressed in Ol. I. str. 1.

FOURTH OLYMPIC ODE.

5. Ποτὶ γλυκεῖαν.] *At the sweet tidings.* From these words we may conclude that this brief Ode to his friend of Camarina was composed by the poet, at Olympia, immediately after the victory.

7. Ἦτον ἀνεμόεσσαν.] *Windy* or *stormy burden.* τὸν πεσεμὸν τὸν ἐπιπολὺ τοῦ ἀέρος ἐπηρμένον καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων κατασπώμενον Schol.

21. Ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.] *Freed from the jeers.* Whilst Hypsipyle was celebrating funeral games in honour of her father Thoas, the Argonauts arrived at the island of Lemnos. Erginus son of Clymenus, one of their number, who was prematurely gray-haired, on proposing to contend in the race with the sons of Boreas, was laughed at by the Lemnian women, as attempting what was unsuitable to his age and strength. Nevertheless, he gained the prize; whence it may be inferred, that Psaumis also was gray-haired at the time of his victory.

FIFTH OLYMPIC ODE.

2. Ὠκεανοῦ θύγατρες.] The poet means Camarina, the nymph of the lake from which the town took its name. By a usual figure of speech, she is called *daughter of ocean.*

5. Βωμοὺς ἐξ διδόμους.] *The six twin altars.* These altars were dedicated by Hercules, to Jupiter and Neptune, Juno and Minerva, Mercury and Apollo, the Graces and Bacchus, Diana and Alpheus, Saturn and Rhea.

8. Νέοικον ἕδραν.] *Newly inhabited site.* Camarina was originally founded in the 45th Olympiad, was destroyed by the Syracusans in the 57th, and rebuilt about sixty years afterwards by Hippocrates, king of Gela, as may be inferred from Herodotus, vii. 154. A short time elapsed before it was once more destroyed by Gelo, who compelled the inhabitants to remove to Syracuse; Herod. vii. 156. In the fourth year of the 79th Olympiad, and consequently not long before Theron's victory, Camarina was rebuilt for the third time by the inhabitants of Gela. It is therefore here properly termed by the poet νέοικος ἕδρα.

10. Πολιάοχε Παλλάς.] *Pallas guardian of the city.* Minerva was goddess of Camarina, and much honoured by the inhabitants, who erected to her a magnificent temple.

11. Ὄαναν.] *Oanus* and *Hipparis*, which are mentioned along with the *native lake*, i. e. Camarina, were rivers which flowed from the mountains behind the town, and poured themselves into the sea at a short distance from each other.

16. Εὖ δ' οἱ ἴχνεσις.] The common reading is εὖ δὲ ἴχνεσις, which, as it presents a disagreeable hiatus, has been altered in various ways:

Heyne proposes σὺ δέ γ' ἴχοντις· Böckh σὺ δὲ ἴχοντις· Hermann ἠὺ δ' ἴχοντις· Thiersch σὺ δὲ πεδόντις. I must confess that I am not much satisfied with any of these corrections; though, if I were to choose among them, I would prefer that of Heyne. I have no doubt, however, that the true reading is that which I have given, εὖ δ' οἱ ἴχοντις being used for οἱ δ' εὐτυχήσαντες, or, in the words of the Scholiast, οἱ γοῦν εὐδαιμονήσαντες καὶ καλῶς διάξαντες κατὰ τὸν βίον ἤδη που καὶ σοφοὶ καὶ λόγιοι ἴδοξαν εἶναι παρὰ τοῖς πολίταις.

18. Ἰδαῖόν τε.] *The hallowed Idæan cave.* The cave of mount Ida in Crete, where Jupiter was said to have been educated by the Corybantes.

SIXTH OLYMPIC ODE.

Ἀγησίᾳ.] *Agesias* traced his origin to Iamus, the son of Apollo and Evadne, and as the Iamidæ were renowned for their prophetical powers, ample scope is furnished to the poet for enlarging on the origin and deeds of his family.

22. Φίντις.] *Phintis*, the charioteer's name. One of the Scholiasts considers φίντις a Dorism for φίλτις, i. e. φίλτατε· and supposes the poet here, as in many other places, to apostrophise his own genius.

23. Κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ.] *In the pure path.* τῇ ἰδᾷ δὲ τῇ καθαρᾷ, τῇ μὴ ἐχούσῃ ἐπίληψιν ἢ ψεῦδος, ἀλλὰ ἀλήθειαν. Schol.

28. Πιτάνην.] *Pitana*, daughter of Eurotas, female ancestor of the Iamidæ. To Neptune she bore Evadne, who, at her birth, was secretly sent into Arcadia, where she was brought up by Æpytus, son of Elatus, king of Phæsana, and by Apollo became mother of Iamus.

60. Λαοτρόφον.] Λαοτρόφος, ὁ λαὸν τρέφων· λαότροφος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ ὑπὸ λαοῦ τρεφόμενος. Schol. We may embrace the opportunity furnished by the two readings λαοτρόφον and λαότροφον, in the present passage, to point out a few examples of words which vary their signification according to the place of the accent, in order, in some measure, to satisfy the reader of the importance of the subject. Thus we find in Aristoph. Vesp. *v.* 40, a play on the words δῆμον and δημόν· and on the difference between ἀγχόνη and ἀγχονή, the Scholiast on Aristoph. Acharn. *v.* 125, remarks, ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος, ἐν τῷ τόνῳ, ὀξυτόνως μὲν γὰρ τὸ εἶδος τοῦ πάθους· βαρυτόνως δὲ τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος. So we find elsewhere with different mean-

ings, ὠκυτόκος and ὠκύτοκος, — λαιμητόμος and λαιμήτομος, — θερμὸς and θέρμος, — βροτὸς and βρότος, — ἄμητος and ἀμητὸς, — νόμος and νομὸς, — βίος and βιὸς, — θολὸς and θόλος, — πονηρῶς and πονήρως, — θεοτόκος and θεότοκος, — μύριοι and μυρίοι, — θυμὸς and θύμος, — πρωτοτόκος and πρωτότοκος, — ἀραῖος and ἀραιὸς, — ἀγρόνομος and ἀγρονόμος, — μάκων and μακὼν, — ἀσφόδελος and ἀσφοδελὸς, — εἶμι and εἰμὶ, — αἶνος and αἰνὸς, — σφηκία and σφηκιὰ, — ὀῤῥὸς and ὄῤῥος, — γαῦλος and γαυλὸς, — βυσσὸς and βύσσος, — ὅμως and ὁμῶς, — λαρὸς and λάρος. — See also Schol. on Lycoph. Cass. v. 161, γαμβροκτόνον ῥαίσοντα, and v. 187, Ἑλλάδος καρατόμον. We may conclude our examples with the following fragment of Menander:—

Πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων, νὴ Δία,
Μᾶλλον δ' ἑταιρῶν· ταὐτὰ δ' ὄντα γράμματα
Τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ.

61. Ἀρτιεπής.] i. e. ἡ ἄρτια καὶ ἀληθῆ λέγουσα, *veracious.*

62. Μετάλλασέν τέ μιν.] *And addressed him.* ἰδίως κέχρηται τῇ λέξει· μεταλλῆσαι γάρ ἐστι τὸ ζητῆσαι ἀπὸ τῶν μετάλλων, νῦν δὲ ἐπ' οὐδενὸς τοιούτου τέταχεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξατο καὶ προσεῖπεν αὐτὸν καὶ οἱονεὶ ἐφιλοφρονήσατο. Schol.—Thiersch, however, thinks that we ought perhaps to read μετάλλασσεν, in the sense of μετῴκισεν αὐτὸν, and his translation is *und entrückt ihn jenem Sitz.* Ahlwardt has μετάλλαξεν, and observes, μεταλλάσσω *est commuto, verba cum aliquo commuto, respondeo.*

68. Θάλος Ἀλκαϊδᾶν.] *Scion of the Alcidæ.* Alcæus was the grandfather of Hercules, being the father of Amphitryon.

69. Πλειστόμβροτον.] i. e. παρ' ἣν πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἀθροίζονται, *thronged feast.*

70. Χρηστήριον.] *Prophetic fane.* From this we may infer that Iamus received instantly the gift of divination by augury; and that, when the Olympic games were founded by Hercules, he was endowed with the power of prophesying by means of sacrifices. We are informed by the Scholiast, that the Iamidæ were wont to cast the skins of the victims into the fire, or to tear them, and after examining the rent, to foretel the favourable or unfavourable result of the enterprise on which they were consulted.

77. Ὄρος γ'.] The common reading is ὄρος, which I consider so far correct, and which is also supported by the Scholiast, who thus explains

the passage: *οἱ οἰκοῦντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους τῆς Κυλλήνης.* We find also in Homer, Il. ii. *v.* 603,

Οἳ ῎Ιχον ᾽Αρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ.

For the sake of the metre some read *ὄρους*, which is found in several MSS., but I think it much better to retain *ὄρος*, and simply to add *γ'*, which removes every objection.

84. *Στυμφαλίς.*] *῞Ηγουν ᾽Αρκαδική. Στύμφαλος γὰρ πόλις ᾽Αρκαδίας.* Schol.

— *Μετόπα.*] Pindar being a Theban, calls *Metope* his *grandmother*, because the nymph Thebe, from whom the city was named, was daughter of Metope and Asopus a river of Bœotia. Metope was daughter of Ladon, a river in Arcadia.

88. *Αἰνία.*] *Æneas*, according to the Scholiast, was the *χορεδιδάσκαλος*, whom Pindar, on account of the weakness of his own voice, was obliged to employ to recite his Odes.

91. *Σκυτάλα.*] *Staff.* When the Lacedæmonians sent a general on a distant expedition, they were wont to provide him with a cylindrical staff, the counterpart of which they kept themselves. If they wished to transmit any orders to him, they wrapt a leather thong, in a spiral form, round the staff they had in their own possession, and thereon wrote the despatch. When unrolled, the letters and words were so broken, that it was impossible to decypher their meaning; but when received by the general, and wrapt round his own corresponding staff, the words became again legible. This manner of corresponding was not peculiar to the Lacedæmonians. Pindar, by calling Æneas *σκυτάλη Μουσῶν*, thereby intimates that he was the herald of their words to others.

99. *Οἴκοθεν οἴκαδ'.*] *From home to home*, i. e. from Stymphalus (being by his mother an Arcadian) to Syracuse.

102. *Τῶνδ' ἐκείνων τι.*] *῾Ο Θεὸς εἴθε παρίχοι τὴν μοῖραν τούτων, ἤγουν τῶν ᾽Αρκάδων, ἐκείνων τι, ἤγουν τῶν Συρακουσίων, πλυτὴν, τουτέστιν ἐπὶ πολλὰς ἀκοὰς ἐρχομένην μετὰ δόξης.* Schol.

SEVENTH OLYMPIC ODE.

12. *῎Εντεσιν αὐλῶν.*] Periphrastically for *αὐλοῖς*. The word *ἔντεα*, observes the Scholiast, is here used *παρὰ τὸ ἐντὸς ἔχειν τὴν φωνήν.*

13. Ὑπ' ἀμφοτέρων.] For the use of ὑπὸ instead of μετὰ, see my note on Herod. i. 17.

19. Ἐμβόλῳ.] The coast of Asia Minor, opposite to Rhodes, runs into a point, which, on account of its form, was first named ἔμβολος, and afterwards τριπόρης. Rhodes is here called τρίπολις νῆσος, *the isle of three cities*, with reference to its division into the territories of Lindus, Ialysus, and Camirus, which division Homer also mentions, Il. ii. v. 655 :—

Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεσσαν Κάμειρον.

20. Τλαπολέμου.] Tlepolemus was grandson of Jupiter, being son of Hercules and Astydameia, daughter of Amyntor, who also traced his genealogy to Jupiter.

27. Ἀλκμήνας.] *Alcmena* was the daughter of Electryon, by his wife Lysidice, sister or daughter of Pelops: *Licymnius* was a son of the same Electryon, by his mistress *Midea* a native of Phrygia.

33. Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς.] *From Lerna's shore.* τουτέστιν ἀπὸ τοῦ Ἄργους. ἡ γὰρ Λέρνη κατὰ μέν τινας κρήνη, κατὰ δέ τινας λοχμώδεις χωρίον, ἐν ᾧ μυθεύουσι καὶ τὴν ὕδραν καταδιδυκέναι· φασὶ καὶ τὴν ἄδυσσον κρήνην αὐτόθι εἶναι. ἔστιν δὲ καὶ πόλις φασίν. Schol.

52. Ἔργα δέ.] The Scholiast observes that the Rhodians were such excellent sculptors, that they made statues which appeared to live and move, and that they bound them by the feet as if they were afraid lest they should escape.

81. Ἐστεφανώσατο.] Here follows an enumeration of the games in which Diagoras had been conqueror. In Rhodes, the Tlepolemeia, where the prize was a garland of poplar: the Isthmian and Nemean games, the prizes being, for the former, a wreath of pine, for the latter, a chaplet of wild parsley. In Attica, the games were, the Panathenæa, the Heracleia, the Eleusinia, and the Panhellenia: at Argos, the Heræa or Hecatombæa; the prize, a brass buckler and wreath of myrtle; hence Pindar says, *the brass at Argos has known* Tlepolemus. In Arcadia, the principal games were the Lycæa, consecrated to Lycæan Jupiter, in which the prize was a brazen vase: at Thebes, the Iolaeia or Heracleia, the prize being a brass tripod. There were other games celebrated in the different Bœotian towns, as the Erotia at Thespiæ, the Eleutheria at Platææ, the Trophonia at Lebadeia, and the Amphiaraia at Oropus; at Pellene in Achaia, the Theoxenia and Hermæa,

in which the prize was a mantle; in Ægina, the Æaceia, of which the prize was a goblet. In Megara, it was the custom to inscribe the conqueror's name on a pillar; it is therefore said of Diagoras, that *in Megara no other name than his does the stone pillar bear.*

87. Ἀταβυρίου.] *Atabyrion*, a mountain in Rhodes, upon which there was a temple of Jupiter.

93. Καλλιάναξος.] *Calliánax* was an illustrious ancestor of Diagoras. *Eratidæ* was the name of a tribe in Rhodes, so called from one of Diagoras' ancestors.

EIGHTH OLYMPIC ODE.

16. Ζηνὶ γενεθλίῳ.] i. e. τῷ τῆς γενέσεως αἰτίῳ, or τῷ ἱφέρῳ τῆς γενέσεως. Pindar says that *fortune gave them to natal Jove by lot*; or, in other words, that they were born under the influence of the constellation of Jupiter, because, by the particular favour of that god, both brothers had conquered while young, the one at Olympia, the other at Nemea.

20. Δολιχήρεισμον.] i. e. τὴν μακρᾶις κώπαις χρωμένην, τουτέστι τὴν ναυτικήν, *using long oars, skilled in naval affairs.*

23. Ὅ τι γὰρ πολύ.] The poet here alludes to the various concerns which are usually settled among natives of different countries at a great emporium, such as Ægina was.

30. Ἐξ Αἰακοῦ.] *After Æacus.* Phocus was the son of Æacus and the Nereid Psamathe. He was slain by Peleus and Telamon, who thereupon fled; the former to Phthia in Thessaly, the latter to Salamis. After the death of Æacus, Ægina remained without a king. In the mean time, Triacon having collected a number of Argives, came and established himself in that island. The Argives being of the Doric race, we are here told that the island was governed after Æacus by a Dorian people.

32. Στέφανον.] Metaphorically for τεῖχος, περίβολος, περιτείχισμα, *wall, rampart.*

33. Ποσειδάνιον.] Neptune and Apollo had received Jove's commands to build a wall round Ilium; but as it was *destined* that the city should fall a prey to the flames, in order not to compromise the dignity of their divine nature, they took along with them Æacus, that

the town might become pregnable through the part built by human hands.

37. Γλαυκοί.] Here used for φοβερόφθαλμοι, φοβεροί.

45. Ἅμα πρώτοις.] i. e. ἅμα τοῖς πρώτοις σοῖς ἀπογόνοις ἀρχὴν λήψεται τοῦ ἁλίσκεσθαι, καὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ τετάρτοις ἁλώσεται. By the first generation, he evidently means Peleus and Telamon, who assisted Hercules in punishing the fraudulent ingratitude of Laomedon: by the fourth, Neoptolemus, also called Pyrrhus, great-grandson of Æacus, who must thus be reckoned the first in the series.

66. Τριακοστάν.] *Having gained the thirtieth victory.* We are not to understand that Alcimedon had himself won thirty victories, but that he was the thirtieth of those trained by Milesias, who had gained the victory, and thus conferred honour on their master.

75. Βλεψιάδαις.] The *Blepsiadæ* were a tribe in Ægina, so called from Blepsiades, one of Alcimedon's ancestors.

81. Ἰφίων.] The Scholiast says that, according to some, *Iphion* was the father, and *Callimachus* the uncle of Alcimedon, both of whom are supposed to be dead at the time of this victory. Alcimedon's grandfather was yet living, as we find, *v.* 70.

NINTH OLYMPIC ODE.

1. Ἀρχιλόχου.] It is not clear whether the Archilochus here mentioned was the renowned lyric poet, or another of the same name; but it appears from the Scholiast, that, whoever he was, he had written a hymn to Hercules, the first words of which, Ὦ Καλλίνικε χαῖρε, were shouted three times before each victor at the games.

12. Πυθέαδ'.] *To Pytho* also ought the shaft to go; Pytho also ought to be sung, because there Epharmostus had conquered at the thirtieth celebration of the Pythian games.

30. Ἡρακλέης.] *Hercules* having slain a certain Trachinian, came to Pylos, by order of Apollo, to be purified by Neleus. On Neleus refusing this favour, the hero waged war on him and his father Neptune, who came to his assistance. Hercules having on a certain occasion gone to consult the oracle of Delphi, the Pythoness answered that Apollo was absent, and that therefore she could give no reply; whereupon the hero seized the divining tripod, and attacked the god himself. Pluto was encountered by Hercules when he attempted to

hinder him from bringing away Cerberus from the infernal regions, in obedience to the command of Eurystheus.

41. Πρωτογενείας.] *Protogeneia's town*, that is, Opus in Locris, which derived its name from Opus, son of Jupiter and Protogeneia.

42. Αἴσᾳ.] i. e. τῇ προστάξει, τῇ βουλῇ, *behest, command.*

46. Λαοί.] The poet here alludes to the etymology of the word λαὸς, *people*, as coming from λᾶς, *stone*, in allusion to the means by which Deucalion and Pyrrha were said to have peopled the world after the deluge.

47. Οἶμον.] Instead of οἶμον, some read οὖρον, because Pindar elsewhere uses the expression οὖρον ὕμνων· but I consider this correction quite out of place. Moreover, I am of opinion that the words οἶμον, αἴνει, οἶνον, ὕμνων, are here purposely introduced, and that they form a sort of paronomasia, such as the ancient poets, and especially the father of poetry, frequently use, but of which the beauty and force must be in a great measure lost to those who have departed from the true pronunciation of the language still retained by the Greeks. We find for instance in Hom. Il. i. *v.* 274. πίθεσθε, ἐπεὶ πείθεσθαι. 406. ὑπέδδεισαν, οὐδέ τ' ἔδησαν. 433. ἱστία στείλαντο. ii. *v.* 33. σὺ σῇσιν. 153. ἵκεν οἴκαδε. 353. ἐναίσιμα σήματα. 707. ἄρα ἀρείων ἥρως ἀρήϊος. 844. Πείροος ἥρως. iii. *v.* 74. ναίοιτε· νείσθων. 224. εἶδος ἰδόντες. 406. ἦσο ἰοῦσα. iv. *v.* 23. ᾔρει. Ἥρῃ. 40. κεν καί. 48. ἐδεύετο δαιτός. 63. σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί. 141. μιήνῃ Μηονίς. 146. μιάνθην αἵματι μηροί. 381. παραίσια σήματα. v. *v.* 436. κατακτάμεναι μενεαίνων. 684. Πριαμίδη, μὴ δή με. 724. τῶν ἤτοι ἴτυς ἄφθιτος. vi. *v.* 100. ἔμμεναι. μαίνεται, μένος. vii. *v.* 82. συλήσας οἴσω. x. *v.* 416. εἴρεαι, ἥρως. xvi. *v.* 780. ὑπὲρ αἶσαν ἦσαν. xvii. *v.* 41. δηρὸν ἀπείρητος πόνος, οὐδέ τ' ἀδήριτος. Odyss. xiv. *v.* 140. εἴ κεν ἵκωμαι οἶκον. xvi. *v.* 470. δέ τοι τόγε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον. ἤδη, ἰδόμην. xvii. *v.* 181. σύας σιάλους. 265. ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ'. xviii. *v.* 56. ἐπ' Ἴρῳ ἦρα. 333. ἀλύεις, ἀλήτην. xix. *v.* 536. κατὰ οἶκον ἐείκοσι. xxiii. *v.* 7. καὶ οἶκον ἱκάνεται. xxiv. *v.* 407. ἤδη οἶδε. 465. Εὐπείθει πείθοντ'. Eurip. Troad. *v.* 482. ἐγημάμην, ἐγεινάμην. Electr. *v.* 1175. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων. Sophocl. Electr. *v.* 164. τὸν ἀνήνυτον οἶτον. Aristoph. Ran. *v.* 982. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖος. We may add also the following verses of the twenty-ninth Epigram of Callimachus:—

Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
Τόδε σαφῶς, ἠχὼ φησί τις· "Ἄλλος ἔχει."

56. Κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν.] The plural is used here where we should rather have expected the singular κόρης, i. e. *Protogeneia*, and φερτάτου Κρονίδου, i. e. *Jupiter*. Pindar calls Protogeneia Ἰαπετιονίδος φύτλας, because she was descended from Iapetus, through Prometheus and Deucalion.

70. Αἰγίνας.] *Ægina*, daughter of the river Asopus in Bœotia, mother of Æacus, by Jupiter, and of *Menœtius*, by *Actor* the Thessalian. *Patroclus* was the son of Menœtius and Sthenele.

71. Τεύθραντος πεδίον.] i. e. *Mysia*. The Greeks, in their way to Troy, having landed here and treated the country in a hostile manner, Telephus, a descendant of Teuthras, who was then king, and friendly to Priam, attacked them with heroic valour, and obliged them to retire.

84. Λαμπρομάχου.] *Lampromachus* was a relation of Epharmostus.

105. Περαίτεραι.] i. e. πραγτικώτεραι, ἀνυστικώτεραι, εὐοδώτεραι, δι' ἃν τις δύναται περαιοῦσαι, *more expeditious, easy*.

112. Αἰάντιόν γ'.] In many MSS. and editions we find Αἰάντιόν γε δαιτὶ ὅς τ' Ἰλιάδα· but as this is inconsistent with the metre, critics have had recourse to various emendations. Böckh edits Αἰάντιόν τ' ἐν δαῒ δὴ Ἰλιάδα, and Thiersch Αἰάντιόν τ' ἐν δαιτὶ δὴ Οἰλιάδα, with neither of which am I altogether satisfied. Some MSS. want the ὅς, which I am so far from considering as indispensable, that the passage appears to me to be more in conformity with the genius of lyric poetry without it. Omitting ὅς, therefore, I place a high stop after ἀλκὰν, and write τ' Οἰλιάδα, which, I have no doubt, is the true reading. The form Οἰλιάδα, instead of Ἰλιάδα, might very naturally have given rise to ὅς. By retaining τ', we avoid the hiatus.

TENTH OLYMPIC ODE.

ΛΟΚΡΩ͂ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ.] *An Epizephyrian Locrian*; that is, belonging to the colony which the Ozolian Locrians founded in Magna Græcia, near the promontory of Zephyrium, whence they derived their name of Ἐπιζεφύριοι. From the tenor of the poem, it may be inferred that it was written immediately after the victory of Agesidamus at Olympia, with the intention of afterwards composing one of greater length. This small Ode, therefore, must be considered

as a prelude to the one that follows, in the commencement of which, allusion is manifestly made to the promise here given, the fulfilment of which having been delayed, the poet intimates his resolution to make amends by a more elaborate composition. Before Böckh's edition, this Ode was placed after the following.

8. Τὰ μέν.] From the punctuation here introduced, the construction and meaning which I give to the passage will be readily perceived: *ἴσθι νῦν, ὦ καὶ Ἀρχιστράτου, ἃ ἡ ἡμιτέρα γλῶσσα ποιμανεῖ*, — and what are these? — *κιλαδήσω ἐπὶ στιφάνῳ χρυσίας ἐλαίας κόσμον ἡδυμελῆ ἴνικα συγμαχίας*. The reader will observe that I take *ποιμαίνειν ἰθίλει* in a future sense, an idiom which I have illustrated at considerable length, Herod. vii. 104. The poet therefore promises to celebrate the victory of Agesidamus more fully at some future time. In conformity with this view, the passage may be rendered as follows: *know* even *now, Agesidamus, son of Archestratus, what my tongue will celebrate (and only by god's favour does a man distinguish himself by genius), that I will sing*, &c. The words included within parentheses are to be understood as referring to Pindar himself.

ELEVENTH OLYMPIC ODE.

9. Ἐπιμομφάν.] This word is to be taken with *ἀνδρῶν*. Good MSS. have *ἐπιμομφὰν τόκος ὀνατῶν*, whence Hermann is induced to read *τόκος ὀνάτωρ*, which I do not much approve.

15. Κύκνεια.] Cycnus, son of Mars, inhabited a strait in Thessaly, where he slew all who passed, in order to erect a temple to his father with their skulls. Hercules having come that way, was attacked, and a conflict having ensued, in which Mars assisted his son, was put to flight; but having afterwards found Cycnus alone, he overcame and slew him. By this allusion, Pindar consoles Agesidamus for being worsted at the beginning of the contest, till he received fresh strength and spirits from the encouragements of Ilas, his *ἀλείπτης*, *anointer*, that is, his instructor in gymnastics, to whom the poet exhorts him to be thankful, as Patroclus was to Achilles, by means of whose arms and exhortations he had been victorious over the Trojans.

27. Κτίατον.] *Cteatus* and *Eurytus* were sons of Neptune and

Molione, and allies of Augeas, when Hercules waged war against him for refusing to give the stipulated reward for clearing the Augean stalls. Augeas being deprived of their assistance was easily conquered.

33. "Ημενον.] i. e. *καθήμενον ἐν ταῖς κοιλάσι τῆς* Ἠλιδος. Heyne suspects that we ought to read *ἄμενοι*, which he refers to Μολίονες. Thiersch corrects *ἠμένω*, which, if the text required emendation, we should perhaps be inclined to prefer.

45. Ἄλτιν.] Pausanias, B. v. c. 10, respecting this word, says: *τὸ δὲ ἄλσος τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς, παρακτισάντες τὸ ὄνομα,* Ἄλτιν *ἐκ παλαιοῦ καλοῦσι· καὶ δὴ καὶ Πινδάρῳ ποιήσαντι ἐς ἄνδρα* Ὀλυμπιονίκην *ἔσμα,* Ἄλτις *ἐκωνόμασται τὸ χωρίον.*

64. Εἰδὺν τόνον.] The common reading, *εὐθύτονον*, being at variance with the metre, different corrections have been proposed by the critics. Schmid, followed by Thiersch, reads *εὐθυδρόμον*. Hermann, *σταδίου ... εὐθὺν πόνον*, which Böckh highly approves and adopts. Others have *σταδίου ... εὐθὺν τόνον*. I am convinced, however, that the true reading is *εὐθὺν τόνον*, of which *εὐθύτονον* is a corruption, and probably at first nothing but a marginal gloss. By adopting *εὐθὺν τόνον*, there is no necessity, in my opinion, for substituting *σταδίου* for *στάδιον*, as the accusative appears to me even preferable here. I take the sense of the passage to be: *ἠρίστευσε τὸ στάδιον ὅπῃ στάδιόν ἐστιν εὐθὺς τόνος, i. e. ὅπῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς μῆκος τέτασται.*

70. Ὠλιῤῥόδου.] For ὁ Ἀλιῤῥόδου. I prefer this to Böckh's reading, *ὠλιοῤῥόδιον*. Others have *σᾶμ' Ἀλιῤῥοδίου*, which is found in some MSS., and which the Scholiast considers a periphrasis for ὁ Ἀλιῤῥόδιος, remarking, *τινὲς σῆμα Ἀλιῤῥοδίου κατὰ περίφρασιν ἤκουσαν, οἱονεὶ τὸ σημεῖον καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἀλιῤῥοδίου.*

93. Κενεὰ πονέσαις.] i. e. *ματαίως μοχθήσας, μάταια κοπιάσας, having laboured, or toiled in vain.*

TWELFTH OLYMPIC ODE.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ.] *Ergoteles* was son of Philanor, and born at Cnossus in the island of Crete. Being driven by civil war from his native place, he chose Himera in Sicily for his new country, where he became a citizen. This same Ergoteles is also mentioned by Pausanias, B. vi. c. 4.

9. Τετύφλωνται φραδαί.] i. e. ἀπρεόρατοί εἰσιν αἱ γνώσεις καὶ ἀφανεῖς αἱ ἀποβάσεις. Schol.

19. Βαστάζεις.] i. e. ὑψοῖς, μεγαλύνεις, *thou dost exalt the warm baths of the Nymphs.* Himera was renowned for its warm baths, to which Ergoteles gave lustre by his victory.

THIRTEENTH OLYMPIC ODE.

3. Γνώσομαι.] i. e. εἰς γνῶσιν ἄξω, γνώριμον ποιήσω, ὑμνήσω, *I will make known, I will celebrate.*

7. Ὁμότροφος.] I prefer ὁμότροφος, which is found in the Scholiast, to the common reading ὁμότροπος, the former appearing to me to yield a more appropriate meaning. *Themis* is also mentioned as the mother of *Eunomia, Justice,* and *Peace,* in Hesiod, Theog. *v.* 899 :—

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν.

13. Ἄμαχον.] i. e. ἀμήχανον καὶ ἀδύνατον ἀποκρύψαι τὸ ἔμφυτον ἦθος, *it is impossible to conceal inborn nature.*

14. Παῖδες Ἀλάτα.] *Sons of Aletes.* The Corinthians are thus designated from Aletes, a descendant of Hercules, who reigned over Corinth.

34. Ἀντιξοεῖ.] i. e. ἀντίκειται, ἐναντιοῦται, *disagree, withstand.*

41. Πτοιοδώρῳ.] *Ptœodorus* was father of Thessalus, and consequently grandfather of Xenophon: *Terpsias* here mentioned, was brother of Ptœodorus, and father of *Eritimus.*

49. Δ', ἅτ' ἴδιος.] The common reading is δὲ ἴδιος. Heyne conjectured γὰρ ἴδιος, in order to avoid the hiatus; which emendation Böckh has introduced into his text. Ahlwardt has δὴ ἴδιος, from the Scholiast. It is remarkable that no one has hitherto perceived that we ought to read δ', ἅτ' ἴδιος, which, while it affords an unexceptionable meaning, has also the support of the Scholiast, who says, ἐγὼ δὲ ὡς ἴδιος καὶ οὐκ ἀλλότριος ὢν ἐν τῇ κοινότητι ὑμῶν παραγενόμενος.

58. Τοὶ μέν.] There were Corinthians on both sides; on that of the Greeks, those who followed Agamemnon, as we find, Il. ii. *v.* 570, among whom was Euchenor, son of Polyides, Il. xiii. *v.* 663; on that of the Trojans, the Lycian Glaucus, son of Hippolochus, and grand-

son of Bellerophon, whose journey from Corinth to Lycia is well known from the celebrated episode in the Iliad, vi. *v.* 119.

91. Διασωτάσομαι.] The form διασωτάσομαι, instead of διασιωτάσομαι, is worthy of observation. It occurs also, Isth. i. *v.* 63, and is preserved in the modern Greek, in which σώνω is used for σιώπα, and σωπαίνω for σωπάω.

92. Ἀρχαῖαι.] Thiersch proposes to read ἀργιναί, and translates accordingly: *Zeus' glanzhelle krippen.* This conjecture I should consider very ingenious, if the text really required emendation, but here I do not think that there is any call for it; *Jupiter's ancient stalls* appears to me even more poetical and Pindaric than *Jupiter's bright stalls.*

97. Ὀλιγαθίδαισιν.] *Oligæthidæ* was the name of the family to which Xenophon belonged, so called from a certain Oligæthus.

107. Ὅσα τ' Ἀρκάσιν ἴσσα.] Commonly ἴσα τε Ἀρκάδ' ἀνάσσων, which, in the first place, is objectionable on account of the elision in the dative plural after a simple Σ, and secondly, because ἀνάσσων ἄναξ is certainly not Pindaric. Böckh, adopting Hermann's emendation, has ἴσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων, and translates, *surgens ara illa Arcadica Jovis Lycæi.* One may say, πηγὴ, or δίνδειν ἀναΐσσει, *starts* or *springs up*; but I do not think that this verb can properly be applied to an altar. Ἀρκάσιν is found in the best MSS., but as, when joined with ἀνάσσων, it violates the metre, Ἀρκάδ' has generally been preferred. One MS. has ἴσα ἰν Ἀρκάσιν ἴσσον, whence we infer that the true reading is that given in the text. The repetition of ἴσα I consider an elegance, which gives a peculiar emphasis to the passage.

FOURTEENTH OLYMPIC ODE.

4. Μινυᾶν.] For Ὀρχομενίων. So called from Minyas the Thessalian, the first ruler of Orchomenos, son of Neptune and Callirhoë, daughter of Oceanus. Ὀρχομενὸς is also, a little further on, styled Μινυία. It is perhaps unnecessary to observe that there were two places named Orchomenos; the one here mentioned in Bœotia, near the river Cephisus; and another in Arcadia.

15. Ἑπτάκοος γίνεν.] We are strongly inclined to consider this as

the true reading, which, with Böckh, we prefer to ἱππάκοοι νῦν, or to the proposed emendations, ἱππάκοοι ταυῦν, and ἱππάκοοί γε νῦν.

21. Ἐλβί γ'.] With the best and greatest number of MSS., I read ἰλβί, which I consider unexceptionable, and certainly preferable to ἴθι. The Scholiast has παραγιτνοῦ, which is merely a synonymous word for ἰλβί. I have, however, added γ' after ἰλβί, which receives some support from a MS., where, after ἰλβί, an ἤ is found, which might naturally have been substituted by the copyists for γ'.

FIRST PYTHIAN ODE.

ΑΙΤΝΑΙΩ.] Hiero having taken Catana and Naxos, transplanted the inhabitants to Leontini, and bringing settlers from Peloponnesus and Syracuse (Diod. Sic. xi. 49.) to Catana, called it Ætna, from the mountain of that name near it. In reference to this, he is here styled Αἰτναῖος.

2. Σύνδικον.] *Fitted for, well suited to,* or perhaps rather, *entitled to be in the company of Apollo and the Muses;* more briefly, *companion of.* The Scholiast's interpretation is, συνῳδὸν and σύντροπον.

9. Τυγὸν νῶτον.] *Liquid back,* that is, *undulating.* The word ὑγρὸς, *humid,* is here beautifully and poetically applied to the eagle, who, while sleeping on Jove's sceptre, is represented as balancing himself ἐπὶ θάσσα ῥίπων, and moving like the waves of the sea.

25. Ἀφαίστοιο.] The Scholiast is quite mistaken in joining Ἀφαίστοιο with ἐρωτιόν. The construction is ἐπεῖνο δὲ τὸ ἐρωτιὸν ἀναπέμπει δεινοτάτους χρουνοὺς Ἥφαίστου, i. e. πυρός· *that monster sends up direful torrents of fire.*

26. Τ' ἐσιδίσθαι.] The text here appears to me to be faulty, and I think the reading which I have given the true one. If, with some MSS., we adopt θαυμάσιον ἰδίσθαι, a syllable is wanting to complete the metre. Besides, the expression θαυμάσιον προσιδίσθαι is not in use, and θαυμάσιόν τι ἰδίσθαι has in it something languid; whilst, by writing τ' ἐσιδίσθαι, the τε corresponding to the καὶ which follows, the sentence is rendered more vivid and fluent. The word ἐσιδίσθαι is frequently used.

33. Ἄρμασι.] I prefer this reading, though found only in one MS., to the common one, ἅρμασι.

— Πρῶτον.] I have adopted this reading, which is not altogether

destitute of MS. authority, and which appears to me to afford a better meaning, and one more in accordance with what follows, than the common text πρώτα. I construe and understand the passage thus: *χάρις ἐστὶν ναυσιφορήτοις ἀνδράσιν οὖρον πομπαῖον ἱλάσσειν ἐς πλόον ἀρχομένοις πρῶτον, it is a blessing to mariners that a favourable gale should come to their voyage at the first outset.*

39. Παρνασῷ.] In conformity with the greater number of MSS., the dative is here retained, to which we see no objection. *Φοῖβε ἀνάσσων τᾶς Δήλου, καὶ ἐν τῷ Παρνασῷ φιλᾶν τὰν Κασταλίαν χρήνην.* Böckh reads Παρνασσοῦ.

52. Γ᾽ μαστεύοντας.] The metre not admitting μεταλλάσοντας, various remedies have been adopted by the learned. Hermann reads μίτα λύσοντας· Ahlwardt, μεταμείψοντας· Böckh, μεταμείσοντας. The reading which we have adopted is hinted at by Heyne, and we consider it unquestionably the best. We may add also, that it has some support even from the Scholiast, who gives, by way of explanation, the word ἐπιζητήσοντας, which is nothing else but a sort of synonym for μαστεύοντας.

65. Δωρισῖς.] I have not thought proper to admit into the text Hermann's emendation, Δωρίοις, though it is approved and adopted by several distinguished editors.

67. Ἀμένα.] *Amenas* was the name of a river which flowed by the town of Ætna.

79. Ἱμέρᾳ.] *Himera*, a river of Sicily, near which Gelo, accompanied by his brothers, completely defeated the Carthaginians on the same day that the battle of Salamis was fought.

— Δεινομένευς.] This *Dinomenes* was the father of Gelo and Hiero, and must not be confounded with the son of Hiero, of the same name, mentioned *v.* 58.

88. Ἀμφοτέροις.] *To both*, namely, to the good and to the bad. The Scholiast interprets: τῷ τε ἀληθεῖ καὶ τῷ ψευδεῖ· ἢ σοὶ καὶ τῷ υἱῷ· and σοὶ καὶ τοῖς ὑποτεταγμένοις.

SECOND PYTHIAN ODE.

1. Μεγαλοπόλιος.] This epithet is given to Syracuse, as being composed of four cities; namely, Achradine, Neapolis, Epipolæ, and Tyche.

6. Ὀρτυγίαν.] *Ortygia* was a small island united to Syracuse by a bridge. On this island stood a temple sacred to Diana, who is here styled ποταμία, probably from her name Ἀλφειώα, which she received on account of the love of Alpheus, whose pursuit ceased when she reached Ortygia.

15. Κινύραν.] This *Cinyras*, king of Cyprus, is mentioned also by Homer, Il. xi. *v.* 20 : —

Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.

20. Δρακεῖσ' ἀσφαλές.] This refers to the siege of Locris in Italy by Anaxilas and Cleophron, his son, kings of Messene and Rhegium, which was terminated by the intercession and threats of Hiero.

36. Ἔβαλον ποτὲ κεῖνον, ἑκών.] The common reading ἔβαλον ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ', as it presents no satisfactory sense, has opened a wide field of conjecture to the acuteness of the learned. Jacobs first proposed ἔβαλον, ποτὶ κοῖτον ἱκὼν ἐπεὶ, or ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἱκόντ'· ἐπεὶ, which has been sanctioned by Hermann, and edited by Beck and Böckh, though the latter proposes in his notes ἰόντ', which certainly is a better reading, and has been adopted by Thiersch. Ahlwardt also tells us that some Neapolitan MSS. give ἔβαλον ποτ' ἐκεῖνον ἵκοντ', and ποτὶ κινὸν ἵκοντ', in which latter he thinks is contained the true reading, ἔβαλον ποτὶ κεινὸν ἵκοντ'. Dissen has ἔβαλόν ποτε καὶ τὸν ἑκόντ'. Of all this variety of emendations, conjectures, and MS. authorities, we have not thought proper to adopt implicitly any one, but have given what we believe to be Pindar's words, as well on account of the excellent meaning which it affords, as because it is in close conformity with the MSS. The parenthesis which I have placed a little below, makes the passage clearer and more connected.

66. Ποτὶ σὲ πάντα.] We write thus with Böckh from the Scholiast, whose interpretation is πρὸς πάντα λόγον σε ἐπαινεῖν, in preference to ποτί ῥ' ἅπαντα, or ποτί ῥα πάντα, or ποτὶ ἅπαντα, readings which, however, are not destitute of authority, though the greatest part of the MSS. have ποτὶ πάντα, according to which a syllable is wanting.

69. Τὸ Καστόρειον.] *The Castorean* song was a military melody, and derived its name from Castor.

72. Καλεῖται.] Instead of καλός τοι, though without authority, I have introduced καλεῖται, from which probably the common reading arose, in consequence of the καλὸς which follows. By placing also a

full point after *μαθὼν*, and a high stop before *ὁ δὲ*, as I have done, the passage appears to me to be freed from all difficulty, and the train of ideas to be rendered distinct, which is by no means the case in the common text.

74. *Τίρσιτό γ'.*] So I have corrected, convinced that this is the true reading, from which *τίρσιται* probably sprang. An imperfect tense is given by the Scholiast also, as indeed the sense requires.

75. *Βροτοῖς.*] The meaning arising from the common reading *βροτῶν* is not satisfactory. Böckh and Thiersch receive Heindorf's correction *βροτῷ*, which I would certainly have adopted also, if I had not thought that I had a better one to offer in its stead.

76. *Ὑποφάτορες.*] Never having been pleased with *ὑποφάτις*, I was, many years ago, led to the conclusion that we ought to read *ὑποφάτορες*. I observe that Bothe has proposed the same reading, and that it has been introduced into the edition of Ahlwardt. I do not admire Böckh's correction, *ὑποφαύτις*.

78. *Κίρδεσσί τι.*] This passage, as commonly found, has, not without reason, puzzled the learned, and I certainly consider it corrupt. Huschke proposed to read *κιρδοῖ*, which has been approved and received into the text by many distinguished editors. But I must confess, that I object to the proposed reading, as much at least as to the common one. There is not much occasion here, as it appears to me, to use *μάλα*, and the Scholiast's interpretation, *τί δὲ αὐτοῖς τοῦτο τὸ κατηγορεῖν ἐπικερδὲς συγχάνει*; corresponds entirely with my text, *τί δὲ τοῦτο κιρδαλέον τιλέθει*; The grounds for correcting *κίρδεσσί τι*, and not *κίρδει τι*, will be readily perceived by the scholar. By means of the emendations here introduced, all the clouds which surrounded this passage appear to me to be dispelled.

82. *Σιγᾷ.*] The usual reading *ἄγαν* satisfies neither the sense nor the metre. Böckh's correction *ἀγὰν*, to which by inference he gives the meaning of *tail*, is not in my estimation at all satisfactory. I would rather prefer Heyne's conjecture *ἄταν* but I have no doubt that the proper reading here is *σιγᾷ*, the *ι* subscribed and the preceding *ς* naturally leading to the corruption of this word into *ἄγαν*. The expression *σιγᾷ διακλίνει* signifies nothing else than what the French would express by *il manœuvre sourdement*.

92. *Μητιῶνται.*] I write thus with Ahlwardt, in preference to the two other readings given under the text.

THIRD PYTHIAN ODE.

1. Φιλλυρίδαν.] Phillyra, daughter of Oceanus, was the mother of Chiron; the poet therefore calls him Φιλλυρίδην.

8. Φλεγύα ὀυγάτηρ.] i. e. Coronis, who while pregnant with Æsculapius by Apollo, having associated with Ischys son of Elatus, excited the vengeance of the god, and in consequence died in childbed, while an epidemic at the same time ravaged the country.

34. Λακίρειαν.] *Lacereia* was a town in Thessaly, on the shores of the lake *Bœbias*, which took its name from the nymph Βοιβιάς. With regard to this lake, see Strabo, B. ix.

56. Ἀιδᾁ.] Some suppose the *man* resuscitated by Æsculapius to have been Hippolytus; others, Tyndareus, Capaneus, Glaucus, &c.

66. Κίν νν.] The common reading was καὶ νῦν before Schmid, who, for the sake of the metre, wrote καί νιν. For the same reason, I have transferred κίν μιν, or, as Böckh writes it, κίν νιν, from the preceding line, where I place καὶ νῦν, a transposition which satisfies both the sense and the metre. The error may have arisen from καὶ νῦν and κίν νιν being pronounced alike.

78. Μαρεί.] It may conduce to the illustration of the present passage to mention that Pindar had erected near his house a temple and statue to Rhea the *mother of the gods*, along with *Pan*; so that he naturally addresses his prayers in behalf of his sick friend to his favourite deity.

106. Ὡς πολύς.] In this correction, which occurred to me many years ago, I find that I have been anticipated by Boissonade. I have no doubt that ὡς πολὺς, and not ὃς πολὺς, is the true reading, which the French critic had the sagacity to perceive. Böckh writes οὗ, πολύς· Dissen proposes πάμπολυς, which is equivalent to the reading which I have adopted. Thiersch makes no alteration in the text, and merely observes that we should perhaps read εἶσάν instead of εὖτ' ἄν.

FOURTH PYTHIAN ODE.

5. Ἰρία.] The *priestess*; *i. e.* the Pythoness; two golden eagles being placed near her seat, in commemoration of the fabulous tradi-

tion, that Jupiter, in order to ascertain the middle point of the earth, despatched from the opposite extremities two eagles, which met at Delphi. We have thought it better to write *ἰρία* with Böckh, than to adopt, from the Neap. MSS., Ahlwardt's reading *Πυθία*, which we regard as a mere gloss.

7. *Νᾶσον.*] i. e. Thera. The Scholiast gives different reasons why the poet calls it the *sacred island*; and, among other remarks, very properly adds: *ἐγχωρεῖ δὲ καὶ νόμου χάριν κεῖσθαι τὸ ἐπίθετον.*

14. *Ἐπάφοιο.*] *Epaphus* was the son of Jupiter, and was brought forth by Io near the river Nile, after she had wandered over the greatest part of the earth. He became father of Libya, from whom the whole continent, so called by the Greeks, took its name.

15. *Ἀστίων ῥίζαν.*] Cyrene is here characterised as the *root of cities*, because it was the mother city of Apollonia and Teuchira.

36. *Ἀπίθησί νιν.*] I have not thought it necessary, on account of the accusative after *ἀπίθησι*, to adopt Hermann's correction *ἀπίθησί ἐν*, that is *οἱ*, nor with Ahlwardt to write *ἀπίθησίν οἱ*, though he informs us that this is the reading of some MSS.; nor am I of Heyne's opinion, who supposes that there is an ellipsis, and understands the words thus: *οὐδ' ἀπίθησιν (αὐτῷ κατά) νιν* for *κατ' αὐτὸ τὸ ξένιον.* The expression *ἀπίθησί νιν* would be rendered in modern Greek by *τὸν ἀπείθησε*, an idiom no doubt derived from ancient usage.

39. *Ἐναλίᾳ.*] The Scholiast well observes: *τῇ θαλασσίᾳ ἄλμῃ, ὅ ἐστι κατὰ περίφρασιν τῇ θαλάσσῃ.* Meyer's conjecture *ἐναλίου* is quite unnecessary, and in my estimation improperly adopted by Böckh and Ahlwardt. Although the poet, *v.* 27, has *εἰνάλιον δόρυ*, it does not follow that he would use the same expression a few lines further on; nor because, in Pyth. ii. *v.* 80, and Nem. vi. *v.* 67, he uses the word *ἅλμα* without any epithet, are we entitled to conclude that he might not here say *ἐναλία ἅλμα.* In short, those who object to *ἐναλία ἅλμα*, ought for the same reason to object also to the word *ὑγρὸν*, *v.* 40, as an epithet of *πίλαγος*, since *πίλαγος* cannot be but *ὑγρόν.* Were any change really necessary, I should prefer *ἐναλίαν*, as proposed by Thiersch.

50. *Γέ μιν.*] All the MSS., with the exception of a few, have *μὰν*, and also the editions before Heyne, who first adopted *μὶν*, in order to restore the metre. But the true reading is no doubt *μιν*, which is to be referred to *εὐρεῖαν ἤπειρον.* That the Scholiast read so, is

evident, since we find him in one place remarking: ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τῶν ξένων γυναικῶν τὸ ἴκκριτον γένος εὑρήσει τὴν ἀποικίαν· and in another: ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ξένων γυναικῶν τὸ ἐν ταῖς κοίταις ἴκκριτον καὶ διακριτὸς γένος εὑρήσει τὴν ἀποικίαν. The common text has led to a misconception of the true import of the passage among commentators generally, as is the case with my excellent friend Thiersch, who, in his splendid translation of Pindar, renders the words: *Dóch nun erlanget er erst in der fremdentsprosznen Ehfraun Lager erlesene Söhn'*. It is not difficult to perceive how the mistake may have crept into the text. μιν and μὴν being pronounced alike by the Greeks, the latter was probably written by some copyist by mistake, and not being Doric, was by others corrected into μάν.

53. Μάν.] This correction I consider quite indispensable; μὶν is here out of place.

56. Τοτίρῳ.] Thiersch, with his usual acuteness, perceived that χρόνῳ ὑστέρῳ is to be joined with καταβάντα, and has pointed the passage accordingly.

69. Μινυᾶν.] *Minyæ*, a common name given to the Argonauts, because most of them traced their genealogy to Minyas son of Neptune.

78. Αὖτ' ὤν.] Commonly αἴτ' ὤν, *i. e.* εἴτ' οὖν. In consequence of this erroneous reading, the passage has been misunderstood. My correction is supported by the interpretation of the Scholiast: καὶ ξένος ὢν καὶ πολίτης ὁ Ἰάσων, πολίτης μὲν ὅτι Ἰωλκίους εἶχε τοὺς γονεῖς, ξένος δὲ ὅτι τιχθεὶς παρὰ τῷ Χείρωνι ἀνετράφη.

81. Στίγι τι.] By this emendation, I flatter myself that I have restored the genuine text of Pindar. στίγιτο, in the middle voice, is quite out of place here; and moreover, τι is required, to correspond with the preceding ἄ τι. The Scholiast's explanation is: καὶ ἡ παρὰ Χείρωνι παιδαλία, ἢ ἴσκιστι καὶ ἀπήλαυνε τοὺς φείσσειν παρασκευάζοντας ὄμβρους.

103. Χαριπλοῦς.] *Chariclo* was Chiron's wife, and *Philyra* was his mother.

113. Μίγα.] This I consider the true reading, and so it stands in at least one MS. From μίγα have evidently proceeded μιτὰ and μίγα.

138. Πετραίου.] *Petræus*. Neptune, father of Pelias, was honoured in Thessaly under this denomination, because he separated the

Thessalian mountains, and caused the Peneus to run between them into the sea.

152. Ἀλλά γι.] I correct thus instead of ἀλλὰ καὶ, a mistake very likely to have arisen from the nearly similar pronunciation of γὶ and καὶ by the Greeks. I take σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος as the nominative to ποντῖ, to be supplied from the preceding verse. With this interpretation that of the Scholiast entirely coincides. θρόνον no doubt arose from a misapprehension of the construction. Böckh, adhering to the great majority of MSS., retains θρόνος, but considers it as a nominative absolute, and renders the passage: *quod attinet ad sceptrum regium soliumque.*

154. Τά τις.] *Which at least.* All former editions have τὰ μὲν, but as μὲν appears to me to be inadmissible here, I have taken the liberty of substituting τις.

250. Σὺν αὐτᾷ.] i. e. σὺν τῇ Μηδείᾳ θελούσῃ καὶ ἐπιεργούσῃ· *with her own assistance.* For instance, in order to facilitate her escape, she killed her brother Absyrtus. Thiersch's conjecture, συνεναταν, instead of σὺν αὐτᾷ, τὰν, is by no means happy.

258. Καλλίσταν.] *Callista* was an ancient name of the island Thera.

FIFTH PYTHIAN ODE.

10. Εὐδίαν.] There is here an allusion to the commotions which had taken place in Cyrene, and to the revolt of the people against Arcesilaus.

39. Κάθισσάν τοι.] This reading has the support of the Neap. MSS., and is followed by Ahlwardt. καθίσσαντο does not answer the verse; and I must confess that I am not much pleased with κάθισαν, τὸν μονόδρομον, introduced by Böckh.

42. Ἀλεξιάδα.] *Son of Alexibius;* namely Carrhotus the charioteer.

70. Αἰγεῖδαι.] The *Ægidæ* were a Theban race, of whom a part accompanied the Heraclidæ into Peloponnesus, and settled at Sparta. To them belonged Theras, who, along with a great portion of the same people, colonised Thera; from which island, under the conduct of Battus, some of them afterwards proceeded to Cyrene. So that there were branches of the Ægidæ at Thebes, Sparta, Thera, and Cyrene.

110. Ὁμοῖα.] As the common reading, τὸ λοιπὸν, ὦ Κρονίδαι μάκαρες, violates the metre, a wide field for conjecture has been opened to the critics. Schmid proposes to read τὸ λοιπὸν ἄν, ὦ Κρονίδαι μ. Pauw, τὸ λοιπὸν ἀεί γε, Κρονίδαι μ. Hermann, τὸ λοιπὸν ἴστασα, Κρ. μ. Böckh, τολοιπὸν ἵστασθε, Κρ. μ. Two MSS. having τὸ λοιπὸν, ὦ πλεῖστα Κρονίδαι μάκαρες, Ahlwardt extracts from them τὸ λοιπὸν, ἃ πλεῖστα, Κρονίδαι μάκαρες, which, though not entirely satisfactory, is still preferable to any of the above-mentioned emendations; but the true reading is no doubt ὁμοῖα, which the Scholiast, from his explanation, seems to have had before him; for he says: καὶ εἰς τὸν μέλλοντα ταὐτὰ χρόνον.

116. Ἔστι.] With Hermann, Böckh, and Thiersch, I here adopt the happy conjecture of Heyne, which is certainly preferable to ἐπὶ or ἴστι.

SIXTH PYTHIAN ODE.

ΞΕΝΟΚΡΑ'ΤΕΙ.] This Ode is inscribed to *Xenocrates* brother of Theron; but the poet addresses himself throughout to the victor's son Thrasybulus, whom, for his love and devotion to his father, he compares to Antilochus.

4. Αἴνασον.] We are indebted to Hermann for this excellent correction instead of ἐς ναὸν, which the metre does not admit. Ahlwardt's reading, ἐς ναὸν ἱερὸν οἰχόμενοι, founded on the Neap. MSS., which have ἐς ναὸν ἱερὸν οἰχόμενοι, is, we are inclined to think, nothing but a corruption of ἄϊνασον προσοιχόμενοι.

18. Ἀπαγγελεῖ.] The subject of this verb is to be sought several lines back, namely, ὁ θησαυρὸς ὕμνων, i. e. ὁ ὕμνος.

50. Εὑρὼς δ' ὅς.] The old reading, ἱλίλιχθον, ἐργαῖς πάσαις, ὅς ἱππίαν ἵσοδον, μάλ' ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσίρχεται, being evidently corrupt, various attempts have been made to correct it. Most of them are mentioned by Heyne, who himself edits ἐργαῖς ὅς εὗρεις ἵππιον ἴσοδον ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσίρχεται. The reading which we have given is supported in part by a MS., which has εὗρὼς δ' ὅς ἱππίαν ἴσοδον μάλα ἀδόντι, and in part by the Scholiast, who says: ὅς εὗρεις ἱππείας ἱσόδους, τουτέστιν ἱππικὰς ἁμίλλας.

SEVENTH PYTHIAN ODE.

5. Τίνα δ' οἶκον.] So we ought to read, according to Böckh's suggestion in his notes, though in his text he retains τίνα οἶκον.

10. Ἐρεχθέος ἀστῶν.] *Of Erectheus' citizens.* The Athenians as a body are generally thus designated; but here the Alcmæonidæ only are meant. Herodotus, v. 62, tells us, that when these were banished from Athens by the Pisistratidæ, they undertook for a certain sum to rebuild the temple of Apollo, which had been burnt, and that, although they were bound to build it only of ordinary stone, they constructed the façade of Parian marble.

EIGHTH PYTHIAN ODE.

4. Τὰς καλᾷδας.] The common reading, καλαΐδας, violates the metre, and I am not satisfied with Schmid's correction καλαΐδας. But Ahlwardt perceived that the proper reading here is τὰς καλᾷδας, the article being found in one MS., and καλᾷδας or καλᾶδας in many. The Scholiast's interpretation also is τὰς μιγάλας κλεΐς.

12. Πορφυρίων.] *Porphyrion* was one of the giants who made war against Heaven.

38. Μιδυλιδᾶν.] *Midylidæ* was the name of the race to which Aristomenes belonged; and as this family had before gained many victories, and as its glory was now still farther exalted by Aristomenes, the poet applies to him the praise which Amphiaraus bestowed prophetically on his own son, and the sons of the heroes engaged in the first Theban war.

53. Τἰοῦ.] Namely, Ægialeus *son* of Adrastus, the only one of the seven Epigoni who was slain at Thebes.

55. Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς.] *The broad streets of Abas.* Argos is here meant, where Abas reigned. He was son of Lynceus, whom Hypermnestra saved, when her sisters, the Danaides, killed their husbands. Abas was grandfather of Adrastus, and father of Talaus.

58. Γείτων ὅτι μοι.] It is supposed that there were in Thebes, near Pindar's house, a temple and oracle of Alcmæon; he therefore calls him his *neighbour*, and *guardian of his possessions.*

65. Οἴκοι.] *At home*, that is, at Ægina, where, as it appears, Aris-

tomenes had been victorious before, in the Delphian games celebrated there in honour of Apollo.

73. Χρόνῳ.] Agreeably to some MSS., we write with Böckh, χρόνῳ, which we consider preferable to πόνῳ.

87. Δεδαγμένοι.] This reading, which Ahlwardt gives, and which the Scholiast interprets by δακνόμενοι, we prefer to that of the common text, δεδαϊγμένοι, or Hermann's emendation, δεδαιγμένοι.

95. Ἐπάμεροι.] The sentiment here expressed naturally suggests to the mind of the classical reader the beautiful verses of Aristophanes, Av. v. 683 :—

Ἄγε δὴ, φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι.

NINTH PYTHIAN ODE.

10. Δάλιον ξεῖνον.] Apollo, on his arrival in Libya, bringing with him Cyrene, whom he had carried off from mount Pelion, is represented as being received by Venus, because all marriage concerns were under the superintendence of that goddess; and he himself is here called ξένος, not in reference to Venus, but to his recent arrival in that country, since he was not as yet worshipped in Libya.

13. Μιχθέντα.] Μιχθέντι stood in the text, till Hermann extracted from the Scholiast the true reading μιχθέντα.

79. Ἰόλαον.] The Scholiast relates that *Iolaus*, the nephew and constant companion of Hercules, having, after his death, learnt that Eurystheus had called on the Athenians to deliver up the Heraclidæ, threatening them with war in the event of their refusal, entreated that he might be restored to life, and that, his prayers being heard, he slew Eurystheus, and again returned to the shades.

82. Πατροπάτωρ.] i. e. Amphitryon, father of Iphicles, whose son Iolaus was.

88. Ἀναμέμναται.] I write ἀναμέμναται with Ahlwardt, who mentions some MSS. that have ἀναμέμναται and ἀεὶ ἄμμναται. I prefer this to Hermann's emendation ἀὲ μέμναται, adopted by Böckh and Thiersch, though the Etym. Mag. gives ἀὲ as Pindar's. The common reading ἀεὶ μέμναται is not in conformity with the metre.

91. Νίσου τ' ἐν λόφῳ.] i. e. ἐν Μεγάροισι. *Nisus* was one of the ancient kings of Megara.

94. Ἀλίοιο γέροντος.] That is, Nereus, to whom is here attributed a saying probably borrowed from some ancient poem.

106. Ἴρασα.] *Irasa*, a city in Libya, not far from Cyrene. Here reigned *Antæus*, who proffered his daughter Alceis or Barce in marriage to him who should prove victorious in the foot-race.

114. Πὰρ στέρμασιν.] I have introduced this emendation instead of the common reading ἐν στέρμασιν, as the metre requires a long syllable before ἐν, which cannot be obtained by leaving the text as it is. Thiersch also, perceiving the necessity of correction, proposes to transpose the prepositions, and to read χορὸν σὺν στέρμασιν...ἐν δ' ἀέθλοις.

123. Πολλὰ δ' οἱ.] Commonly πολλά μιν, which Böckh changes to πολλὰ μίν· but μὶν is quite unnecessary here, and would by no means be an improvement. The Scholiast has δὶ, which the sense requires: I therefore write δ' οἱ, substituting οἱ for μιν. The meaning may be thus expressed: πολλὰ δ' ἐκεῖνοι ἔῤῥιπτον ἐπ' αὐτῷ φύλλα καὶ στεφάνους, *and they threw on him many leaves and crowns.*

TENTH PYTHIAN ODE.

4. Πελινναῖον.] *Pelinnæum*, a city of Thessaly, the native place of the victor.

47. Νασιώτας.] That is, the inhabitants of Seripho, whom, or rather their king Polydectes and his court, Perseus changed into stone by means of Medusa's head, in order to revenge the indignities to which his mother Danaë had been subjected.

55. Ἐφυραίων.] Different cities are known under the name of *Ephyra*; Corinth, for instance, is so called by Homer, Il. vi. *v.* 152: —

Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῷ Ἀργεος ἱππιοβότοιο.

Another Ephyra, in Thesprotia, is mentioned, Il. ii. *v.* 659: —

Τὴν ἄγε τ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

The *Ephyræans* here named are not to be confounded with any of these. It appears that the city Cranon in Thessaly was formerly called Ephyra. It was probably under the dominion of Thorax, one of the Aleuadæ, at whose request this Ode was composed in honour of Hippocleas; the poet therefore says that *the Ephyræans will pour forth*

his dulcet voice by Peneus' stream; by which is meant, that they will sing the present hymn.

60. Ἔκνιξέ γε.] This reading, which is Heyne's, I prefer to Schmid's ἔκνιξε τὰς, Hermann's ὑπέκνιξε, or Böckh's ὑπέκνισε. Thiersch's conjecture, ἔρωτες ἔκνισε φρένας, does not please me much.

69. Ἅμ'.] The sense and connection of the passage evidently show that this correction presents the true reading. The common text has τ' or τε. Schmid, following one MS., introduces κᾀδελφεοὺς δὲ ἐπαινήσομεν. To avoid the hiatus, Heyne writes ἀδελφεοὺς δέ τ', which is certainly superior to μὲν, Böckh's correction, and still more so to Ahlwardt's καί. This latter critic observes of Böckh's reading, *quod misere languet*, which may more truly be said of his own.

ELEVENTH PYTHIAN ODE.

4. Μελίαν.] *Melia*, daughter of Oceanus by Apollo, mother of the soothsayer Tenerus. She was, like the three others named along with her, some national deity of the Thebans, worshipped, it appears, in the temple of Apollo, mentioned in the present passage.

38. Ἀμευσιπόρων τριόδων.] As the metre suffers from the usual reading ἀμευσίπορον τρίοδον, we prefer with Böckh, ἀμευσιπόρων τριόδων, to which the similar sounds of O and Ω probably gave rise. Ahlwardt's ἀμευσιπόρους τριόδους is more remote from the common text.

41. Μισθῷ ῥα συνέθευ.] Thus I have corrected, instead of μισθῷ συνέθευ, which the metre does not admit. Some read μισθῷ γε συνέθευ, and Böckh has μισθῷ συνετίθευ.

42. Ἄλλα γ' ἄλλοις.] The superiority, in regard both to sense and metre, of this reading, which I have introduced for the first time, must be evident to the scholar. ἄλλα γ' is supported by a MS., and Bothe proposed ἄλλῳ. The common reading is ἄλλοτ' ἄλλα χρὴ, which, for the sake of the metre, Schmid changed into ἄλλοτ' ἄλλ' αὖ, and Böckh into ἄλλοτ' ἄλλᾳ.

47. Ὀλυμπίας.] This is also the reading of Schmid. Usually, Ὀλυμπίᾳ τ'. Böckh has Ὀλυμπίαν.

54. Ξυναῖσί τ', &c.] This passage, which has given a great deal of trouble to the critics, is now presented, it is hoped, in a more intelligible shape than heretofore, by means of some alterations in the text,

and an improved punctuation. The common reading is given at the foot of the page. That of Ahlwardt may be added, which is in some degree supported by the Neap. MSS. *τυραννίδων· ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· (φθονεροὺς δ' ἄμυν' Ἄτα·) τᾶν εἴ τις .... ἀπέφυγεν, μέλανα δὲ, καλλίονα ἐσχατιὰν, θάνατον κτᾶτο, ... πορών.*

TWELFTH PYTHIAN ODE.

3. Ἄνα.] Schmid reads *ἄνασσ'*, in which he is followed by Ahlwardt. We think it better however to adhere to the common text.

12. Εἰναλίᾳ.] After this word, Hermann of his own authority adds *τε*, which, though adopted by many recent editors, we do not consider necessary.

13. Φόρκοιο.] *Phorcus' race*, that is, his three daughters, the Gorgons, whose names are Stheno, Euryale, and Medusa.

— Μαύρωσεν.] So we read with Böckh instead of *ἀμαύρωσεν*, and may observe at the same time, that from this form of the word without *α*, the modern Greeks use *μαῦρος*, *black*, and *μαυρόνω*, *I blacken*.

26. Πόλει Χαρίτων.] By *the city of the Graces* is here meant Orchomenos in Bœotia, near which, on the banks of the Cephisus, grew reeds used for flutes, which were in great repute.

29. Δ' ἐτελεύτασέν νιν ἦτοι.] We are indebted to Böckh for this excellent reading, which, as affording a more appropriate meaning, I have thought fit to adopt, though the common text is supported by the interpretation of the Scholiast.

31. Ἀελπτίᾳ βαλών.] Böckh, from some MSS., writes *ἀελπτίαν βαλὼν*, and Ahlwardt, from the Neap. MSS., *ἀέλπτοις ἐμβαλών·* but we see no necessity for any deviation from the common text.

FIRST NEMEAN ODE.

ΑΙ'ΤΝΑΙ'Ω.] Chromius, one of the most distinguished inhabitants of Syracuse, probably caused himself to be proclaimed as an *Ætnæan*, in order to make his court to Hiero, his brother-in-law, by whom the city of Ætna was founded.

1. Ἄμπνευμα.] Ortygia is here called *ἄμπνευμα Ἀλφεοῦ*, because it was said that the Alpheus continued its course under the sea, till it

reached that island, and there mingled its waters with the stream of Arethusa.

13. Σπειρέ νυν.] The metre rejecting ἔγειρέ νυν, we have admitted into our text Beck's emendation σπειρέ νυν, which he derived from the Scholiast, who probably read so in his copy of Pindar. Ahlwardt being of a different opinion transposes the words thus: νάσῳ ἔγειρέ τιν' ἀγλαΐαν νῦν.

35. Ὥσπερ ὦν.] The common reading ὡς ἐπεὶ is not suitable to the construction of the passage, and was evidently unknown to the Scholiast, whose words are: διηγήσομαι ὥσπερ ἐκ τῆς μητρικῆς νηδύος εἰς τὰς αὐγὰς ἦλθε τὰς ἡλιακὰς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ὅπως μὴ δυνηθεὶς διαλαθεῖν τὴν Ἥραν εἰς κροκοβαφὲς ὕφασμα ἐνετέθη σπαργανωθείς. I have therefore corrected ὥσπερ ὦν, which appears to me more probable than ὡς ἄρα, Böckh's emendation.

39. Βασιλίς.] The metre not admitting βασίλεια, Böckh reads βασιλέα· but as this form of the word may be considered somewhat doubtful, I prefer βασιλὶς, used by Euripides, Hec. v. 548: —

Δούλη κεκλῆσθαι, βασιλὶς οὖσ', αἰσχύνομαι.

56. Ἐκνόμιον.] i. e. τὸ ἔξω τοῦ νόμου, ἄηθες, οὐ νομιζόμενον, *unusual, extraordinary*.

58. Παλίγγλωσσον.] *The report of the messengers to be the contrary;* for they brought him word that the twins had been devoured by the serpents, whereas he found the serpents strangled by one of the twins.

66. Φᾶσέ οἱ.] This correction is sanctioned by the words of the Scholiast, εἶπεν αὐτῷ καὶ τοῦτο ὁ μαντευόμενος Τειρεσίας. The common reading is φᾶσέ νιν.

67. Καί γ' ἄρ'.] I have thought proper here to write γ' ἄρ' instead of γὰρ, which is quite offensive.

69. Τὸν ἅπαντα.] Böckh, in my estimation without sufficient grounds, transposes the words of this passage thus: ἐν εἰράνᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον, &c.

SECOND NEMEAN ODE.

4. Πρῶτον.] I prefer πρῶτον to Heyne's conjecture πρώταν, though the latter is adopted by many.

11. Ὀρειᾶν.] This epithet is applied to the *Pleiades*, because they were represented as the daughters of Atlas. The Scholiast gives us an epic fragment containing their names: —

Τηϋγέτη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἠλέκτρη κυανῶπις,
Ἀλκυόνη τε, καὶ Ἀστερόπη, δίη τε Κελαινὼ,
Μαῖά τε καὶ Μερόπη, τὰς γείνατο φαίδιμος Ἄτλας.

13. Σαλαμίς.] Since *Salamis* is here honourably mentioned in connection with Timodemus, we must suppose that, although he was an Athenian, being, as we may infer, a native of the borough of *Acharnæ*, he had probably settled in that island.

THIRD NEMEAN ODE.

10. Θύγατερ.] *Daughter; i. e.* Muse. The Muses were represented as the daughters of Jupiter and Mnemosyne. Poets were considered as the sons of the Muses, according to Homer, Hymn 24, *v.* 2: —

Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί.

13. Μυρμιδόνες.] *Myrmidons*, the ancient inhabitants of Ægina, so called, because, according to the fabulous tradition, when Jupiter wished to provide a people for Æacus, he changed the *μύρμηκες*, *ants*, of this island into men, as we find mentioned in the following fragment of Hesiod, preserved by the Scholiast: —

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
Μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
Τοὺς ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δ' ἦτοι πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.

15. Γ' ἐάν.] Those who read τεὰν refer it to the Muse. But I am of opinion that we ought to read γ' ἐὰν, which the Scholiast thus explains: κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα καὶ σπουδὴν, ὅσον γε ἀνῆκεν αὐτῷ.

18. Ἐν βαθυπεδίῳ.] I think it better to write thus with Heyne, than to adopt ἔν γε βαθυπέδῳ, on the authority of some MSS., since γε has here scarcely any meaning at all.

24. Ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε.] As we can see no valid objection to this reading, we reject Böckh's emendation διά τ' ἐξερεύνασε, which appears

to have been partly suggested by the remark of the Scholiast: τὸ δὲ ἰδίᾳ τ' ἐρεύνησιν ἔνιοι γράφουσι διά τ' ἐρεύνασι.

36. Ἐγκονητί.] i. e. ἐπιπόνως· because *Thetis*, when pursued by Peleus, assumed the various forms of a lion, a dragon, fire, and water, as we find mentioned in a fragment of Sophocles' play named Ἀχιλλέως ἐρασταί·—

Τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων,
Δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

And again in a fragment of his Τρωΐλος·—

Ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους,
Τῇ πανταμόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε.

37. Ἰόλᾳ.] As *Iolaus* accompanied Hercules, we are to infer from this passage, that Telamon also was along with him in his expeditions against Laomedon king of Troy, and against the Amazons, when he waged war on them for the purpose of obtaining Hippolyta's girdle. The Scholiast has preserved a fragment, probably from a poem on Hercules, which refers to the fighting of Telamon against the Amazons:—

Τελαμὼν ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἡμετέροις ἑτάροισι φόως πρώτιστος ἔθηκε
Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

41. Ψεφηνός.] i. e. σκοτεινὸς καὶ οὐχ ὁμοίως ἐκλάμπων· *obscure*.

54. Ἔπειτ' ἐν.] Others read ἔπειτά γ' and ἔπειτεν, but I retain the common text, which I think quite defensible; and merely removing the comma after τέγει, I construe: Χείρων ἔτραφεν Ἰάσονα καὶ ἔπειτα Ἀσκληπιὸν ἔνδον ἐν τῷ λιθίνῳ τέγει.

63. Μέμνων.] *Memnon*, being son of Tithonus, was cousin to *Helenus* son of Priam, since Tithonus and Priam were brothers.

70. Θεάριον.] Τὸ δὲ Θεάριον, τόπος ἐν Αἰγίνῃ δημόσιος, ἔνθα τὰ συμπόσια· εἴρηται ἀπὸ τῶν θεωρῶν τῶν εἰς Ἀπόλλωνα πεμπομένων. Schol.

FOURTH NEMEAN ODE.

5. Γυῖά θ', ὅσσον.] This appears to me to be the proper reading here, and therefore I have not hesitated to adopt it in preference to γυῖα, τόσσον.

22. Αἰγίνας ἕκατι.] *For Ægina's sake*; that is, on account of the

relationship subsisting between Ægina and Thebes; for Ægina and Thebe were sisters, being both daughters of Asopus; and from them the two cities took their name. Or we may suppose that the Thebans are here represented as feeling peculiar pleasure in crowning Timocritus of Ægina, on account of the ancient alliance between the two nations.

26. *Μέροπας.*] *Meropians*, a name originally given to the inhabitants of Cos, which was governed by Eurypylus, when Hercules, on his return from Troy, attacked and made himself master of the island, in order to get possession of Chalciope, the king's beautiful daughter, with whom he had fallen in love.

27. *Ἀλκυονῆ.*] *Alcyoneus*, one of the race of the giants, whom Hercules encountered near the isthmus of Corinth, and whom he at length killed, after having suffered much from his antagonist.

60. *Πηλίδος πωλῆς.*] Peleus having fled from his native country, found a hospitable reception from Acastus, *son of Pelias*, king of Iolcos; whose wife Hippolyta, conceiving an inclination for the stranger, on her advances being repulsed, calumniated him to her husband as having made an attempt on her chastity. Acastus, in order to be revenged, brought him to the desert of mount Pelion, and, to accomplish his destruction, used an artifice, which is described in a fragment of Hesiod, found in the Scholiast: —

> *Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·*
> *Αὐτὸν μὲν σχίσθαι, κεύψας δ' ἀδέκητα μάχαιραν*
> *Καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·*
> *Ὡς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺ*
> *Αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ἐρεσκώοισι δαμείη.*

He was saved by Chiron; and, on being informed of the snare laid for him, he conquered Iolcos, which before belonged to Magnesia, and made it subject to the *Hæmones*, that is, the Thessalians.

62. *Θρασίων μάχαν.*] The common reading *Θρασυμαχᾶν* violating the metre, Ahlwardt very happily introduced *Θρασίων μάχαν*, of which I consider *Θρασυμαχᾶν* a corruption. As some MSS. have *Θρασυμαχᾶν*, Hermann conjectured *Θρασυμαχάνων*, and so writes Böckh; but this epithet, though it is applied with great propriety to Hercules, Ol. vi. *v.* 67, does not appear to me equally applicable to lions.

77. *Γάρ.*] This correction is instead of *νιν*, which the sense rejects, and which is certainly corrupt. Hermann reads *ἵν'*.

90. Ἄιε' ὁ σός ποτι, παῖ.] Thus I correct the passage, though all the MSS. have ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ, violating at once the sense and the metre. Pauw proposed two readings: ὁ σός γ' ἄεισε πάλαι, and ὁ σός γ' ἀείσατο, παῖ. Heyne adopted the latter, omitting γ'. Hermann reads ὁ σὸς ἄεισίν ποτι, παῖ, and Böckh also, but without ὁ.

91. Αὐτὸς δ' ἰδὼν τὰ τύχῃ.] I have little doubt that this is the true reading of the passage, which, as it commonly stands, τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις τύχῃ, is certainly corrupt. Hermann corrects by substituting ἴδῃ for τύχῃ· but why this awkward repetition of τις? The Scholiast's explanation is ἄπειρ αὐτὸς εἶδε, and the MSS. have τύχῃ. My reading reconciles both; τύχῃ ἰδὼν, *has chanced to see*, being used somewhat periphrastically for εἶδε, and so it would be rendered also in modern Greek: ὅσα ὁ ἴδιος ἔτυχε νὰ ἰδῇ.

FIFTH NEMEAN ODE.

5. Νίκη.] Heyne is correct in stating that we ought to read νίκη for ἐνίκη, from νίκημι, and not νικᾷ, as it is usually found.

10. Ἑλλανίου.] In reference to the epithet *Hellenian*, applied to Jupiter, the Scholiast relates, that Greece having once suffered from a great drought, or, according to others, from a deluge, the Greeks solicited Æacus the son of Jupiter, to entreat his father to remove the calamity; and as his interposition proved successful, that Jupiter was afterwards honoured among the Æginetans under the name of Ἑλλήνιος.

19. Μάκρ' ἰμοίγ'.] The common reading is μακρά μοι Αὐτόθεν· but some MSS. have μακρά μοι Δ' αὐτόθεν, whence I read with Ahlwardt, μάκρ' ἰμοίγ' Αὐτόθεν. Böckh has μακρά μοι Δὴ αὐτόθεν, and Thiersch, μακρὰ δὴ Αὐτόθεν.

32. Δί γ'.] I have here made a slight correction on the text, by writing δί γ' ὀργὰν instead of δὶ ὀργὰν, the γ' having very probably been dropt accidentally by the copyists. Heyne reads δί τ' ὀργάν. Böckh's emendation, μὶν ὀργὰν, according to my view of the passage, is not very happy; for though δὶ follows, the connection does not appear to me necessarily to require μίν.

36. Ποντίᾱν.] I read ποντιᾶν, which agrees with Νηρεΐδων. This is certainly preferable to ποντίαν, construed with ἄκοιτιν· and so thinks Heyne also.

37. Αἰγαῖθεν.] *From Ægæ;* a small island near Eubœa, sacred to Neptune. It is mentioned by Homer, Il. viii. *v.* 203 : —

Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν.

If we may believe the Scholiast, it is from this island that the Ægæan sea received its name.

43. Μιτάξαν ἄντα.] I have adopted this reading from Ahlwardt, who derives it from the Neap. MSS., which have μιταῖξαν ἄντα.

48. Μενάνδρου.] *Menander* was from Athens, and was ἀλείπτης, *anointer*, to Pytheas.

50. Θεμίστιον.] *Themistius* was the victor's grandfather by the mother's side.

SIXTH NEMEAN ODE.

1. Ἐν ἀνδρῶν.] The first strophe of this Ode, which cannot fail to strike every reader by the beauty and sublimity of the ideas it presents, forcibly expresses the sentiments of the ancients on the origin and uncertain destiny of man; and the inquiring and philosophical mind must contemplate, not without interest, the attempt of the poet to solve the great mystery of nature.

9. Ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν.] *Like to the fruitful fields.* The drift of the comparison seems to be this: Alcimidas had been victorious; his father had never entered the lists; but his grandfather Praxidamas had done so with success: Socleides, the father of Praxidamas, had never been crowned; but his grandsire Agesimachus had more than once gained the prize. Our conqueror's family, therefore, may thus not unaptly be compared to an arable field, which during one year lies fallow, but in the following bears a copious harvest. Aristarchus' opinion however was, as the Scholiast relates, that the comparison refers to Alcimidas personally, since he had conquered in the games while a boy, and again after a certain lapse of time.

30. Νῦν εὐκλία.] I have added νῦν for the sake of the metre, and substituted εἰχομένων for περιχομένων. I have also transposed the words in the preceding verse, and by these corrections have, I trust, restored the passage to its original purity. Böckh also has recourse to transposition, and writes εὖθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐτέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ', οὖρον εὐκλεΐα. περιχομένων &c.; but such a form as εὐκλεΐα, as it is nowhere found in Pindar, is not to be forced upon him, though εὖ-

ἁλιᾶας occurs in Homer, Il. x. v. 281, and Odyss. xxi. v. 331. Ahlwardt reads εὖθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐκέων, ἄγ', οὖρον εὐκλεΐ', ὦ Μοῖσα. περιχομένων &c.

63. Μάν.] This correction appears to me to be necessary. μὲν and μὰν, from their similitude, are often confounded.

SEVENTH NEMEAN ODE.

1. Παρεδρὲς Μοιρῶν.] *Lucina* is here represented as *sitting by the Fates*, probably because they are supposed to be present with us from the first moment of our birth; she is called daughter of Juno, in conformity with Hesiod, Theog. v. 920: —

Ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε.

and also sister of Hebe, because she had the charge of introducing mortals to existence, and consequently to youth.

20. Θαμά.] Hermann reads θάνατον πάρα θαμὰ, on account of the metre. θαμὰ I approve and adopt, but I retain θανάτου παρὰ, supplying δῶμα after the latter word; an idiom quite common in Greek.

61. Τὸν αἰνόν.] I thus correct, on my own authority, instead of σκοτεινὸν, which the metre does not admit, and which I regard as a mere corruption of τὸν αἰνόν. This emendation supplies also a somewhat better epithet to ψόγον. Böckh reads κοτεινὸν, which he considers equivalent to κοτήεντα. This information was certainly necessary; for otherwise we might not perhaps have understood a word which, although it may be derived analogically, has no existence in the language.

85. Ἐᾷ.] i. e. τῇ τοῦ Σωγίνους. It is to Hermann that we are indebted for this reading, which is doubtless the proper one. If we adopt ἐμᾷ, we must refer it to the person of the chorus, and not to Pindar, who certainly was not an Æginetan.

86. Ἡράκλεις.] *Hercules* is here mentioned, because the house of the victor was surrounded on both sides by ground consecrated to that hero.

89. Ἀνίχοι.] Thiersch with his usual acuteness perceived that we ought to read ἀνίχοι, and not ἂν ἴχοι· and his emendation is also supported by the Scholiast, who says: εἰ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ θεὸς παρέχει τὸ τῆς γενεσίως ἀγαθόν.

105. Διὸς Κόρινθος.] A proverb used with reference to those who are always repeating the same thing. Of its origin various accounts are given by the Scholiast on this passage, as also by the Scholiast on Aristophanes, Ran. *v.* 440, and Concin. *v.* 854.

EIGHTH NEMEAN ODE.

3. Ἀνάγκας.] So it stands in all the MSS., and so probably read the Scholiast, as appears evident from his explanation: περαίαις δὲ, φησὶ, ταῖς τῆς ἀνάγκης χερσὶν, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἡμῖν οἱ ἔρωτες παραγίνονται. ἐντέραις δὲ, προσδεκτέον χερσὶν, οἷον τὸν δὲ μὴ περαίαις ἀλλὰ σπληραῖς.

5. Τῶν ἀρτιόνων ἐρώτων.] These words suggest the beautiful passage of Euripides, Med. *v.* 625, &c.: —

Ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν
Ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν,
Οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
Ἀνδράσιν· εἰ δ' ἅλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
Εὔχαρις οὕτω.
Μήποτ', ὦ δέσποινα, ἐπ' ἐμοὶ
Χρυσέων τόξων ἱμέρου
Ἰμέρῳ χρίσασ' ἄφυκτον εἰστόν.
Στέργοι δέ μι σωφροσύνα,
Δώρημα κάλλιστον θεῶν.

10. Ἀναξίαις.] Τουτέστι ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς βασιλείαις αὐτοῦ. Schol.

29. Πελιμιζόμενοι.] Though all the MSS. have πολιμιζόμενοι, we adopt without hesitation Wakefield's happy conjecture, πελιμιζόμενοι, which is supported by Aristarchus' explanation, κινούμενοι, mentioned by the Scholiast. Homer very frequently uses the expression ὁ δὲ χαεσάμενος πελιμίχθη, which in Il. iv. *v.* 535, is interpreted by διεστάθη, ἀπεκινήθη· and we find also in Hesiod, Theog. *v.* 457, 840: —

Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελιμίζεται εὐρεῖα χθών.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μίγας πελιμίζετ' Ὄλυμπος.

NINTH NEMEAN ODE.

ΕΙ'ΔΟΣ Θ'.] Concerning this and the two following Odes, the Scholiast says, *αὗται δὲ αἱ ᾠδαὶ οὐκέτι Νεμεονίκαις εἰσὶ γεγραμμέναι· διὸ κεχωρισμέναι φέρονται·* and judging from their general tenor, they certainly belong to the *ἐγκώμια* of Pindar. The only way of explaining the circumstance of their being included among the Nemean Odes, with which they have no particular connection, is to suppose that the Nemean were originally placed after the Isthmian Odes, and that these three, standing at the end of the collection, were accidentally blended with them. The victory here commemorated was won at Sicyon, in the Pythian games founded by Adrastus son of Talaus, when he sought refuge there, on being driven from Argos by his rebellious subjects. Hence the choral procession is represented as passing from Sicyon to Chromius' house in Ætna.

17. *Δῶκαν.*] Three syllables are generally wanting at the end of this verse, which I have supplied by *δὴ τότε.* I have also taken away the comma after *'Εριφύλαν*, and read *δῶκαν* instead of *δόντες*, and construe thus: *ὅτι δῶκαν Οἰκλείδᾳ γυναῖκα 'Ανδροδάμαντα 'Εριφύλαν ὡς ὅρκιον πιστὸν, τότε δὴ ἦσαν μέγιστοι ξανθοκομᾶν Δαναῶν.* The whole structure of the passage strongly leads me to conclude that this is the genuine reading. Böckh writes *μέγιστοι. δὴ τόθεν καί ποτ'*, induced by the words of the Scholiast, who says, *ἐντεῦθεν δὴ καὶ εἰς τὰς Θήβας ποτὲ τὰς ἑπταπύλους στράτευμα ἤγαγον·* but, in my opinion, this emendation is not altogether satisfactory.

23. *Σώμασι πίαναν.*] The MSS. in general have *σώμασ' ἐπίαναν·* but in one there is found *σώμασι ἐπίαναν*, and in another, *σώμασιν ἐπίαναν.* Hence I read with Thiersch, *σώμασι πίαναν*, which Böckh suggests in his notes, though in his text he prefers *σώματ' ἐπίαναν*, in which he is supported by the Scholiast.

26. *Περικλυμένου.*] *Periclymenus* was son of Neptune, by Chloris daughter of Tiresias. At the siege of Thebes he was opposed in combat to Amphiaraus, who, it appears, being hard pressed, was on the point of turning his back, and would have been dishonourably slain, had not Jove opportunely interposed.

40. *'Ελώρου.*] According to some, this battle on the banks of the Helorus, wherein Chromius so much distinguished himself, was fought

with the Carthaginians; according to others, with the Syracusans: both opinions are mentioned by the Scholiast.

41. Ἔνθα Ῥέας.] All the MSS. have ἔνθ' Ἀρείας· but the Scholiast mentions also ἔνθα Ῥείας· which induces me to prefer ἔνθα Ῥέας, though, in as far as the meaning is concerned, I should rather be inclined to adopt ἔνθ' Ἄρεος.

47. Οὐ μάν.] The common reading, οὐκ ἔτ', I consider in every respect erroneous; I have therefore substituted οὐ μάν· Hermann gives οὔπως.

TENTH NEMEAN ODE.

5. Πολλὰ δ', ὡς Αἰγύπτῳ ἄρ' ᾤκισαν.] I have thus corrected the present passage, the usual reading being πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν, which the structure of the verse does not admit. My emendation is strongly supported by the Scholiast's interpretation: πολλὰ δ' ἂν εἴη λέγειν, ὅπως ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατῳκίσθησαν πόλεις ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐπάφου χειρῶν. Various other remedies have been proposed by the critics. Pauw introduced πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ καλὰ ᾤκισεν, which is approved and received by Böckh. Heyne, πολλὰ δ' Αἰγύπτοιο κατῴκισεν· Hermann, πολλὰ δ' Αἴγυπτον κάτα ᾤκισεν· Thiersch says that Αἴγυπτον κάτα ἵδρυσεν probably stood in the text, and that ᾤκισεν may have been a marginal gloss. But none of these readings seems to me to have so much the appearance of proceeding from the author as that which I have given.

14. Ὁπότ'.] I here substitute ὁπότ' for ἐπεὶ, as the meaning evidently requires.

15. Ἔναρ', αὐτῷ τ'.] Almost all the MSS. have ἔναρεν. τί οἱ, of which the τί has generally been omitted as unnecessary; but the true reading is doubtless ἔναρ', αὐτῷ τ', of which that of the MSS. may be considered a corruption.

31. Γνώτ' ἀείδω δ' οἷ τε.] This correction, I have little doubt, restores the true reading, without departing far from the usual text, which, however, is unquestionably defective. Böckh adopts Hermann's conjecture, γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις.

41. Προίτοιο.] I have here introduced a transposition different from that of Böckh, who reads νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησεν. Some such remedy is necessary, in order that the

line may not terminate with the first syllable of Προίτοιο, an inadmissible division, but which is unavoidable according to the common text, νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο θάλησεν. The word τόδ' instead of τὸ is suggested by the explanation of the Scholiast: πόσαις γὰρ ἱπποτροφίαις, φησὶν, αὕτη ἡ πόλις οὐκ ἔθαλεν ἡ τοῦ Προίτου.

62. Ἡμένω.] I adopt the reading proposed by Thiersch, which I consider better than any of the following: ἥμενος, ἥμενον, ἡμένος, ἡμένως, or ἡμένους.

75. Δ' ὧν τέγγων.] The common reading is δὲ τέγγων, but as the verse requires a long syllable, I have had recourse to this correction, which, in my opinion, suits the passage better than δὴ τέγγων, proposed by Schmid, and adopted by many editors.

84. Θέλεις.] There is usually something wanting in this verse, which I have supplied by reading θέλεις ναίειν ἐμοὶ σύν τ'. The Scholiast's interpretation is: εἰ μὲν γὰρ τὸν θάνατον ἐκφυγὼν καὶ τὸ γῆρας τὸ ὀδυνηρὸν αὐτὸς βούλει τὸν οὐρανὸν οἰκεῖν σὺν ἐμοὶ καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Ἄρει, ἔστι σοι τούτων μερίς.

ELEVENTH NEMEAN ODE.

7. Σφι.] I agree with Böckh, who corrects σφι for σφιν.

9. Σὺν δίδοι.] I consider the common reading here as bearing evident marks of corruption. By introducing σὺν δίδοι δόξᾳ instead of ἀλλὰ σὺν δόξᾳ, and περᾶσαι καὶ instead of περάσαι σὺν, I am inclined to think that I have satisfactorily restored the text. The Scholiast's interpretation coincides with my reading: παράσχου οὖν αὐτοῖς διανύσαι σὺν εὐδοξίᾳ τὴν πρυτανείαν καὶ σὺν ἀλύπῳ καρδίᾳ.

13. Μορφᾷ.] Böckh writes μορφὰν, but I prefer retaining the dative μορφᾷ, and reading ἄλλους instead of ἄλλων.

33. Νῦν γ'.] I have substituted this in place of λίαν: others adopt Pauw's emendation, μάν.

FIRST ISTHMIAN ODE.

2. Ἀσχολίας ὑπέρτερον.] *More important than any other occupation.* The poet thus expresses himself, because, when he undertook write this Ode, he was engaged in composing for the inhabitants of

Ceos, a pæan to Delian Apollo, which he postponed, in order to celebrate the victory of his countryman in the Isthmian games.

8. Ἀμφιρύτᾳ.] The common reading is ἀμφιρύτῳ, but some MSS. having ἀμφιῤῥύτᾳ, Böckh corrects ἀμφιρύτᾳ, and refers to Homer, Odyss. i. v. 50, 199, xii. v. 283, νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· xi. v. 325, Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ. We agree with Böckh in preferring this reading, though the other also is not altogether without support from Homer, as appears from Odyss. xix. v. 173, καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυτος.

41. Ἀρετᾷ.] With Böckh we write ἀρετᾷ in preference to ἀρετά. On this word the Scholiast remarks: Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ῑ γράφει καὶ περισπᾷ, καὶ Ἀττικὴν δέχεται τὴν σύνταξιν, ἵν' ᾖ ὁ λόγος· εἰ τῇ ἀρετῇ κατάκειται πάντα τρόπον.

SECOND ISTHMIAN ODE.

1. Θρασύβουλε.] This Ode was sent to *Thrasybulus*, who, according to some, was brother, according to others, son of the victor.

7. Μελίφθογγοι.] Heyne conjectured μελιφθόγγου, which has been very generally adopted; but so far from objecting to the common reading μελίφθογγοι, I even prefer it to this emendation. The three epithets of ἀοιδαὶ, so offensive to others, appear to me, in the position in which they here stand, to be rather a beauty; whilst I am far from being pleased with μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας.

9. Ἐφίητί γε.] I prefer γε to τὸ adopted by Heyne, though neither the one nor the other is to be found in the MSS., which have ἐφίητι τὠργείου.

10. Ὁδῶν.] This word is an addition of Hermann's, which I consider much superior to that of Ahlwardt, who, because some MSS. have ἀλαθείας θείας, writes ἀλαθείας θεᾶς. It is evident, however, almost at first sight, that θείας is an error of the copyist, which may have arisen from a repetition of the two last syllables of ἀλαθείας.

11. Χρήματα χρήματ' ἀνήρ.] This was a saying of Aristodemus of Sparta, whom Pindar calls Argive, says the Scholiast, because ἡ πᾶσα Πελοπόννησος Ἄργος καλεῖται ὁμωνύμως τῇ πόλει.

19. Κλειναῖς.] After this word, Heyne, without authority from the MSS., adds δ', and points the passage thus: ἀγλαΐαν καὶ τόθι· κλειναῖς δ' Ἐρεχθ. Although this emendation has been very generally

adopted, we have retained the common text, which is supported by the Scholiast's interpretation.

THIRD ISTHMIAN ODE.

ΜΕΛΙ'ΣΣΩ.] This Ode to *Melissus* has been usually divided into two, the former ending with the first Epode; but as I am satisfied, from internal proofs, that it originally formed but one, I have followed those who give it in that shape.

15. Κλεωνύμου.] *Cleonymus*, one of Melissus's paternal ancestors, his father being Telesiades.

64. Θήρᾳ.] I prefer this to θηρῶν or θηρᾷ, the words of the Scholiast being: καὶ τῇ μὲν τόλμῃ φησὶν αὐτὸν λέοντι θηρεύοντι ἐοικέναι. I do not think that the passage is much improved by Thiersch's reading: τολμᾷν γὰρ εἰδὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρᾷ λεόντων.

79. 'Αλεκτρᾶν.] *Electra's gate*, one of the seven gates of Thebes, near which was a temple of Hercules, and also the sepulchre of his eight children by Megara daughter of Creon, who, according to some, were killed by himself, in a paroxysm of madness occasioned by the wrath of Juno. At this spot, funeral rites were performed annually in the evening.

FOURTH ISTHMIAN ODE.

1. Θεία.] Hesiod also represents *Theia* as the *mother of the sun*, Theog. *v.* 370:—

> Θεία δ' 'Ηέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
> 'Ηώ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
> 'Αθανάτοις τε θεοῖς τοὶ Οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
> Γείναθ', ὑποδμηθεῖσ' 'Υπερίονος ἐν φιλότητι.

18. Φυλακίδα.] *Phylacides*, to whom this Ode is inscribed, was of the family of Cleonicus. He was son of Lampon, and younger brother of Pytheas, to whom the fifth Nemean Ode is addressed.

33. Πολυδεύκης.] Instead of Πολυδεύκεος or Πολυδεύκευς, I prefer writing with Ahlwardt, from the Neap. MSS., Πολυδεύκης.

48. 'Εν ἄρει.] Referring to the Persian *war*, in which the Æginetans shewed great valour by sea; and we may conclude from this

expression, that the present Ode was written not long after the battle of Salamis.

FIFTH ISTHMIAN ODE.

32. Βουϐόταν.] This epithet is given to Alcyoneus, because he stole the oxen of the sun, which were afterwards taken away from him by Hercules.

36. Κύρησε.] This reading is greatly preferable to κήρυξε, κάρυξε, or κάρυσσε, and agrees with the Scholiast's interpretation: ἔτυχεν ἀνευρεῖν εὐωχούμενον τὸν Τελαμῶνα.

45. Ἐριϐοίας.] *Eribœa*, by others called Peribœa, was daughter of Alcathous, son of Pelops, and king of Megara.

53. Κίκλετ'.] This reading, which is found in all the MSS., is, I have no doubt, the genuine one. Melanchthon's conjecture κίκλευ, a dialectic form of κίκλεο, is adopted by Heyne.

57. Ἤλυθον.] I prefer this emendation to ἦλθον ὦ, proposed by Hermann, and adopted by many editors.

58. Εὐθυμένει.] *Euthymenes* was uncle, by the mother's side, of *Pytheas* and *Phylacides*; and *Themistius*, mentioned a little farther down, was father of Euthymenes.

SIXTH ISTHMIAN ODE.

12. Ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ.] The reading ἀνίκ' ὀρθῷ not satisfying the metre, Schmid introduced ἀνίκα ὀρθῷ, which produces a hiatus. With Böckh, therefore, I adopt Heyne's conjecture, ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ, since it is very probable that the initial syllable of ὀρθῷ absorbed ἄρ'. As some MSS. and early editions have οὕνεκ' ὀρθῷ, and οὕνεκα ὀρθῷ, Thiersch writes οὕνεκεν ὀρθῷ.

20. Σύ γ'.] For σὺν I here correct σύ γ', which is no doubt the genuine reading. Others, not perceiving this, have unnecessarily changed ἔπειτ' ἐν into ἔπειτεν, or ἔπειτ' ἄρ'.

28. Αἰνὸν ἄγων.] I have made this correction, because the common reading ἀμύνων violates the metre. Many other emendations of this passage have been proposed, of which the only one I consider deserving of notice is that of Thiersch, who reads λοιγὸν ἄντα φέρων.

31. Διοδότοιο παῖ.] *Son of Diodotus*, uncle of the victor whom he has just mentioned.

51. Πύθιον.] This excellent correction belongs to Hermann.

SEVENTH ISTHMIAN ODE.

3. Ἀνεγειρέτω.] This is Hermann's correction, the common reading being deficient in a syllable. Schmid reads συναγειρέτω, and Benedict, διεγειρέτω.

14. Σκοπεῖν.] As the verse is imperfect, we have with Thiersch added this word from the Scholiast, whose explanation is: πᾶν δὲ προσήκει τὸ παρὰ πόδας πρᾶγμα σκοπεῖν καὶ εὖ διατιθέναι. Hermann proposes πέλει.

34. Ὅπ' ἄκουσαν.] The common text requiring emendation, I have introduced this conjecture, which I think preferable to any of the following: ἐπάκουσαν, ἐσάκουσαν, or ἄρ' ἄκουσαν, or Böckh's συνίευν. ἔειπεν δ', which is still more bold and improbable.

36. Πατέρος.] Böckh here remedies the metre by adding οἱ after γόνον· but I think it better, with Ahlwardt, to write πατέρος, and interchange it with γόνον.

38. Δί γε.] For which others have Δί τε.

41. Ἠδ' Ἄρει.] The Neap. MSS. have καὶ Ἄρει· whence I correct ἠδ' Ἄρει. Hermann places χεῖρας before Ἄρεϊ, and Böckh, to avoid the hiatus, writes χεῖρας Ἄρεϊ τ'.

42. Πηλεῖ ὀπάσαι θεόμορον.] This reading and order of the words are adopted in order to rectify the metre. For the same reason, *v.* 44, I put φασ' in the place of τε, and, in the room of the former, I substitute περ. Others, in my opinion, deviate rather too much from the common text without sufficient authority, editing: Πηλέϊ γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ, Ὅντ' εὐσεβέστατον φάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον.

63. Ἑλικώνιαι παρθένοι.] *The Heliconian maids*, that is, the Muses lamenting the death of Achilles, of which mention is also made in the Odyss. xxiv. *v.* 60:—

> Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
> Θρήνεον.

65. Τότ'.] Böckh's correction is ἔδοξ' ἄρα τόδ'· but τότ', which corresponds to καὶ νῦν, appears to me preferable, and to yield a more suitable meaning.

FRAGMENTS.

FIRST OF THE DITHYRAMBICS.

1. Ἐπέλασεν.] This correction, I am inclined to think, restores the true reading. Commonly ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ. Some write ἐπέχεεν ἀλλότρια, or ἐπέχραεν ἀλλοτρίᾳ· and Thiersch conjectures ἐπέμπεσεν ἀλλοτρίᾳ.

FOURTH OF THE HYPORCHEMATA.

1. Ἐμῶν γε μέτρον.] Usually, τί πολύσκοπ' ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων. Böckh reads, τί, πολύσκοπ', ἐμαῖς θέαις μέτρ' ὀμμάτων. But from the words of Philostratus, Epist. 72, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα, I am disposed to think that the proper reading is that which I have introduced.

FOURTH OF THE ENCOMIA.

1. Ὑμνεῖσθαί γ' ἐραταῖσιν.] The common text, ὑμνεῖσθαι καλλίσταις ἀοιδαῖς, being manifestly corrupt, I have remedied the defect of the metre by substituting γ' ἐραταῖσιν for καλλίσταις.

2. Ῥηθὲν εἰ.] The usual reading is τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον ῥηθέν· Böckh, following the suggestion of Bothe, puts ῥηθὲν within brackets, as unnecessary; but I see no occasion for rejecting it. I rather dispense with τοῦτο γὰρ, which I consider as a marginal gloss, and alter the position of ῥηθέν. The meaning of the passage, according to my reading, may be expressed thus: πρέπει τοῖς

ἐσθλοῖς τὸ ὑμνεῖσθαι ἐν ἐραταῖς ἀοιδαῖς, ἐπεὶ μόνον τὸ ῥηθὲν προσψαύει ταῖς τῆς ἀθανασίας τιμαῖς, καλὸν δὲ ἔργον ἐπιλασθὲν, that is, τὸ μὴ ῥηθὲν θνήσκει.

SECOND OF THE SCOLIA.

2. Προσώπου.] Another reading is, ἀκτῖνάς τις ὄσσων μαρμαριζοίσας.

5. Πρός τ'.] Others read πρὸς δ'.

8. Ὀμφᾶς.] Commonly, ἀλλ' ἐγὼ δ' ἕκατι τᾶς κηρὸς ὥς, in which there is something wanting. I have supplied the deficiency by adding the words ὀμφᾶς and γλυκείας. Böckh reads ἀλλ' ἐγὼ [ὥρας] ἕκατι τᾶς [ποθεινᾶς] κηρὸς ὥς.

9. Πόνος γ' ἁβρᾶν μελισσᾶν.] Instead of these words, we commonly find ἐλεκρὰν μέλισσαν, and various attempts have been made to correct the text, none of which are satisfactory. Böckh reads ἐλαιηρᾶν μελισσᾶν. According to my emendation, the construction of the whole passage is: ἀλλ' ἔγωγε, εὖτ' ἂν ἴδω ἐς νεόγυιον ἥβαν παίδων, δαχθεὶς ἕκατι τᾶς γλυκείας ὀμφᾶς τάκομαι ὡς κηρὸς ὁ πόνος τᾶν ἁβρᾶν μελισσᾶν.

SECOND OF THE THRENI.

1. Γε δέκονται.] I have added these words to fill up a blank after λυσίπονον. With the same view, Hermann supplies [μετανίσσονται], but this emendation gives a syllable rather too much.

SEVENTH OF THE THRENI.

2. Κοινάν.] I have added this word for the sake of the metre. Böckh on the same account adds [κεῖνος].

THIRTY-NINTH OF THE UNCERTAIN ODES.

1. Ἀχρεῖον.] With Böckh I write ἀχρεῖον instead of ἀρχαῖον, and I agree with him in joining together the two fragments of which this

piece is composed, as they constitute an entire and elegant strophe. I separate them by a dash, merely to distinguish them to the eye of the reader.

FIFTY-FOURTH OF THE UNCERTAIN ODES.

1. Θεμίστων σεμνοί.] The common reading is Θεμιστῶν ὕμνων μάντεις, which I consider corrupt, and correct Θεμίστων σεμνοὶ μάντεις. The word Θεμίστων is synonymous with χρησμῶν.

SIXTY-NINTH OF THE UNCERTAIN ODES.

1. Πολλαῖς.] I have thought proper to add this word, which probably was dropt from the text by accident.

SEVENTY-SECOND OF THE UNCERTAIN ODES.

1. Τοὺς δ'.] I have supplied these words to complete the metre. It is not improbable that they were originally in the text.

SEVENTY-FOURTH OF THE UNCERTAIN ODES.

1. Φιλοτιμίαν.] I write simply φιλοτιμίαν, and not ἄγαν φιλοτιμίαν, as is usually done, because I consider the word ἄγαν as proceeding from Plutarch, who says: καλισπώστατοι δὲ ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλισιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἀμφανὲς, κατὰ Πίνδαρον· that is, ἄγαν καλισποί εἰσι, καὶ κατὰ Πίνδαρον, ἄλγος ἀμφανὲς οἱ ἐν ταῖς πόλεσι φιλοτιμίαν μνώμενοι ἄνδρες ἢ στάσιν.

EIGHTY-EIGHTH OF THE UNCERTAIN ODES.

2. Πρόσθι.] I write πρόσθι with Böckh, instead of the common πρός.

NINETIETH OF THE UNCERTAIN ODES.

3. Γ' *ἀμπιμφθίντα.*] I feel a strong persuasion that this emendation restores the passage to its integrity. The common reading is *λαμπινθίντα*, which is unquestionably corrupt. The pronunciation of *λαμπινθίντα* and *γ' ἀμπιμφθίντα* is exactly the same, excepting the initial sound of Λ and Γ, and it is consequently easy to account for the error. Various attempts have been made by preceding editors to correct the passage, but they do not appear to me to deserve particular enumeration.

FINIS.

PRINTED AT THE UNIVERSITY PRESS,
EDINBURGH.